№ 88 (511). Вівторок, 17 серпня 1999 року

Засновано в березні 1991 року

Український ФУТБОЛ

Ціна вільна

видання газети Молодь України

Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

Сенсація

ВІДСТАВКА ГОЛОКОЛОСОВА

Наступного дня після поразки "Чорноморця" від донецького "Металурга" подав у відставку головний тренер одеської команди Олександр Голоколосов. Кореспондент "УФ" звернувся до віце-президента ФК "Чорноморець" Володимира Лемзи з проханням дати коментар з цього приводу.

— Сьогодні вранці (розмова відбувалась у понеділок - **прим. авт**), — повідомив пан Володимир, — Олександр Голоколосов приїхав до нашого офісу, де й відбулася нетривала бесіда щодо нинішніх справ "Чорноморця". Він виявив бажання скласти з себе повноваження головного тренера команди. Однак, це не означає, що Голоколосов залишить "Чорноморець". Він працюватиме в клубі й надалі, а ось у якій ролі визначимося через тиждень — півтора. Поки ж Олександр Голоколосов вирішив взяти тайм-аут для відпочинку.

— Хто працюватиме з командою?

— Обов'язки головного тренера виконує Валерій Мельник, один з асистентів колишнього наставника.

— А чи є можливі кандидати на вакантну посаду головного тренера?

— Ні, адже клуб такими пошуками не займався. Ми сподівалися, що "Чорноморцеві" вдасться подолати кризу, що охопила команду на старті нинішнього чемпіонату.

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

Подія

НА СИЦИЛІЮ – З НОВИМ ТРЕНЕРОМ

На засіданні виконкому Асоціації аматорського футболу, що відбулося в Донецьку, колишнього наставника нікопольського "Металурга" та елістинського "Уралана" **Павла ЯКОВЕНКА** призначено головним тренером аматорської збірної України. Нагадаю, завдяки позитивному рішенню Дисциплінарного комітету УЄФА українці вийшли до фіналу Кубка регіонів, який з 3 жовтня по 5 листопада пройде на Сицилії. Однак більшість футболістів-аматорів, які виступали за збірну в матчах відбіркового турніру, набули статусу професіоналів, тож Яковенкові, його помічникам Юрію Ковалю й Олександру Єжакову доведеться формувати нову за складом виконавців команду. Селекційний процес уже триває, сподіваємося, що й перехід од кадрових змін до якісних — не за горами.

Завтра. Київ. Стадіон "Динамо". 19.00. Товариський матч національних збірних. Україна — Болгарія

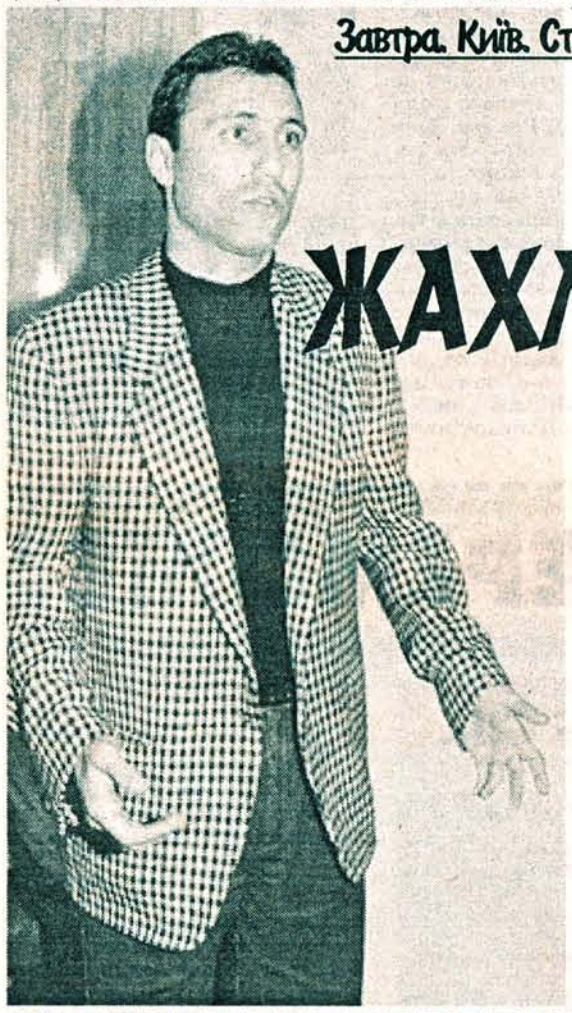

П'ЯТНИЦЯ, 13-е. ЖАХЛИВА НІЧ ДЛЯ СТОЇЧКОВА

ПЕРЕД ПОЇЗДКОЮ ДО КИЄВА БОЛГАРСЬКА ЗБІРНА ЗАЛИШИЛАСЬ БЕЗ ПОРАНЕНОГО ТЕХНІЧНОГО ДИРЕКТОРА, ТРАВМОВАНОГО ОСНОВНОГО ГОЛКІПЕРА ТА ГРАВЦІВ "ЛЕВСЬКИ", ЯКІ БОЙКОТУЮТЬ ВИКЛИК ТРЕНЕРІВ

Уже тиждень болгарська команда готується до контрольної зустрічі з підопічними Йожефа Сабо на базі в містечку Банке, що за п'ятнадцять кілометрів од Софії. Сьогодні о 10.00 чартерним рейсом літаком ТУ-134 приватної авіакомпанії "Хамусер" делегація, в складі якої 18 футболістів національної збірної і стільки же молодіжної, вирушає до Києва.

Хто ж завтра ввечері може вийти на поле столичного динамівського стадіону? Це — воротарі Георгій Петров ("Славія") та Йордан Господинов ("Нафтохімік"), оборонці Георгій Пеєв, Георгій Марков (обидва — "Локомотив" Сф), Златомир Загорчич ("Ловеч"), Івайло Петков, Златко Янков (обидва — "Істанбулспор", Туреччина), Росен Кирилов ("Аданаспор", Туреччина), Івайло Йорданов ("Спортинг", Португалія), півоборонці Іліє Груєв, Тодор Янчев (обидва — "Нафтохімік"), Милен Петков (ЦСКА), Данієль Боримиров ("Мюнхен-1860", Німеччина), Стиліан Петров ("Селтик", Шотландія), Марин Петров ("Ловеч"), нападники Маріан Христов ("Кайзерслаутерн", Німеччина), Христо Йовов ("Мюнхен-1860", Німеччина), Святослав Тодоров ("Ловеч"). Прийде до української столиці ще один голкіпер — Здравко Здравков з "Аданаспора", однак навряд чи гратиме, бо в останньому матчі турецького чемпіонату травмував руку.

До збірної головний тренер Димитр Димитров, якому, до речі, допомагають Петр Зехтинський із "Ботева" та Любомир Шейтанов з "Чорноморця", запросив практично всіх виконавців, що на те заслуговують. Виняток складають гравці столичного "Левськи", які бойкотують виступи в болгарських збірних. Недавно президент Національної федерації член МОК Іван Славков в інтерв'ю журналістам назвав футболістів цього клубу "хворими конями", чим і спричинив їхнє несамовите обурення. Серед претендентів на місце в збірній були голкіпер "Левськи" Іванков і форвард Іванов.

Наші болгарські колеги з газети "Меридіан Мач" повідомили, що, найвірогідніше, Димитров дотримуватиметься в Києві тактичної схеми "3-5-2". Колектив формується після серії невдач із старожилів у ньому залишилися лише Янков, Йорданов і Боримиров. Тож болгарським наставникам важливіше зараз створити концепцію дій нового механізму, ніж досягти результату. Тим паче, шансів на вихід до фінального турніру Євро-2000 немає жодних.

І ще одна новина. У ніч з четверга на п'ятницю до реанімаційного відділення однієї із софійських клінік потрапив технічний директор болгарської збірної Христо Стоїчков. Недавно в передмісті столиці Баяно він побудував маєток, яким хотів похвалитися перед друзями. Тієї ночі в районі не було світла, і в темряві Христо зачепився за високовольтний кабель. Поранений електричним струмом, Стоїчков був терміново госпіталізований. Подейкують, якби не золотий годинник фірми "Ролекс", на який прийшовся основний електроудар, усе могло закінчитися трагедією. Лікарі прогнозують, що до кінця тижня Христо можуть виписати з клініки.

Щодо матчу Україна — Болгарія, то його обслуговуватиме суддівська бригада із Латвії — Романс Лайонс, Володимир Осипов і Петеріс Мелейко.

Завтра ж о 16.30 на столичному стадіоні ЦСК ЗСУ зустрінуться молодіжні збірні двох країн. У складі гостей інтерес викликає один з найталановитіших юних гравців Болгарії — півоборонець Красимир Чомаков із ЦСКА, який попередньо вже уклав контракт з італійським "Лечче".

Сергій ПІЛЬКЕВИЧ.

У таборі суперників

ЧЕМПІОНИ СВІТУ – БЕЗ АНЕЛЬКА, ЗИДАНА І ДЖОРКАЄФФА

Тренер збірної Франції Роже Лемер визначився із складом на товариську зустріч чемпіонів світу зі збірною Північної Ірландії.

Воротарі: Бартез ("Монако"), Раме ("Бордо").

Оборонці: Тюрам ("Парма", Італія), Блан ("Інтер", Італія), Десайї, Лебер (обидва — "Челсі", Англія), Лізаразю ("Байєрн", Німеччина), Кандела ("Рома", Італія).

Півоборонці: Дешам ("Челсі", Англія), Богоссян ("Парма", Італія), Петі, Вієйра (обидва — "Арсенал", Англія), Міку ("Бордо").

Нападники: Пірес ("Олімпік"), Вільтор, Лалан (обидва — "Бордо"), Верель ("Ліон"), Робер ("Парі Сен-Жермен").

Молодіжна збірна:

Воротарі: Ландро ("Нант"), Лаке ("Нансі").

Оборонці: Галлас ("Олімпік"), Афану ("Бордо"), Крістанваль ("Монако"), Сільвестр ("Інтер"), Домі ("Ньюкасл", Англія), Бреше ("Ліон").

Півоборонці: Бассіла, Біньє (обидва — "Ренн"), Пйосель ("Нант"), Сіссе ("Парі Сен-Жермен"), Дабо ("Інтер").

Нападники: Кануте ("Ліон"), Маулі-да ("Монпельє"), Трезеге ("Монако"), Саа ("Мец"), Сахо ("Лан").

Тренер національної збірної Росії Олег Романцев також назвав список гравців на товариський матч з білорусами:

Воротарі: Филимонов ("Спартак"), Черчесов ("Тироль", Австрія).

Оборонці: Хлєстов("Спартак"), Онопко ("Ов`єдо", Іспанія), Яновський ("Парі Сен-Жермен", Франція), Чугайнов, Дроздов (обидва — "Локомотив" М), Кондрашов ("Зеніт").

Півоборонці: Аленичев ("Рома", Італія), Бут ("Борусія"Д, Німеччина), Карпин ("Сельта", Іспанія), Булатов, Титов, Тихонов (усі — "Спартак"), Смертін ("Локомотив" М), Хохлов (ПСВ, Нідерланди), Семак (ЦСКА).

Нападники: Панов ("Зеніт"), Бесчастних ("Расинг", Іспанія).

ЗАБІГ БЕЗ ФАВОРИТІВ

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ. ВИЩА ЛІГА. СЬОМИЙ ТУР. 15 СЕРПНЯ — НЕДІЛЯ

ПРИКАРПАТТЯ — МЕТАЛУРГ Зп
0 : 0

МЕТАЛУРГ М — ВОРСКЛА
Пантилов (23, з пенальті), Бабич (61).
2 : 1
Кобзар (8).

МЕТАЛІСТ — ТАВРІЯ
Рудняк (71), Кирлик (13).
2 : 1
Осипов (47).

КАРПАТИ — ЗІРКА
Ковалець (28), Танасюк (69), Семочко (87).
3 : 0

ЧОРНОМОРЕЦЬ — МЕТАЛУРГ Д
0 : 1
Шищенко (35).

Подробиці матчів див. на 2-4 стор.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Кривбас	6	5	1	0	13-4	16
2. Металіст	7	5	1	1	10-6	16
3. Динамо	5	4	1	0	12-4	13
4. Металург М	7	4	0	3	15-8	12
5. Карпати	7	4	0	3	12-7	12
6. Металург Д	7	3	2	2	7-8	11
7. Ворскла	7	3	1	3	11-8	10
8. Металург Зп	6	3	1	2	7-7	10
9. Шахтар	6	3	1	2	6-2	10
10. ЦСКА	6	3	1	2	8-3	10
11. Таврія	7	2	1	4	8-11	7
12. Нива	6	1	3	2	7-6	6
13. Прикарпаття	7	0	4	3	4-10	4
14. Чорноморець	7	1	0	6	2-19	3
15. Зірка	7	0	3	4	4-14	3
16. Дніпро	6	0	2	4	4-13	2

ГРОЗА ПРОЙШЛА СТОРОНОЮ

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ. ВИЩА ЛІГА. СЬОМИЙ ТУР. 15 СЕРПНЯ — НЕДІЛЯ

МЕТАЛІСТ — ТАВРІЯ — 2:1 (2:0).

ХАРКІВ

Горяїнов
Іваненко
Пец
Костюков
Плахотин
Шопін
(Харченко, 51)
Кучер
Кирлик
Рудняк-к
(Рижих, 87)
Гольдін
(Симонов, 71)
Школьников
ЗАПАСНІ:
Колесов
Чуприн
Сєриков
Лоц
ТРЕНЕР:
Михайло ФОМЕНКО

ГОЛИ:
1:0 Рудняк (7)
2:0 Кирлик (13)
2:1 Осипов (47)

15 серпня. Стадіон "Металіст". 15000 глядачів (вміщує 32000). 22 градуси.

СУДДІ:
В. Годулян (Одеса) — 8,3
Л. Куб'як — 9
В. Парадников (обидва — Київ) — 9
Резервний арбітр:
О. Косолапов (Харків)

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
Ю. Махно (Кіровоград)

О. Кунденок (82)

СИМФЕРОПОЛЬ

Сокоренко
Смигунов
Д. Назаров
Донюшкін
Митрофанов
(Войнаровський, 61)
О. Кунденок
(Єсин, 88)
Опарин
Осипов
Г. Кунденок
Гайдаш-к
Мардас
ЗАПАСНІ:
Величко
Аверин
О. Кузнецов
Конопелько
Левус
ТРЕНЕР:
Анатолій КОРОБОЧКА

Ось уже кілька днів Харків перебуває "на лінії фронту" теплих і холодних повітряних мас. Їхня взаємна неприязнь зумовила появу над містом низької хмарності, з якої час од часу зривається дощовий потік. У суботу післяобідня злива поступово змінилася невеличким літнім дощиком, який усі дев'яносто хвилин супроводжував матч резервістів "Металіста" з авангардівцями Ровеньків. Аналогічна картина була й перед звітним матчем, але недільного вечора, певно, відчуваючи катаклізми, природа вирішила побалувати армію футбольних уболівальників і за годину до початку матчу хмари розвіялися, втихомирився поривчастий вітер, давши змогу футболістам у нормальних умовах вирішувати долю поєдинку.

Стартовий штурм харків'ян був настільки потужним, що два м'ячі, забиті впродовж п'ятнадцяти хвилин, створили ілюзію абсолютної небоєздатності суперника, який, судячи з останнього інтерв'ю Рувима Аронова, їхав у Харків щонайменше за очком.

Хвилі атак господарів накочувалися одна за одною, доки не призвели до першого голу. Півоборонець харків'ян Олег Кучер з правого флангу зробив передачу в центр штрафного майданчика, голкіпер кримчан Сокоренко, що вийшов на перехват, невдало відбив м'яча на Школьникова, але той не зумів впоратися з "плямистим". Оборонці гостей ніби й розібралися в ситуації, що склалася, але чомусь вирішили розрядити обстановку, зігравши через воротаря. Сокоренко, який проводив лише другий матч у вищій лізі, злякався стрімкого ривка Кирлика й "зрізав" м'яча прямо на Рудняка. Капітан "Металіста" такої нагоди не змарнував, з десяти метрів спокійно переправивши м'яч у порожні ворота.

Не минуло й чотирьох хвилин, а вже після удару Кирлика м'яч рикошетом од оборонця опинився в ногах у Костюкова. М'яко обробивши "шкіряну кулю", оборонець харків'ян вийшов на побачення з голкіпером гостей, але пробив нерішуче, що дало змогу Сокоренкові вийти переможцем із скрутної ситуації.

А ще за дві хвилини господарі провели другий гол: оборонці "Таврії" некоректно обійшлися на лінії штрафного майданчика з Віктором Іваненком, який прилучився до атаки, і Андрій Кирлик у властивій йому манері чітко виконав суддівський вирок, спрямувавши м'яч у ліву від голкіпера "дев'ятку".

До речі, приємно було спостерігати за діями арбітра Віталія Годуляна під час штрафних ударів — правило дев'яти метрів виконувалося безумовно. Завдяки цьому харків'яни, вміння яких використовувати стандартні положення загальновідомі, ще двічі були близькі до успіху в аналогічних ситуаціях: на 21-й хвилині Кирлик із штрафного влучив у поперечину, а на 74-й м'яч після його ж удару просвистів за кілька сантиметрів од правої "дев'ятки".

Як не дивно, матеріалізувавши перевагу, харків'яни віддали ініціативу гостям. Уже за хвилину після другого голу лише впевнені дії Романа Пеца врятували "Металіста" від неприємностей: він виправив помилку Горяїнова на виході, відбивши м'яча, що летів у порожні ворота. Надалі кримчани повністю захопили середину поля, звідки раз у раз виводили у прорив нападників. Ще в першому таймі двічі міг відзначитися Гайдаш й одного разу — Осипов, постійно тримали в напрузі голкіпера харків'ян дальні удари Донюшкіна та Митрофанова.

І все ж харків'яни проявили характер, зумівши довести матч до перемоги. Лише одного разу вони дали кримчанам змогу взяти ворота Горяїнова. Це сталося на початку другого тайму, коли Осипов, якого ніхто не атакував, наважився на удар метрів з 20-ти. Горяїнов з кидком запізнився, і м'яч влетів у лівий від нього кут.

Але це й усе. Цього разу гроза пройшла стороною. Здобуті троє очок, тішить око прихильників команди другий рядок у турнірній таблиці. Але попри це, певно, вже в найближчі дні Михайлові Фоменку доведеться провести "розбір польотів" й з'ясувати причини незрозумілих перепадів у грі впродовж матчу.

Юрій ЛАНДЕР.

Дмитро Рудняк.

КОЛИ Ж ЯВОРСЬКИЙ ПЕРЕМОЖЕ?

ПРИКАРПАТТЯ — МЕТАЛУРГ Зп — 0:0.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

С. Поліщук
Хомин
Первак
Храмцов
Грегуль
(Фокін, 80)
Ковалюк-к
(Ковальчук, 75)
Олександр Венглинський
А. Співак
Атаманчук
Сосенко
Ларін
(Забранський, 83)
ЗАПАСНІ:
Чумак
Редушко
Ніколайчук
Кріль
ТРЕНЕР:
Ігор ЯВОРСЬКИЙ

15 серпня. Стадіон "Рух"". 12000 глядачів (вміщує 15000). Ясно. 25 градусів.

СУДДІ:
В. Шевченко — 8,7
О. Зверєв (обидва — Київська область) — 9
М. Даневич (Київ) — 9
Резервний арбітр:
В. Левко (Івано-Франківськ)

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
В. Стародубов (Житомир)

Первак (29)

Демченко (30)

ЗАПОРІЖЖЯ

Береський
Конюшенко
Скиш
Ратій
Акопян
(Чориявський, 46)
Бугай
О. Співак
Демченко
(Ключик, 71)
Топчієв
Р. Бондаренко
(Шевчук, 88)
Полтавець-к
ЗАПАСНІ:
Гребенюк
І. Олексієнко
Богатир
Батраченко
ТРЕНЕР:
Мирон МАРКЕВИЧ

До звітного поєдинку суперники підійшли з різним настроєм і з різним очковим запасом, хоча в особистих зустрічах між ними зберігається рівновага: в активі кожного на своєму полі по 3 перемоги, причому по одній — з великим рахунком. Правда, останніми роками запоріжцям більше таланить в Івано-Франківську. Позаминулого сезону "Прикарпаття" ледь врятувало очко (2:2), а наступний візит "Металурга" взагалі засмутив прихильників місцевої команди. Гра, що відбулася трохи більше двох місяців тому (до речі, дебютна для нинішнього наставника господарів Ігоря Яворського) знову завершилася внічию (0:0), стала фатальною для "Прикарпаття"... Тож івано-франківці прагнули реваншу й реабілітації за всі теперішні невдачі, адже вони не здобули жодної перемоги, а в трьох попередніх домашніх поєдинках набрали тільки очко.

Прогнозів напередодні, як завжди, не бракувало, проте в оцінці шансів господарів і вболівальники, і фахівці були стримані. Адже тренери "Прикарпаття" ніяк не можуть знайти оптимальні варіанти поєднання тактичних ланок команди, особливо значні проблеми в обороні. Стрижневі виконавці на позиції ліберо змінюються щоматчу. Склад гостей, навпаки, залишається стабільним. І все-таки симпатики "Прикарпаття" прийшли на стадіон в очікуванні омріяної перемоги, з надією побачити якісні зміни в грі команди й новобранців, серед яких особливу увагу привертав Андрій Хомин, що вже вдруге повернувся до команди після виступів за полтавську "Ворсклу".

Як засвідчили подальші події, Хомин виявився найпомітнішим у складі господарів. Уже на 2-й хвилині він небезпечно пробив по воротах після штрафного, виконаного Ковалюком. Гості відповіли контратакою. На вістрі якої був Полтавець, але його удар парирував Поліщук. Надалі гра перейшла в спокійне русло і проходила за незначної переваги "Металурга". Запоріжці в ці хвилини хоча й не створили реальних загроз воротам "Прикарпаття", проте були активнішими і мобільнішими. Завдяки коротким і, найголовніше, точним передачам вони швидко діставалися до штрафного майданчика господарів.

На позиції заднього оборонця в івано-франківців дебютував Костянтин Сосенко, який в цілому впорався із завданням.

На 12-й хвилині небезпечно виходив на ворота господарів Демченко, який активно допомагав дуетові форвардів (Полтавцю та Бондаренку), та стопери й воротар відвели загрозу. Помітно, що й івано-франківці стараються, проте їм бракує зіграності — господарі грішать неточними передачами, за першої загрози вибиваючи м'яча куди завгодно. Наприкінці тайму небезпечно загрожував воротам "Прикарпаття" Співак, а потім стовідсоткову нагоду відкрити рахунок втратив Бондаренко, якому перешкодив завдати удару Храмцов.

У відповідь господарі організували атаку, на вістрі якої опинився Ковалюк. Його удар прийняли на себе захисники. М'яч зрикошетив до Первака, якого — принаймні так здалося з трибуни — поклали на газон у штрафному майданчику. Іншої думки, щоправда, був арбітр.

Друга половина почалася натиском господарів. Вони двічі поспіль подали кутові, але спершу шкіряну кулю відбив Ратій, а згодом помилився Ковалюк. Одразу ж на ворота "Металурга" накотилася нова хвиля атаки. Триходівка А. Співак — Ларін — Атаманчук була стрімкою, проте останній упав і втратив м'яча. На 54-й хвилині Атаманчук виграв єдиноборство в Скиша, але Береський устиг забрати м'яча... і випустив його за лінію воріт уже після свистка арбітра.

Цей епізод викликав пожвавлення на трибунах. Дехто з уболівальників навіть завів мову про погані прикмети. А матч, тим часом, тривав. Двічі опинився в центрі уваги Конюшенко: спочатку він неточно пробив після передачі Полтавця, а згодом заблокував удар Грегуля.

Час спливав, змушуючи "Прикарпаття" все більшими силами йти вперед і оголювати тили, в які раз у раз вривалися активні Полтавець, Демченко, О. Співак. Крайні півоборонці господарів Ковалюк і Грегуль часто залишали свої зони вільними і звідти й насувалася небезпека. Невпевнено, як і в попередніх матчах, почувався на позиції стопера Первак. У середині тайму суперники обмінялися штрафними ударами. Тут же двічі небезпечно загрожував воротам господарів Полтавець, передачі якому робив О. Співак, і лише дивом м'яч не поцілив у сітку.

"Прикарпаття" вже без оглядки на тили пішло в наступ. Атаманчук зробив передачу А. Співакові, той переадресував її Ковальчукові, а Тарас не зміг перевести м'яч у штрафний майданчик. Чи не найреальніша нагода була втрачена. Запоріжці відповіли небезпечним ударом Ключика, який парирує Поліщук.

Друга поспіль нічия на своєму полі навряд чи порадувала прихильників "Прикарпаття". Уже три зустрічі підряд івано-франківці не можуть взяти ворота запоріжців. Більше того, востаннє з гри команда забивала в Дніпропетровську, а останню перемогу здобула 29 травня! Напередодні двох важких матчів — у Донецьку з "Шахтарем" і вдома з "Динамо" — турнірна ситуація клубу вельми тривожить. Час марнується, півкола вже позаду, а цілісної гри, як і колективу назагал, досі нема. Невже "Прикарпаттю" знову доведеться розраховувати на сторонню допомогу?..

ПІСЛЯМОВА

Юрій ДЯЧУК-СТАВИЦЬКИЙ, тренер "Металурга":

"Ми незадоволені ні результатом, ані грою. Володіючи перевагою і маючи 3-4 моменти, мусили використати бодай один. Гравці рівня Полтавця, Співака й Демченка в таких ситуаціях просто зобов'язані забивати".

Ігор ЯВОРСЬКИЙ, головний тренер "Прикарпаття":

"Команда ще неготова. Різний рівень функціональних можливостей виконавців позначається на колективному маневрі. Склад і розстановка гравців за нинішньої ситуації оптимальна. Нам катастрофічно бракує часу".

Ігор КОСТЮК,
Петро БЕЛЕЙ.

ЗГАСЛА ЗІРКА У КАРПАТАХ

КАРПАТИ — ЗІРКА — 3:0(1:0).

Кіровоградці в попередніх виїзних матчах не зуміли провести жодного голу, зазнавши двох великих поразок. Не стала винятком і звітна зустріч. У стартових складах команд уперше в сезоні з'явилися відповідно Павлюх і Маркін, який в позаминулому турі грав ще в запорізькому "Металурзі". І вже на першій хвилині Маркін невдало вибив м'яч, який потрапив до Гецька, що виходив сам на сам з воротарем. Проте вчасно підстрахував його Шаповалов, у підкаті ліквідувавши загрозу.

Гості, залишивши попереду одного форварда — Кислова, зосередилися на своїй половині поля, руйнуючи комбінаційні дії "Карпат". У складі львів`ян, як завжди, організатором атак був Сергій Ковалець. Саме він на 21-й хвилині наважився на потужний удар з-за межі штрафного, і Білошапка, не ризикуючи, відбив м`яча кулаками. Згодом запам`яталася "стінка" Покладок — Павлюх, однак удар останнього був надто неточний. А потім, нарешті, глядачі стали свідками чудових індивідуальних дій Ковальця. Сергій неподалік лінії штрафного, обігравши на замасі стопера, побачивши, що Білошапка дещо змістився з воріт, технічно закрутив м`яча через воротаря в правий кут.

За чотири хвилини м'яч знову побував у воротах "Зірки". Цього разу — після удару Мизіна. Та суддя зафіксував напад на воротаря.

А що ж кіровоградці? У першому таймі вони спромоглися лише на два удари по воротах господарів. Спочатку Кислов головою пробив над поперечиною після діагональної передачі Чалого. А згодом капітан кіровоградців 36-річний Федоров майже з центрального кола теж намагався перекинути м'яча через Стронцицького, та у ціль не влучив. А в кінці тайму вже Гринь, вибиваючи м'яча, ледь не "зрізав" його в свої ворота.

Після перерви малюнок гри не змінився. Відверто кажучи, такої згасаючої "Зірки" давненько не бачили львівські вболівальники. На 52-й хвилині чудову нагоду відзначитися вже в другому матчі поспіль втратив Вовчук, який, одержавши м`яча від Покладка, випередив оборонця в районі 11-метрової позначки, але несподівано впав. Тут же Гецько потужно пробив низом, але Білошапка в падінні перевів м`яча на кутовий.

У середині тайму гості вкотре порушили правила неподалік штрафного, і Сергій Танасюк, як і в попередньому матчі з донецьким "Металургом", метрів з 25-ти провів красень-гол, обвідним ударом спрямувавши м`яча в ближній кут. За хвилину вже "Зірка" дістала право на штрафний. Але Маркін пробив низом просто в руки воротареві.

З виходом на поле Семочка дещо пожвавішала гра і в нападі "Карпат". Так, на 74-й хвилині Гецько, увійшовши правим флангом до штрафного, зробив передачу низом на Семочка, який сходу пробив у ближній кут. Проте 37-річний Білошапка зумів парирувати удар 20-річного нападника. І все ж за три хвилини до кінця гри Семочко таки провів свій гол. А почав результативну атаку Танасюк, який зі своєї половини поля сильно вибив м`яча до лінії штрафного гостей. Там Гецько виграв боротьбу на "другому поверсі", м`яч відскочив до Семочка, й Дмитро, обігравши стопера, потужно пробив попід руки воротареві.

Що ж, "Карпати" вдруге поспіль здобули велику й "суху" перемогу. До речі, цей успіх став ювілейним — 450-м у 36-річній історії львівського клубу. А ще — своєрідним подарунком до ще одного визначного ювілею. 17 серпня виповнюється 30 років, як "Карпати", єдиний представник нижчого класу в історії розиграшів Кубка Радянського Союзу, заволоділи цим престижним трофеєм.

Юрій НАЗАРКЕВИЧ.

ЛЬВІВ
Стронцицький - к
Танасюк,
Павлюх
Мизін
Тимчишин
Ковалець
(Зуб, 74)
Вовчук
Є.Назаров
(Луцишин, 65)
Покладок
(Семочко, 65)
Гецько
Хома
ЗАПАСНІ:
Тлумак
Толочко
Євглевський
Вільчинський
ТРЕНЕР:
Лев БРОВАРСЬКИЙ.

1:0 Ковалець (28)
2:0 Танасюк (69)
3:0 Семочко (87)

15 серпня. Стадіон СКА. 7000 глядачів (вміщує 15000). 25 градусів.

СУДДІ:
В.Мельничук (Симферополь) — 9,0
В.Шаленко — 9
В.Воргуль (обидва — Харків) — 9
Резервний арбітр: Я.Лемех (Львів)

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
А.Гаваші (Ужгород)

Семочко (81)
Кислов (54)
Маркін (81)

КІРОВОГРАД
Білошапка
Лавриненко
Шаповалов
Маркін
Білозерський
(Мартинов, 40)
Жилін
Гринь
Л.Федоров - к
Ковба
Кислов
(Миколаєнко, 66)
Чалий
(Богданов, 77)
ЗАПАСНІ:
А.Глущенко
Богатир
ТРЕНЕР:
Олександр ІЩЕНКО.

ПІСЛЯМОВА

Уперше в історії зустрічей "Карпат" і "Зірки" було зафіксовано перемогу з великим рахунком. Матч між обома командами став п'ятнадцятим, а перший відбувся 1966 року. Львів'яни упродовж усього матчу домінували на полі й заслужено перемогли. Окрасою матчу став гол, проведений Сергієм Ковальцем. Своїми враженнями після матчу поділився тренер господарів поля Степан ЮРЧИШИН.

— Степане Федоровичу, ваші враження від гри?

— Незважаючи на результат, матч був важким. Особливо в першому таймі наші підопічні допускали багато помилок, а напругу зняв лише гол, проведений Танасюком у другому таймі зі штрафного. Вважаю, що "Карпати" перемогли заслужено, адже суперники не провели жодної осмисленої атаки.

— Чи вважаєте, що м'яч, який забив у першій половині Ковалець, став переломним у зустрічі?

— До забитого голу ми мали перевагу в центрі поля, проте "Зірка" грала від оборони. Тому пробитися до воріт було важко. І тільки завдяки індивідуальній майстерності та красеню-голу Ковальця стало легше діяти в атаці. Але переломним у грі став усе-таки другий м`яч.

— Як охарактеризуєте дії гравців, що з'явилися на полі в другому таймі?

— Хорошу гру після травми показав досвідчений Зуб, небезпечно на вістрі атаки діяв Семочко і навіть провів третій гол. Вважаю, що заміни було проведено вдало. У всякому разі футболісти, що вийшли на поле, гри не зіпсували.

— Чи не хвилює вас те, що більшість м'ячів у цьому чемпіонаті забивають оборонці та напівоборонці, а не нападники?

— Ви правильно підмітили. Наші нападники й справді мають проблеми з реалізацією моментів. Але причина цього об'єктивна. Адже Гецько був травмований, а Покладкові трохи не таланить. Натомість уже двічі в домашніх матчах відзначився Семочко.

— У команді було багато травмованих, а яка ситуація тепер?

— Трохи краща. Приступив до тренувань Толочко і в матчі з "Зіркою" вже був у запасі. За індивідуальною програмою після операцій готуються Шаран і Закотюк. За кілька днів повинен приступити до занять і Євтушок.

— І наостанок, як команда готуватиметься до наступного матчу з "Таврією"?

— У звичному режимі, як і до попередніх матчів.

Павло ПИЛИПЧУК.

ПРИВІТ ОДЕСІ ОД СЕМЕНА ЙОСИПОВИЧА

ЧОРНОМОРЕЦЬ — МЕТАЛУРГ Д — 0:1(0:1).

"Чорноморець" продовжує розчаровувати прихильників. Минулої неділі одесити зазнали чергової, вже п`ятої поспіль поразки у нинішньому чемпіонаті. Неймовірно, але факт: у семи матчах команда виграла лише одного разу — на своєму полі в тернопільської "Ниви" — 1:0. Співвідношення забитих і пропущених м`ячів просто приголомшує — 2:19! Такого фіаско, впевнений, не пригадують навіть любителі футболу зі стажем.

У чому ж причина провального виступу популярної в недалекому минулому команди? Думок з цього приводу існує чимало. Одні фахівці вважають, що невдачі зумовлені низьким рівнем кваліфікації більшості гравців, інші звинувачують тренера. Ще хтось осуджує селекційну й трансферну політику клубу тощо. Не беруся виступати в ролі експерта і "розкладати на полицях" усі міркування щодо цього (мені здається, що провал одеської команди пов`язаний з цілим комплексом причин), але ясно одне: організм під назвою "Чорноморець" нині серйозно хворий. І якщо найближчим часом не вдасться встановити точний діагноз і провести поглиблене лікування, може повторитися сумновідома історія СК "Миколаїв".

Як на мене, врятувати "Чорноморець" од неприємностей можуть лише дві обставини: стабілізація складу (навіть за великої кількості травмованих оборонців слід спробувати віднайти оптимальний варіант) і... зимова перерва в чемпіонаті, під час якої можна, неквапляючись, шукати нових вправних виконавців і награвати склад. Поки ж одеському колективові потрібно одне: психологічна врівноваженість.

Але вернімося до останнього матчу. Він, до речі, мав особливий підтекст, адже господарям протистояла команда, яку всього десять днів тому очолив... колишній наставник "Чорноморця" заслужений тренер України Семен Альтман. Не важко здогадатися, як хотілося керманичеві донецького "Металурга" постати перед своїми давніми друзями та знайомими в кращому вигляді. І це Семенові Йосиповичу вдалося — по завершенні гри на табло одеського стадіону навпроти назви донецької команди висвітлювалась "І", навпроти ж "Чорноморця" — "О".

Підопічні Олександра Голоколосова почали гру з активних дій в атаці. Протягом перших тридцяти хвилин вони були справжніми господарями становища й не раз загрожували воротам "Металурга". Запам`яталися удари Артеменка, Каряки, Гусейнова та Мокана. Однак у двох випадках м`яч летів повз ціль, а в решті епізодів надійну гру демонстрував капітан гостей Кураєв. Ще двічі одесити вели обстріл воріт гостей зі штрафних ударів, але ні Спицину, ні Голоколосову-молодшому забити не вдалося. А на 24-й хвилині небезпека виникла вже в штрафному майданчику "Чорноморця". Помилка одеського оборонця ледь не призвела до взяття воріт, але Ковальов, пробивши з близької відстані, в ціль не влучив.

І все ж невдовзі одеситам довелося починати з центру. Це сталося після того, як одна із спроб Шищенка завершилася влучним ударом з правого кута площі воріт. Досвідчений Гришко в цій ситуації нічим зарадити своїй команді не міг.

А перед самісіньким свистком на перерву донеччани ледь не змусили 37-річного стража воріт господарів капітулювати вдруге. Сильний удар Дранова Гришко відбив перед собою, і якби Артеменко не випередив "десятку" "Металурга" Воскобійника, то неприємності стали б ще більшими.

Зовсім несхожою на перший тайм була друга половина матчу. У діях "Чорноморця" не простежувалось продуманості, а розриви між ігровими ланками стали помітні неозброєним оком. Зрозуміло, що цим не могли не скористатися гості, що обрали звичний для виїзних матчів варіант гри "від оборони". Підопічні Семена Альтмана в обороні хоч і не були бездоганними, проте забити м`яч суперникам не дозволили. До того ж, "Чорноморець" мав для цього не так уже й багато нагод. Протягом другої 45-хвилинки одесити лише двічі потурбували Кураєва. В обох випадках воротам загрожував Крисанов, завершуючи верхові подачі партнерів ударами головою. Однак, страж воріт гостей демонстрував високу воротарську майстерність.

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

ОДЕСА
Гришко
Спицин
Колесниченко
В. Поліщук
Яцурак
(Булигін, 77)
Д. Каряка
(Крисанов, 57)
Мокан
Гусейнов-к
(Мочуляк, 57)
Артеменко
О. Голоколосов-молодший
С. Костюк
ЗАПАСНІ:
Чистов
Ворона
О. Бондаренко
ТРЕНЕР:
Олександр ГОЛОКОЛОСОВ

0:1 Шищенко (35)

15 серпня. Центральний стадіон ЧМП. 3500 глядачів (вміщує 43000). Ясно. 27 градусів.

СУДДІ:
О. Кран — 8,6
В. Петров — 9
В. Сусло (всі — Харків) — 9
Резервний арбітр: О.Кислюк (Одеса)

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
М. Ступар (Івано-Франківськ)

Артеменко (44)
Шищенко (39)
Дорохов (58)

ДОНЕЦЬК
Кураєв-к
Яксманицький
Дорохов
А. Ковальов
Осадчий
О. Коваленко
П'ятенко
Шищенко
(Крохан, 85)
Данченко
(Булгаков, 83)
Воскобійник
(Зав'ялов, 72)
Дранов
ЗАПАСНІ:
Нікітін
Мухін
І. Король
Соколовський
ТРЕНЕР:
Семен АЛЬТМАН.

ПОЇХАВШИ ДО ЗБІРНОЇ, МАЗЯР ОПИНИВСЯ В... МАРІУПОЛІ

АЛЕ "ВОРСКЛУ" ЦЕ НЕ ВРЯТУВАЛО

МЕТАЛУРГ М — ВОРСКЛА — 2:1 (1:1).

МАРІУПОЛЬ
Шуховцев
Дірявка
(Залізняк, 79)
Анікеєв
Волосянко
Колесник
(Котюк, 46)
Сахаров
Пантилов
Ганицький
(Рикун, 60)
Пушкуца
Плотко-к
К. Бабич
ЗАПАСНІ:
Тарахтій
Механошин
О. Левченко
Браїла
ТРЕНЕР:
Микола ПАВЛОВ

0:1 Кобзар (8)
1:1 Пантилов (23, з пенальті)
2:1 Бабич (61)

15 серпня. Стадіон "Азовсталь". 9500 глядачів (вміщує 10000). 27 градусів.

СУДДІ:
І. Ярменчук (Київ) — 8,5
М. Овчар (Калуш) — 9
Ю. Дерев'янко (Львів) —9

Резервний арбітр:
П. Брюхов (Донецьк)

ДЕЛЕГАТ ФФУ:
А. Крощенко (Київ)

КОМІСАР:
П. Безносенко (Київ)

Пушкуца (85)
Мачоган (66)

ПОЛТАВА
Ковтун-к
Доценко
(Мелащенко, 70)
Баланчук
Леженцев
Петков
Мачоган
(А. Головко, 70)
Омельчук
І. Костюк
Гузенко
Кобзар
Мазяр
(Онопко, 46)
ЗАПАСНІ:
Богоделов
Черняк
Косенко
ТРЕНЕР:
Анатолій КОНЬКОВ

"Металург" здобув чергову "вольову" перемогу, хоча "Ворскла" грала дуже пристойно в швидкий, комбінаційний і цікавий футбол. А втім, таку гру продемонстрували й маріупольці, тому матч захопив місцевих симпатиків народної гри з перших хвилин і тримав їх у напруженні до останнього свистка. Керманич господарів Микола Павлов перед початком зустрічі, мабуть, не одну годину розкладав своєрідний пас'янс — кого ставити до "основи", бо чимало проблем, пов'язаних з травмами та хворобою провідних виконавців, виникло напередодні. Та ще й про інтереси держави треба було піклуватися — Степана Молокуцька тренер української "молодіжки" Віктор Колотов запросив до табору збірної. І той у п'ятницю, як і вимагалося, відбув у Київ. Заспокоювало, правда, те, що й гості мусили відрядити до столиці нападника Володимира Мазяра. Та з'ясувалося, що Мазяр поїхав у ... Маріуполь.

Павлов зупинив свій вибір, як і в зустрічі з "Кривбасом", на молодих Сергієві Колесникові та Данилові Ганицькому, залишивши на лавці запасних Олександра Рикуна та Андрія Котюка. Знову з'явилися на полі "Азовсталі" Сергій Дірявка та Віталій Пушкуца. Ці хлопці, як і Віталій Пантилов, почували себе не вельми добре, та завдяки медикам клубу, власному терпінню та бажанню допомогти команді виконали не останні ролі в цьому вкрай важкому матчі.

"Ворскла" почала гру на високих швидкостях і це стало основним козирем гостей у першій п'ятнадцятихвилинці. Стрімкі флангові проходи та небезпечні навіси в штрафний майданчик змусили працювати з повним навантаженням оборону "Металурга". Двічі поспіль Анікеєв і Дірявка в останню мить відбивали м'яч подалі від власних воріт, але на 8-й хвилині й вони залишилися сторонніми спостерігачами того, як полтавець Кобзар упевнено обіграв у силовій боротьбі молодого Колесника з 12-ти метрів прямо проти воріт влучно пробив у нижній лівий кут повз Шуховцева. Збентежені маріупольці потратили цілих п'ять хвилин, аби прийти до тями, а потім і самі відповіли гострою атакою. Пішла "відкрита" гра й поступово швидкості зрівнялися, а "Металург" відвоював ініціативу.

На 22-й хвилині майже сорок метрів пробіг Колесник, аби від лівого кутового прапорця виконати точну передачу на Пушкуцу. Віталій вже готувався завдати завершального удару, коли його вдарив по нозі стопер "Ворскли". Ігор Ярменчук миттєво зреагував і призначив пенальті. Штатний пенальтист "Металурга" Віталій Пантилов пробив сильно, і Ковтун був безсилий щось вдіяти — 1:1.

На 29-й хвилині технічний Мазяр фінтом позбавився опіки Анікеєва, але партнера за амплуа підстрахував Дірявка, який у підкаті вибив м'яча на кутовий.

Обидві команди так поспішали, що це призводило до серії взаємних помилок і втрати м'яча в простих ситуаціях. На 30-й хвилині Пантилов, вкидаючи аут біля своїх воріт, видав м'яча прямо на хід суперникові. Цим щедрим подарунком не скористався Мачоган, який пробив хоча й сильно, але прямо в руки Шуховцеву.

Серед оборонців гостей найкращий вигляд мав болгарин Петков. Він вигравав верхові м'ячі, своєчасно діяв на випередження, а за нагоди й починав атаки точною передачею. А ось колега Петкова Доценко трохи нервував і часом штрафні, якими його карав арбітр, були небезпечними для "Ворскли". Саме на 43-й хвилині Бабич не без допомоги Доценка опинився на газоні перед карним майданчиком полтавців, а з цього "пристріляного" місця полюбляє бити Пантилов. Цього разу Віталій вистрелив сильно, але по центру, і Ковтун знову врятував партнерів од неприємностей. На останній хвилині першого тайму другий автогол у складі "Металурга" міг "привезти" Дірявка — неочікувана зрізка... і м'яч на лічені сантиметри розминувся з "рамкою", викликавши жах у обірвавши вельми небезпечну наників і нервовий стрес у Шуховцева.

Поза сумнівом, лідером "Ворскли" був її капітан. Голкіпер гостей заслуговує найвищої оцінки за майстерність і витримку. На 47-й хвилині Ковтун відбив потужний удар здалеку Анікеєва, а на 49-й — захистив "дев'ятку", в яку поцілив Пушкуца, "замикаючи" точну передачу Плотка. Проте й Ковтунові довелося ще одного разу вийняти м'яча з сітки своїх воріт, коли на 62-й хвилині маріуполець Котюк подав черговий кутовий, а Бабич, що відчув смак гри на "другому поверсі", невловимим рухом голови переправив "плямистого" в нижній правий кут. І більше воротар не пропустив, навіть у моментах, коли хтось інший на його місці міг би й схибити.

Чи могла "Ворскла" зрівняти рахунок? Так, могла. На 76-й хвилині до воріт "Металурга" наблизився Костюк, якого лише останньої миті зупинив Сахаров, обі цілену передачу, адресовану півоборонцеві з флангу.

Та все ж господарі мали реальніші шанси, аби збільшити рахунок. Однак ні Волосянко, ні Пушкуца, ні Рикун не використали їх — гравцям бракувало удачі, а точніше — влучності. Проте, перемога таки відбулася. І для її досягнення "Металург" не шкодував зусиль, часом граючи, як кажуть, через не можу. Характерний епізод з Дірявкою на останніх хвилинах: ліберо азовців зазнав травми, але відмовився залишити поле й під скандування глядачів: "Мо-ло-дець!" тримався ще кілька хвилин, аж доки зовсім не знесилився.

ПІСЛЯМОВА

— Сьогодні на полі відбулося протистояння справжніх чоловіків, — зауважив на післяматчевій прес-конференції тренер ворсклян **Іван ШЕПЕЛЕНКО.** — Але вважаю за потрібне повернутися до невдячної теми суддівства. Гадаю, воно позначилося на результаті, бо в більшості єдиноборств перевага віддавалася господарям. Арбітр ФІФА мусить у такій грі вагомо підтверджувати свою кваліфікацію, але Ярменчук цього не зробив. Я не згоден, що "Ворскла"поступилася в фізичній готовності "Металургові" — кінцівка матчу засвідчила, що команда в добрій формі. Претензій до гравців у нас немає. Щодо питання про відсутність Мазяра в таборі "молодіжки"... Це — прерогатива її головного тренера.

Микола ПАВЛОВ, головний тренер "Металурга":

— По-перше, мене також хвилювала відсутність Молокуцька, який останнім часом є гравцем основного складу. Але, як відомо, Степан поїхав у Київ, а Мазяр — ні.

По-друге, вважаю, не личить тренерові обговорювати суддівські справи. Я знаю, що перед матчем "Ворскла" в кулуарах ПФЛ вела розмови про заміну арбітра, тому в Маріуполі було двоє спостерігачів: делегат ФФУ Крощенко та комісар Безносенко. Мені неприємно чути, що навіть при двох авторитетних фахівцях тренери гостей перекладають вину за поразку на суддю.

Упевнений, що перевага "Металурга" не викликала жодного сумніву. Перший гол нас трохи вибив з колії, але потім команда заспокоїлась. І якби грав ще й Молокуцько, то ми б не ризикували, відряджаючи в напад молодого Ганицького та переводячи в другому таймі на передню лінію Плотка, що, звісно, ослабило середню ланку.

Сергій КАТРИЧ.

Результати матчів 33 тиражу (13-15 серпня 1999 р.) лотереї "Спортпрогноз", яку проводить УДПЛ "Молодьспортлото".

№	Назви команд Команда "А"	Команда "Б"	Чемпіонат Країна	Рахун. А	Рахун. Б	Результ.
1	Баварія (Мюнхен)	Гамбург (Гамбург)	Німеччина, 1 тур	2	2	X
2	Кайзерслаутерн (Кайз.)	Борусія (Дортмунд)	Німеччина, 1 тур	1	0	1
3	Штутгарт (Штутгарт)	Вердер (Бремен)	Німеччина, 1 тур	0	0	X
4	МЮ (Манчестер)	Лідс (Лідс)	Англія, 3 тур	2	0	1
5	Лестер (Лестер)	Челсі (Лондон)	Англія, 3 тур	2	2	X
6	Сандерленд (Сандерл.)	Арсенал (Лондон)	Англія, 3 тур	0	0	X
7	ПСЖ (Париж)	Метц (Метц)	Франція, 3 тур	2	1	1
8	Нант (Нант)	Ланс (Ланс)	Франція, 3 тур	0	1	2
9	ЦСКА (Москва)	Спартак (Москва)	Росія, 20 тур	0	0	2
10	Шахтар (Донецьк)	Динамо (Київ)	Україна, 7 тур			
11	Нива (Тернопіль)	Кривбас (Кривий Ріг)	Україна, 7 тур			X

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

Володимир Кравченко ("Металіст").

РАЗОМ З КОМАНДОЮ:

	усього	на своєму полі	на виїзді
Кривбас	104000(17333)	86000(21500)	18000(9000)
Ворскла	69500(9929)	38000(9500)	31500(10500)
Динамо	68000(13560)	21000(7000)	47000(23500)
Металург М	64000(9143)	37500(9375)	26500(8833)
Шахтар	61500(10250)	24000(8000)	37500(12500)
Металіст	59300(8471)	41500(13833)	17800(4450)
Прикарпаття	58500(8357)	44000(11000)	14500(4833)
Таврія	54500(7786)	18500(6167)	36000(9000)
Карпати	48000(6857)	21500(7167)	26500(6625)
Чорноморець	42500(6071)	16500(5500)	26000(6500)
Зірка	39800(5686)	17300(5767)	22500(5625)
Металург Зп	38500(6417)	16000(5333)	22000(7333)
Дніпро	37500(6167)	12500(4167)	25000(8333)
Металург Д	36500(5214)	4500(1500)	32500(8125)
Нива	29000(4833)	11000(3667)	18000(6000)
ЦСКА	20500(3417)	5500(1833)	15000(5000)
Разом	**415800(7996)**		

БОМБАРДИРИ:

(кількість забитих м'ячів, у дужках — з пенальті)

8 — Ребров (3).
5 — Шищенко.
4 — Мороз (2).
3 — К.Бабич, Гайдаш, Закарлюка (1), Кобзар, Мизін, Осипов, Симаков.
2 — Волосянко, Гащин, А.Головко, Іваненко (1), Кайдарашвілі, А.Каряка, Кирлик, Ковалець, Магдієв, Мазяр, Молокуцько, Онопко, Плотко, Попов, Римшин, Сахаров, Севидов, Семочко, Танасюк, Цихмейструк.
1 — Антюхін, Атаманчук, Беньо, Бондаренко, Валяєв, Гецько, Гольдін, Гончаренко, Грановський, Грегуль, Гусин, Демченко, Зубов (1), Каладзе, Т.Капанадзе, Кислов, Ковалюк (1), Конюшенко, І.Костюк, Котюк, Леженцев, Маркін, О.Матвєєв, Матюшенко, Мокан, Мусолітін, Опарин, Орбу, Паляниця, Пантилов (1), Пец, Платонов, Покладок, Поклонський, Полтавець, Пташник, Пушкуца, Савенчук, Серебренников, Симаков, Сихарулідзе, О.Співак, Ратій, Рудняк, Тофан, Хома, Шаповалов, Шацьких, Шевцов, Школьников, Якименко.

Автогол: Матюшенко (для "Металурга" М).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

Команда	І	В	Н	Д	П	О	на своєму полі І	В	Н	Д	П	О	на виїзді І	В	Н	Д	П	О	пенальті були вони (забили)	пенальті були їм (забили)	попередження	вилучення
1. Кривбас	**6**	**5**	**1**	**0**	**13-4**	**16**	**4**	**3**	**1**	**0**	**8-2**	**7**	**2**	**2**	**0**	**0**	**5-2**	**6**	**2(2)**	**2(2)**	**5**	-
2. Металіст	**7**	**5**	**1**	**1**	**10-6**	**16**	**3**	**3**	**0**	**0**	**5-2**	**9**	**4**	**2**	**1**	**1**	**5-4**	**7**	**1(1)**	**1(1)**	**12**	-
3. Динамо	**5**	**4**	**1**	**0**	**12-4**	**13**	**3**	**3**	**0**	**0**	**9-2**	**9**	**2**	**1**	**1**	**0**	**3-2**	**4**	**3(3)**	**1(1)**	**6**	-
4. Металург М	7	4	0	3	15-8	12	4	4	0	0	13-3	12	3	0	0	3	2-5	0	2(1)	1(1)	11	2
5. Карпати	7	4	0	3	12-7	12	3	3	0	0	9-0	9	4	1	0	3	3-7	3	0	0	11	-
6. Металург Д	7	3	2	2	7-8	11	3	2	1	0	4-2	7	4	1	1	2	3-6	4	1(0)	0	13	1
7. Ворскла	7	3	1	3	11-8	10	4	3	0	1	10-2	9	3	0	1	2	1-6	1	0	2(2)	10	-
8. Металург Зп	6	3	1	2	7-7	10	3	2	0	1	5-4	6	3	1	1	1	2-3	4	0	0	7	-
9. Шахтар	6	3	1	2	6-2	10	3	2	1	0	3-0	7	3	1	0	2	3-2	3	1(1)	0	9	-
10. ЦСКА	6	3	1	2	8-3	10	3	2	0	1	6-1	6	3	1	1	1	2-2	4	1(1)	0	7	-
11. Таврія	7	2	1	4	8-11	7	3	1	0	2	2-5	3	4	1	1	2	6-6	4	0	0	10	1
12. Нива	6	1	3	2	7-6	6	3	1	1	1	5-3	4	3	0	2	1	2-3	2	0	2(0)	12	-
13. Прикарпаття	7	0	4	3	4-10	4	4	0	2	2	2-6	2	3	0	2	1	2-4	2	1(1)	2(0)	6	-
14. Чорноморець	**7**	**1**	**0**	**6**	**2-19**	**3**	**3**	**1**	**0**	**2**	**1-2**	**3**	**4**	**0**	**0**	**4**	**1-17**	**0**	**0**	**2(1)**	**13**	**2**
15. Зірка	**7**	**0**	**3**	**4**	**4-14**	**3**	**3**	**0**	**3**	**0**	**4-4**	**3**	**4**	**0**	**0**	**4**	**0-10**	**0**	**1(0)**	**1(1)**	**8**	**1**
16. Дніпро	**6**	**0**	**2**	**4**	**4-13**	**2**	**3**	**0**	**2**	**1**	**2-4**	**2**	**3**	**0**	**0**	**3**	**2-9**	**0**	**2(0)**	**1(1)**	**13**	-

ЦИФРИ І ФАКТИ

- У неповному сьомому турі (три матчі перенесено на пізніший строк у зв'язку з іграми збірних України) в трьох матчах перемогли господарі, в одному — гості, ще один завершився внічию. З початку чемпіонату взаємини між господарями та гостями мають такий вигляд: +30=11-11.
- У 5 матчах проведено 10 (7 — господарі, 3 — гості) голів. Усього в чемпіонаті забито 130 м'ячів, а середня результативність становить 2,5 м'яча за гру.
- Львівські "Карпати" виграли матч з великим рахунком — це друга їхня така перемога. По дві також у активі "Динамо", "Ворскли", маріупольського "Металурга" та ЦСКА. А всього перемог з великим рахунком у чемпіонаті — 13.
- Маріупольському "Металургу" вдалося виграти матч, першим пропустивши м'яч у свої ворота. Це — третя "вольова" перемога, зафіксована в чемпіонаті.
- Єдиний призначений пенальті був реалізований маріупольцем Пантиловим. Цікаво, що це його другий підхід до одинадцятиметрової позначки в чемпіонаті — перша спроба була невдалою. А всього в чемпіонаті забито десять одинадцятиметрових з п'ятнадцяти призначених.
- За матчами спостерігали 47000 уболівальників, або по 9400 в середньому на одному поєдинкові.
- У 5 матчах попереджено 11 футболістів.
- М'яч, забитий кримчанином Осиповим, став 100, проведеним футболістами "Таврії" в зустрічах на виїзді.

Іван КАРАВАЙ.

Один із нас

Сергій СИМОНОВ:

"ДІЗНАЙМОСЯ ПРО УЛЮБЛЕНУ ГРУ ЯКНАЙБІЛЬШЕ — РАЗОМ!"

У час змін, коли громадські організації та об'єднання виникають і розпадаються зі швидкістю кур'єрського поїзда, десять років активної роботи — строк, який заслуговує на повагу. Десятиріччя своєї діяльності святкує нинішнього року клуб футболофілів "Футбольна література". Розповісти про роботу клубу ми попрохали харків'янина Сергія СИМОНОВА, який очолює об'єднання з дня його заснування.

— 1989 року все починалося з фанклубу команди другої союзної ліги "Маяк". Так сталося, що в клубі уболівальників цієї харківської команди зібралися майже всі відомі харківські колекціонери. Буваючи на матчах у інших містах, помічали, що футболофіли відособлені, не мають змоги спілкуватися з колегами, поповнювати свої колекції. Почали ми зав`язувати контакти, листуватися. Так фан-клуб поступово перетворився на клуб футболофілів. Коли 1991 року "Маяк" припинив існування, змінилася й назва клубу, яка більше відповідала змістові його діяльності — "Футбольна література". А те, що ми починали з фан-клубу, засвідчує наш фірмовий логотип — маленьке тхореня-футболіст.

— Чим же займається ваш клуб?

— Стратегія його тримається на трьох китах — інформаційна підтримка футболофілів, пропаганда українського футболу, а також допомога авторам і видавництвам у розповсюдженні виданої літератури. Якщо конкретизувати ці складові, то діяльність клубу має такий вигляд: членство в клубі існує в так званій "німецькій системі". Колекціонерам досить заповнити анкету й запропонувати свої побажання. Ми відмовились од членських внесків, посвідчень та інших атрибутів громадських організацій радянських часів. Кожний колекціонер — індивідуаліст, який вважає, що його колекція якщо й не найкраща, то одна з найкращих. А зафіксоване об`єднання знімає з них планку індивідуальної винятковості. І з цієї причини клуб практикує різні форми роботи з футболофілами. Комусь досить інформації про новинки — для них клуб раз на квартал випускає інформаційний бюлетень, який безплатно розсилається для всіх зацікавлених у цьому. Дехто дає доручення клубу знайти для своєї колекції потрібні їм видання. Іншим потрібні контакти з колегами з різних регіонів і вони просять у нас допомоги. Бувають і зовсім несподівані форми співпраці. Взагалі, з кожним із більше ніж 700 активних членів клубу доводиться працювати індивідуально.

— На початку інтерв'ю ви сказали про діяльність клубу з пропаганди футболу. Що це означає?

— Стрижень нашої діяльності — пропаганда українського футболу. Для цього клуб, по-перше, займається випуском футбольних видань, упродовж трьох років видавав власну "Футбольну газету", регулярно випускаються календарі-довідники й інші футбольні видання. Загальний тираж видань клубу (не враховуючи програмок) наближається до п`ятдесяти тисяч екземплярів, що, вважаю, не так уже й мало. Зазначу принципову особливість — усе видано за рахунок клубу. Ми не йдемо на поклін до спонсорів або до футбольних структур і не пояснюємо, що випуск щорічного календаря-довідника — в наших спільних інтересах. Або наприклад, навіщо пояснювати представникам регіональних федерацій футболу те, що пропаганда гри — їх прямий обов`язок? Взагалі, це питання — тема окремої розмови, яку я пропоную започаткувати на сторінках "Українського футболу".

Якщо продовжувати мову про пропаганду нашого футболу, то необхідно відзначити й таке. Після розпаду Союзу в багатьох країнах СНД залишилась багаточисельна українська діаспора, яка опинилась у інформаційному вакуумі. Завдяки географічним можливостям клубу, штаб-квартира якого розміщена в Харкові, за 35 кілометрів од російського кордону, ми почали допомагати й нашим співвітчизникам, які опинилися за межами Батьківщини. Завдяки нашому клубові, вони мають змогу знайомитися з українською спортивною пресою. Зокрема, і з "Українським футболом", передплатити який у Росії або Казахстані неможливо.

Багато уваги ми намагаємось приділити авторам футбольних видань. Здебільшого, це консультації за змістом видань і їхнім тиражем, послуги власного комп'ютерного центру. Допомагаємо й у видавництві й розповсюдженні літератури. Наприклад, усім відома серія харків'янина Ю. С. Ландера "Футбол і статистика" багато в чому завдяки нам гарантовано розповсюджується по всій Україні.

— Випуск літератури, інформаційних бюлетенів, інші види діяльності вимагають коштів. Внески ви не практикуєте, до спонсорів не звертаєтесь, де ж клуб бере кошти?

— Безумовно, всі громадські програми вимагають коштів, але оскільки основним принципом функціонування клубу є самофінансування, то й гроші заробляємо самотужки. В основному, це безпосередня поштова розпродажа української футбольної літератури в Росії і навпаки. Враховуючи наші зв'язки з іншими видавництвами, ми встановлюємо ціни, наприклад, на деякі російські видання навіть нижче від московських відповідників. У Харкові, на стадіоні "Металіст" перед футбольними матчами проводимо виставку-продаж футбольної літератури, практикуємо виставки-продажі й у інших містах України.

— Що нового очікує членів клубу?

— Що стосується наших планів, то намагаємося не відставати од вимог часу. Є багато задумок, зокрема, плануємо запровадити власну сторінку в Інтернеті. Але існують фінансові труднощі. І все ж сподіваюся, що їх розв'яжемо. А взагалі воліємо спочатку щось істотне зробити, а вже потім говорити про нього.

— І насамкінець...

— ... Насамкінець хотів би привітати всіх членів нашого клубу з десятирічним ювілеєм. А тим футболофілам, які ще не наважилися на співпрацю з нами, процитую девіз "Футбольної літератури": "Дізнаймося про футбол якнайбільше — разом!"...

Розмову вів
Сергій ПУСТОГВАР.

НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

"УФ" разом з клубом футболофілів "Футбольна література" продовжує публікацію анотацій найцікавіших футбольних видань, що з'явилися на українському книжковому ринку останнім часом. Нагадуємо, що назви видань подані мовою оригіналу.

1. **О.Ткаченко. "Футболь". Санкт-Петербург**, "Російсько-балтійський центр", 1997 р., 313 стор. + фото, тираж 5000 прим.

Книга екс-футболіста "Таврії", а нині відомого поета О.Ткаченка, — то оповідання про футбол і навколофутбольні події, викладені в жанрі мемуарів. Читається на одному подиху. Особливо рекомендуємо кримським уболівальникам, адже більша частина книги присвячена "Таврії", симферопольським футболістам і тренерам.

2. **П.Васильев. "Футбольные люди". Москва**, "Молода гвардія", 1999 рік, 200 стор., тираж 5000 прим.

Книга про людей футболу, про той особливий світ, який не помітний з трибун або з телевізійних екранів. Серед її героїв відомі футболісти Шустиков, Яшин, Харин, тренери Романцев, Якушин, Сьомін, функціонери Колосков і Толстих.

3. **П.Шевченко. "Клуб Євгения Деревяги". Миколаїв**, 1999 р., 84 стор., тираж не вказаний.

Є.Дерев'яга — перший футболіст, що забив понад 100 м'ячів у другій союзній лізі. У символічний клуб його імені входять футболісти, що досягли цього рубежу. Про членів клубу й про самого Євгена Дерев'ягу — ця книга.

4. **Календар-довідник "Первомайск-99".** Первомайськ Харківської обл., 1999 р., 24 стор., тираж 100 прим.

Довідник заслуговує на увагу, як унікальне видання, присвячене винятково аматорським змаганням — першості областей і навіть першості району (!). Спеціальний приз від нашого клубу — "За пропаганду футболу".

5. **Календар-довідник "Харьков-99/2000".** Харків, "Футбольна література", 1999 р., 32 стор., тир. 600 прим.

Довідник оперативно підготовлений харківськими журналістами впродовж двотижневої перерви між чемпіонатами України. Містить результати сезону в чемпіонаті й Кубку країни, "вали" всіх команд вищої ліги, календар ігор й іншу інформацію, притаманну подібним виданням.

6. **В.Щербачов. Фотоальбом "Лобановський".** Київ, 112 стор. із кольоровими фото., тираж не зазначений.

Альбом книжкового формату підготовлений київським журналістом. Він же й автор тексту та підписів до фото. І хоча це видання навряд чи можна назвати шедевром, воно, безумовно, становить інтерес для уболівальників "Динамо" й шанувальників таланту великого тренера.

До речі! Ці видання, як і багато інших (у тому числі щорічники "Футбол в Україні"), вам допоможе покласти на свою книжкову полицю клуб футболофілів "Футбольна література". Листуйте за адресою: 310022, Харків, а/с 10033, Симонову Сергію Миколайовичу (прохання вкладати маркований конверт), дзвонити (0572) 43-81-57, 36-09-47.

Талісмани

НА УСПІХ ТА УДАЧУ

Талісмани, талісмани... Предмети, які мають здатність приносити їхнім власникам щастя й талан. Звірята й кумедні чоловічки в наш час заполонили всі друковані видання, в яких йдеться про футбол. Всілякі сувеніри мають їхнє зображення. Жодне змагання великого гатунку не обходиться без свого талісману, майже всі провідні клуби світу мають свій талісман. Ми ще не раз будемо звертатися до теми колекціонування зображень футбольних талісманів, ляльок та інших сувенірів з ними.

Першим футбольним талісманом, напевно, треба вважати левеня Віллі, яке з'явилося під час рекламної кампанії до Чемпіонату світу 1966 року в Англії. Та й наше київське "Динамо" вже майже 10 років має свій талісман — бобреня, так чомусь, даруйте за порівняння, схоже на Валерія Васильовича з рудим чубчиком.

Футболофіли України теж мають свій талісман. Його дехто називає футболофільчик, а інші навіть простіше — Філя. Зображення цього кумедного "колекціонера" вперше з`явилося 1990 року на обкладинці "Пам`ятки футболофіла", яка вийшла з друку в Дніпропетровську. І хоча ім`я людини, що його намалювала, невідоме, шлях у світ йому дали упорядники альманаху Андрій Бойченко та, на жаль, уже покійний Олександр Хандрига. Приємно, що колекціонери і статистики футболу в Україні напевно єдині серед країн СНД, мають не тільки офіційну емблему свого товариства, але й чудовий талісман. Впевнені, що з ним нам завжди щаститиме.

Анатолій КОЛОМІЄЦЬ.

СТОРІНКА ФУТБОЛОФІЛА №5

Наш каталог

ДОВІДНИКИ ДРУГОГО ЧЕМПІОНАТУ

ПЕРШЕ КОЛО:

1. **"Футбол-92/93. ФК "Карпати" Львів".** Довідник-календар. **м. Львів** "Вільна Україна". Упор. Ю. Михалюк та інші. Тир. 1000, 80 стор. з іл. (ф. 14х20), укр. м.

2. **"Український футбол 1992-1993 рр.".** Довідник-календар. **м. Полтава** "Полтава". Упор. А. Ломов, І. Черчатий. Тир. 20000, 112 стор. (ф. 14х20), укр. м.

1. **"Футбол-92".** Календар-довідник. **м. Кременчук** Полтавської обл. Ред. газети "Вісник Кременчука". Упор. О. Волочай, А. Гаркуша, В. Дубовий. Тир. 8000, 40 стор. з іл. (ф. 14х20), укр. м.

2. **"Футбол-92. ФК "Шахтар"** Горлівка". Календар ігор. **м. Горлівка** Донецької обл. Упор. М. Антусов. Тир. 500, 32 стор. (ф. 14х21), російс. м.

3. **"ЗС "Оріяна" Київ. 2 ліга. 2-й чемпіонат України 1992-93 рр."** Програма сезону, **м. Київ.** Київський стадіон СКА. Упор. В. Калиниченко. Тир. 500, 12 стор. (ф. 14х21), російс. м.

4. **"Футбол. Чемпіонат України 1992-93 рр. 2 ліга. ФК "Явір". смт. Краснопілля** Сумської обл. Стадіон "Колос". Тир. 1000, 8 стор. (ф. 15х21), укр. м.

5. **"Чемпіонат України з футболу. Вища, перша і друга ліги. Осінь-92 — весна-93".** Календар. **м. Дрогобич** Львівської обл. Тир. 2000, 24 стор. (ф. 10х14), укр. м.

6. **"Історія калуського футболу". м. Калуш** Івано-Франківської обл. "Калуське віче", 26 стор. з іл. (ф. 14х20), укр. м.

1. **"Футбол-92/93. Чемпіонат України. ФК "Карпати" Львів".** Вища ліга (перше коло). Календар матчів. **м. Львів.** Упор. Ю. Михалюк, Ю. Назаркевич. Тир. 1000, 8 стор. з іл. (ф. 15х22), укр. м.

2. **"Зірка" Кіровоград у другій лізі".** Підсумки 1-го чемпіонату України 1992 р. (весна), **м. Кіровоград.** Стадіон СК "Зірка". Упор. М. Ковальов, А. Перевозник. Тир. 25000. 6 стор. (ф. 11х20), укр. м.

3. **"Чемпіонат України серед команд КФК. 3 зона. Календар ігор. Турнірна таблиця. І коло", м. Лубни** Полтавської обл. Упор. Ю. Климченко, О. Печора, 6 стор. (ф. 15х21), укр. м.

4. **"І-й національний чемпіонат України. Перша ліга. Підсумки і статистичні дані за виступом команди "Хімік", м. Сєвєродонецьк** Луганської обл. Клуб шанувальників футболу. Упор. Є. Полішевський, В. Войцеховський. Тир. 100, стор. (ф. 15х20), російс. м. Розмножено на принтері.

5. **"Програма до матчів на першість Черкаської обл. з футболу. (група А)". м. Родниківка** Черкаської обл. СВКГК "Нива", 4 стор. (ф. 15х20), укр. м. Розмножено на ксероксі.

ДРУГЕ КОЛО:

1. **"Копаний м`яч. Тернопільщина футбольна у сезоні 1992-93 рр.".** "Нива", "Кристал" та інші, **м. Тернопіль.** Упор. Б. Дикальчук, Л. Легкий. Тир. 6000, 88 стор. з іл. (ф. 14х20), укр. м.

2. **"Футбол-92/93. "Торпедо" Запоріжжя. ПО "АвтоЗАЗ".** Довідник болільника, **м. Запоріжжя.** МП "КРИС" — МТК "Друк". Упор. А. Копеліович. Тир. 10000, 58 стор. з іл. (ф. 14х20), російс. м.

3. **"Футбол 1992/93".** Календар-довідник. **м. Кривий Ріг** Дніпропетровської обл. Упор. Є. Алакін, В. Гнатюк. Тир. 2000, 48 стор. з іл. (ф. 14х20), російс. м.

4. **"Ворскла" та інші. Футбол-93".** Довідник-календар. Осінь 1992 — весна 1993" (Б-ка "Зорі Полтавщини" №2), **м.Полтава.** Упор. А.Ломов, І.Черчатий. Тир. 5000. 80 стор. з мал. емблем ФК (ф. 15х20), укр. м.

5. **"Херсонський футбол-93".** Календар-довідник 92/93. **м.Херсон,** "Наддніпрянська правда". Упор. О.Крупіца. Тир. 5000. 96 стор. з іл. (ф. 14х9), російс. м.

6. **"ФК "Дружба". Футбольний сезон 1992-93 рр.".** Календар-довідник. **м.Бердянськ** Запорізької обл. Упор. Е.Бондаренко, О.Бушин, В.Золотарьов. 112 стор. (ф. 14х20), російс. м.

7. **"Футбол. "Хімік-92/93 рр.".** Календар-довідник, **м.Житомир** "Полісся". Упор. В.Казидуб, В.Киричанський. Тир. 5000. 80 стор. з іл. (ф. 15х21), російс. м.

8. **"Участь футбольної команди "Інтеграл" у республіканських і обласних змаганнях".** Довідник, **м.Вінниця** ФК "Інтеграл". Упор. О.Коляда. Тир. 100. 64 стор. (ф. 14х20), російс. м. Розмножено на ксероксі.

9. **"Футбол-93".** Довідник, **м.Ровеньки** Луганської обл. Упор. М.Чередниченко, С.Щукін. Тир. 10000. 76 стор. (ф. 14-20), російс. м.

10. **"2-й чемпіонат України з футболу серед КФК. "Лада" Чернівці. Сезон 1992/93".** Календар-довідник, **м.Чернівці.** Упор. В.Коржевський. Тир. 5000. 48 стор. з іл. (ф. 14х20), російс. м.

1. **"Футбол-93". 2-й чемпіонат України з футболу. Вища ліга. "Дніпро" Дніпропетровськ.** Упор. Ю.Арламов та інші. Тир. 1000. 16 стор. (ф. 14х20), російс. м.

2. **"Футбол-92/93. Друга ліга. ФК "Оріяна" Київ".** Довідник-календар. **м.Київ.** Упор. В.Калиниченко. Е.Бояркін. 20 стор. (ф. 14х20), російс. м.

3. **"ФСК "Металург". Все про "Шахтар-2" і "Металург".** Футбольний довідник. **м.Костянтинівка** Донецької обл. Упор. В.Швець. Тир. 500, 32 стор. (ф. 14х20), російс. м.

4. **"Від "Авангарду" до "Сіріуса". Жовті Води. 1928-1993. 9 травня 1993 р. — свято присвячене 65-річчю жовтоводського футболу". м. Жовті Води** Дніпропетровської обл. 44 стор. з іл. (ф. 20х14), російс. м.

5. **"Футбол-93", м.Димитров** Донецької обл. Упор. В.Яковенко, 8 стор. (ф. 14х20), російс. м.

6. **"ФК "Приладник" Мукачеве. Програма сезону. Перша ліга. 2 чемпіонат України з футболу. 1992-93 рр." м.Мукачеве** Закарпатської обл. Упор. В.Альошин, 19 стор. (ф. 21х30). Розмножено на ксероксі.

1. **"Чемпіонат України з футболу. Осінь 1992-1993 рр."** Рекл.-інформ. додаток до журналу "Старт", **м.Київ.** "Україна". Відл. А.Чалий, 8 стор. з кольор. іл. (ф. 10х20), укр. м.

2. **"ФК "Зірка". Футбол-93".** Програма-сувенір уболівальникам футболу, **м.Кіровоград.** Упор. М.Ковальов, А.Перевозник. Тир. 1500 стор. з фото гравців, (ф. 10х30), укр. м.

3. **"Календар 2-го національного чемпіонату України з футболу. Друга ліга. Друге коло". м.Кіровоград.** Упор. М.Ковальов. Тир. 1000, 1 лист-таблиця (ф. 42х30), укр. м.

4. **"Футбол. "Керамік-93". м.Баранівка** Житомирської обл. Газета "Слово Полісся". Упор. А.Михалюк та інші. Тир. 3000. 16 стор. з іл. (ф. 14х20), укр. м.

Підготував
Анатолій КОЛОМІЄЦЬ.

Ексклюзив

Віктор УДОВЕНКО:

"Я — ХАРКІВ'ЯНИН. АЛЕ ІНКОЛИ ПОВЕРТАЮСЬ НА ПОДІЛ"

Харкову завжди щастило на воротарів. Найкращі воротарі 20-х років України й Союзу — Норов та Бабкін — були з Харкова. Найвище досягнення "Металіста" радянських часів — 6-е місце в 61-му — було досягнуте завдяки голкіперові Миколі Ураїцькому. Воротарі 80-90-х років Сивуха, Кутєпов, Помазун, Горяїнов — відомі всім. 70-ті роки згадують менше, адже "Металіст" у ті часи вершини не штурмував. Але у воротах харківської команди був голкіпер, на якого з заздрістю дивилися деякі клуби вищої ліги.

Цікаво, що Віктор Удовенко завжди був серед тих, хто рятував команду в найважчі для неї роки. У середині 70-х, коли "Металіст" "довели" до вильоту в другу лігу, він не залишив команду. І в середині 90-х нові "діячі" зробили все можливе, щоб команда вилетіла вже в другу українську лігу. Багато хто залишив Харків у ті часи; Віктор Удовенко залишився, ще й очолив "Металіст" у скрутну годину.

Сьогодні Віктор Михайлович — віце-президент ФК "Металіст". У його віданні — величезна ланка роботи. Свого життя без Харкова він не уявляє, адже позаду — рівно 30 років у ньому. Але, як не дивно, усе в житті цього харків'янина починалося в Києві, на Подолі.

ФОМІНИХ — ЛЕМЕШКО — ГОЛУБЄВ — МАКАРОВ. І ЗНОВУ — ЛЕМЕШКО

— Справді, моє життя починалося на Подолі, в одному з найвідоміших районів Києва, де я народився 1947 року. Там починалося й моє знайомство з футболом: на вільних майданчиках, як ми казали, "на горі", ми створювали імпровізовані поля, ставили ворота й ганяли м`яча від світанку до світанку. Фактично в тих перших баталіях і визначилося моє амплуа як гравця. Чому саме воротар? Просто я був наймолодший серед товаришів. Звісно, кожен хлопець мріяв бути форвардом, щоб забивати м`ячі не гірше за Комана, тому наймолодшому залишалося місце у воротах. І це була гарна школа: мене стільки били — і в прямому, і в переносному розумінні. Але треба було бути не гіршим — ось і старався "стрибнути вище голови".

— А з чого починався "організований" футбол?

— Якось ми почули звістку про набір хлопців до групи підготовки київського "Динамо" й вирішили спробувати свої сили. У 12 років я потрапив до групи, тренером якої був Микола Федорович Фоміних. Але перші офіційні матчі на першість Києва я грав... лівим оборонцем. Річ у тому, що в групі вже були воротарі, які прийшли раніше, — отже, вакансії були лише в полі. Але я так хотів грати, що був згодний на будь-яку позицію. І лише через півтора року, коли основний голкіпер занедужав на хворобу Боткіна, запропонував тренерові спробувати мене у воротах. У одному з тренувальних матчів Фомін поставив мене воротарем, а по його закінченні підійшов і спитав:

— Чого ж ти досі мовчав про своє бажання грати на останньому рубежі?

— Боявся, що коли взнаєте, що я не польовий гравець, то не візьмете мене.

— І з того часу почалася офіційна воротарська кар'єра?

— Фактично, так. Тим більше, що після Фоміних з нашою групою деякий час працював Євген Пилипович Лемешко, видатний у минулому голкіпер. Потім його змінив Віталій Михайлович Голубєв, але в той час я вже міцно закріпився у воротах.

Та справжню воротарську школу я пізнав, коли вже грав за юнацьку команду, тренером якої був Олег Олександрович Макаров. Володар Кубка СРСР, чемпіон Союзу — на той час тільки ці титули були в "Динамо" — й обома володів Макаров. Щойно закінчивши грати, він взявся за виховання молоді, і як воротар робив ухил саме на воротарській підготовці на базі школи, яку заклав Антон Леонардович Ідзковський. Той рівень майстерності, якого мені вдалося досягти пізніше, був наслідком наполегливої праці Макарова.

— Як сталося входження в дорослий футбол?

— Ще в юніорах, у 64-му році, двох хлопців 47-го року народження — мене та Славу Семенова (майбутнього чемпіона СРСР у складі "Зорі") — почали ставити в команду 46-го року, за яку грали Володя Мунтян і Толік Бишовець. А вже 65-го року, щоб київська молодь не розпорошилася, в класі "Б" було створено команду "Динамо-2". Майже всі її футболісти були у віці від 17 до 19 років, але грати довелося проти дорослих команд. Це стало гарною школою й однією з причин того, що більшість хлопців "Динамо-2" зразка 65-го року — команди Макарова — не загубилися. Наступного року, року чемпіонату світу, багатьох забрали до першої команди, а "Динамо-2" розформували.

— 60-ті роки були золотою ерою радянського воротарського мистецтва й, зокрема, київського: Маслову довелося обирати між двома такими асами, як Банников та Рудаков. Тож до "Динамо" потрапити було практично неможливо. Куди вирішили піти ви?

— А я не обирав. Настав час строкової служби і на пропозицію Євгена Пилиповича Лемешка (який запрошував і раніше) мене як військовослужбовця внутрішніх військ перевели до хмельницького "Динамо", де я провів три роки. Це була одна з перших команд, в якій Євген Пилипович довів свій тренерський хист, про який пізніше складатимуть легенди. Уже в 66-му хмельницька команда здобула перше місце в першій українській зоні класу "Б" й лише в третій, додатковій, грі за путівку до класу "А" поступилася "Авангарду" з Жовтих Вод. Надалі "Динамо" продовжувало перебувати серед лідерів і, нарешті, 69-го підвищилося в класі. Наприкінці сезону, після зустрічі в Хмельницькому з "Металістом", яку "Динамо" виграло — 3:0, старший тренер харків`ян Віктор Ізраїлевич Каневський запропонував перейти до його команди. Термін моєї служби закінчився, я повернувся до Києва, де знов зустрівся з Каневським, і дав згоду. Євген Пилипович пропонував залишитися в Хмельницькому, адже тут я мав стабільне місце в основі, а в Харкові були свої воротарі. Але вельми він не наполягав, оскільки розумів, що "Металіст" — команда, вища класом, і гріх мені було б не скористатися шансом спробувати себе на іншому рівні.

Наприкінці сезону, в жовтні 69-го, я опинився в Харкові. Місця в основі ніхто мені не гарантував, оскільки першим воротарем харківської команди був Сашко Савченко — людина, яка грала в єреванському "Спартаку", донецькому "Шахтарі", збірній України. Але тренерський штаб "Металіста" — старший тренер Каневський, тренер Зуб, начальник команди Костюк — робили все, аби я безболісно увійшов до колективу. Особливо допоміг Віталій Микитович Зуб, який працював зі мною індивідуально, багато розповідав про гру легендарного в Харкові воротаря Миколи Тихоновича Ураїцького.

Перші місяці в "Металісті" запам`яталися виснажливою працею. Ще Олег Олександрович Макаров постійно казав мені: "Воротарський піт та воротарська кров — обов`язково окупляться". Я завжди пам`ятав це й розумів — тільки так можна чогось досягти. Сезон 1970 року починав дублером Савченка, але це не був привід для відчаю, адже я розумів — тренери довіряють тому, кого добре знають. І ось ми зіграли матч у Москві проти "Локомотива", зіграли не вельми вдало й Сашко після цього трохи захворів. Можливо, це була звичайна втома, адже напруга матчів дається взнаки. Напередодні наступної зустрічі — з куйбишевськими "Крилами Рад" у гостях — Каневський сказав мені: "Готуйся, вийдеш". Це додало натхнення: на тренуваннях працював, як ніколи раніше.

Перші кроки. "Динамо-2", 1965 р.

Нарешті, дебют. Суперник — "Крила Рад" — на той час був міцним колективом, який мав у складі такого лідера, як Борис Казаков. Зустріч видалася напруженою й завершилася перемогою "Металіста" — 1:0. Певно, тренери були задоволені моєю грою, адже в наступному матчі — знов на виїзді — з івановським "Текстильником" мені вдруге довірили місце у воротах. У Іваново зіграли 0:0. Далі були домашні зустрічі зі СКА (Хабаровськ) — 2:0, "Шахтарем" (Караганда) — 0:0, "Кайратом" з Алма-Ати — 1:0...

— П'ять дебютних матчів "на нуль"!

— Це було. Матч з "Кайратом", лідером першої ліги, який у тому ж сезоні здобув путівку до елітного дивізіону, я взагалі вважаю найкращим у власній кар`єрі. Воротареві завжди приємно, коли його команда виграє, а він не пропускає. Але є різниця між 4:0 та 1:0, тим більше, коли граєш з фаворитом і його нападники обстрілюють тебе з усібіч. Саме так було з "Кайратом", де ми перемогли суперника, який переважав нас майже в усіх компонентах, окрім одного — бажання перемогти.

Вважаю, що бажання — головний чинник у досягненні успіху. Мені в 70-му році й узагалі в житті чогось вдалося досягти завдяки бажанню грати. Був навіть випадок, коли на ранковому тренуванні я вивихнув палець, невдало "приземлившись". Палець набряк, я навіть не міг тримати ложку. Але про це нікому не сказав, окрім нашого лікаря Олександра Григоровича Шуба. (Чудова людина, яка володіла великим даром спілкування, це був справжній спортивний лікар. Більше лікував словом. Бувало скаже: "Розумію, болить. Але зіграти можна, треба тільки подолати себе". І біль майже не відчуваєш). Олександр Григорович застосував холод, і за п`ять годин до матчу я вже спробував одягти рукавички. Зрештою, вийшов на поле й зіграв так, нібито й не було травмованого пальця.

А далі був потрійний виїзд — "Динамо" (Ленінград), "Рубін" (Казань), де грав тоді Віктор Колотов, й "Уралмаш" (Свердловськ). І вже в першому матчі — з ленінградцями — я отримав важку травму. Закінчувався перший тайм, атакували гості. З флангу зробили простріл, я вийшов на нього і забрав м`яч. Але динамівець Говорунов замість того, щоб перестрибнути мене, намагався вибити м`яч з моїх рук і завдав мені черепно-мозкової травми. Отямився я лише в "швидкій допомозі". Потім ще три дні лежав у лікарні й отримав місячну заборону навіть на тренування.

Але бажання грати перемогло. Тільки-но відчув себе краще, поновив тренування. А перед грою в Києві зі СКА Сашко Савченко травмував плече, й усі погляди звернулися до мене. Хоча взагалі-то можна було б узяти юнака ледь не з ДЮСШ, але що б це означало для команди?.. Я сказав, що ладний вийти на поле. І вийшов. Спочатку була невпевненість: побоювався, пам'ятаючи той удар в обличчя. Але кілька вдалих виходів та падінь відсунули ленінградський епізод у минуле, і я знову відчув здатність охороняти останній рубіж.

70-й рік був вдалим для "Металіста". Ми жодного разу не програли вдома й не пропустили більше одного м`яча, та й у гостях більше двох пропущених не було. Загалом, менше нас у лізі пропустили лише володар Кубка СРСР "Карпати" та "Дніпро" Лобановського. "Металіст" посів п`яту сходинку, і вже можна було думати про нові завдання. Але на початку 71-го з команди пішов Віктор Ізраїлевич Каневський. Чому — невідомо, але вже за кілька днів Каневський опинився в "Пахтакорі", другим тренером у Соловйова, з яким ще з часів "Динамо" мав чудові стосунки.

До речі, саме в той період я отримав запрошення від Мозера та Денисенка перейти в мінське "Динамо". Але для "Металіста" починалися не кращі часи, і я вирішив залишитися, тим більше, що команду очолив Зуб, який багато зробив для мене. Сезон-71 ми провели гірше, ніж попередній. Були й вдалі матчі, такі, як перемоги вдома над "Дніпром", "Чорноморцем", орджонікідзевським "Спартаком", у гостях — над "Уралмашем" та "Жальгірісом" (3:0). Були й невдачі, як 0:4 від "Молдови". Проте, певно, грав я непогано, оскільки Каневський запросив мене до "Пахтакора", тобто, у вищу лігу.

Й тут сталося ще одне запрошення. Вивівши "Дніпро" до вищої ліги, Валерій Васильович Лобановський, певно, згадав поразку в Харкові й запропонував мені переїхати до Дніпропетровська. Я довго не знав, що робити: Харків залишати не хотілося і було бажання спробувати себе у вищій лізі. До того ж, дніпропетровська команда була мені добре відома: Лобановський з Каневським тісно спілкувалися й по роботі, й у житті, їхні команди разом проводили збори. А ще й виїзні матчі ми проводили разом з "Дніпром"... Отже, рішення було прийняте, тим більше, що про Лобановського вже тоді говорили, як про тренера високої кваліфікації, й я мав бажання працювати в нього.

"ПІСЛЯ ЗІТКНЕННЯ З КИЇВСЬКИМ ДИНАМІВЦЕМ... ОТЯМИВСЯ В ЛІКАРНІ"

— Які були перші місяці в "Дніпрі" Лобановського?

— Цей перехід, як не дивно, склався легко. Я, щоправда, на той час уже одружився й став справжнім харків'янином, але до Дніпропетровська було всього три години автомобілем, тому великої проблеми це не складало.

Пройшли збори, вельми корисні, й готувалися в сезоні-73 дати бій грандам елітного дивізіону. Чемпіонат передбачався складним саме для воротарів, адже були введені післяматчеві пенальті в разі нічиїх. І тут перед початком першості я зазнав нової травми — цього разу було пошкоджено лікоть. Потрібна була операція — цього вимагали лікарі. Лобановський був не згоден, пропонував мені поїхати до Москви, де в той час працювала Зоя Сергіївна Миронова — відомий спортивний лікар. Але, певно, Валерія Васильовича таки умовили і операцію мені зробили. Було втрачено майже два місяці. А коли почав тренуватися, навіть не розумів — як буду падати, коли у лікті немає захисної прокладки? Потім звик, знов почав виходити на поле в резервному складі "Дніпра". Випустив мене Лобановський проти дубля київського "Динамо", сказав напутнє слово, мовляв, вірить у мене. Це додало натхнення, я вийшов; як на останній бій і... знову травма. Йшов дощ, було слизько, і в одному із зіткнень гравець "Динамо" влучив мені коліном у потилицю. Я втратив свідомість, і отямився лише ввечері, в лікарні.

— Чи не стала ця смуга невдач причиною того, що ви пішли з "Дніпра"?

— Там були дещо важливіші причини. Наприкінці 73-го року, коли київське "Динамо" втратило золоті медалі й поступилося в фіналі Кубка СРСР, було вже відомо, що Севидов піде звідти й команду очолить Лобановський. Невдовзі ці зміни сталися, Валерій Васильович залишив "Дніпро". Почався новий етап, пов`язаний з кадровими пертурбаціями, і саме в цей період до мене звернулося керівництво "Металіста" — старший тренер Корольов і начальник команди Костюк — з проханням допомогти. Харківська команда тоді вилетіла до другої ліги й перед нею постало завдання — негайно повернутися до першої. Я хотів повернутися, але самому було незручно звертатися. Тому пропозицію "Металіста" сприйняв з радістю. Повернувся до Харкова і вже більше ніколи не зраджував його.

— На ваш погляд, у чому причина кризи "Металіста" 1973-76 років?

— "Металіст" після 70-го року постійно втрачав. Коли я прийшов до команди, в ній була група висококласних футболістів, для яких робилося все, аби вони залишилися. У 70-му році "Металіст" навіть виїжджав на збори в Англію та Шотландію, що було на той час подією. Але закінчився сезон-70, і з команди пішов Каневський, до "Чорноморця" подався провідний півоборонець Кафаджи, до СКА (Ростов-на Дону) — центральний оборонець Іван Матвієнко. Та в 71-му "Металіст" ще був міцним колективом, "тримав марку". А по закінченні чемпіонату гравці знову почали втікати: до "Шахтаря" перейшов Юрій Ванкевич, до "Чорноморця" — оборонець Сергій Павленко. Керівництво області не могло збагнути, що треба кращих якось утримувати, і "Металіст" пішов під гору. А могло ж бути по-іншому, якби саме в ті часи вдалося втримати в Харкові Безсонова, Балтачу, Каплуна, пізніше — Яковенка. Були втрачені Малько, Сивуха, Цимбалюк; їх, правда, пізніше повернули, але певний час вже було прогаяно. Через це "Металіст" у 74-му змушений був сперечатися за путівку до першої ліги і здобув її, хоча й поступився першістю миколаївському "Суднобудівникові", де в той час плідно працював Євген Пилипович Лемешко.

— Але й у Харкові в той час почав працювати видатний тренер...

— Так, "Металіст" очолив легендарний Олег Олександрович Ошенков. Чудова людина, ерудит, висококультурний, великий психолог — усе це він. Про його досягнення як тренера зайвий раз нагадувати не треба. На жаль, у Харкові він працював недовго, повернувся до Києва. І вже за кілька днів після повернення щось сталося із серцем — й Олег Олександрович помер.

— Що було надалі з "Металістом"?

— Команду знову очолив Віталій Микитович Зуб, але справи в нього не пішли — "Металіст" залишив першу лігу, хоча до останнього туру намагався врятуватися. Наступного року ми поступилися путівкою до першої ліги "Кривбасу" і до команди запросили старшим тренером Євгена Пилиповича Лемешка. Він привіз із собою воротаря Двуреченського; до того ж, у "Металісті" вже був Льоша Житник і починав грати Юрко Сивуха. Я вирішив, що місце в основі зберегти буде складно, і саме тут мене покликав Лемешко. Євген Пилипович сказав: "Я тебе знаю ще з дитячих років, тому хотів би з тобою працювати. Я теж рано закінчив... Отже, йди до мене начальником команди".

"ПІВФІНАЛ ГРАЄМО В ВІЛЬНЮСІ, ФІНАЛ — У МОСКВІ"

—Відверто, в моєму розумінні начальником команди мала бути людина досвідчена. Але Євген Пилипович дав мені зрозуміти, що довіряє. Їхати в інше місто, щоб продовжити кар'єру, мені вже не хотілося, і я вирішив прийняти пропозицію Лемешка й закінчити виступи.

На посаді начальника команди працював півтора року. У Харкові звільнилася посада директора дитячої футбольної школи. Мені більше імпонувала тренерська, виховна робота, ніж адміністративна. У мене до того ж була мрія створити, окрім загальнофутбольних, групу підготовки воротарів. Це мені вдалося, як і багато іншого, за ті п'ять років, що я керував школою.

— Когось з власних вихованців виокремите?

— Приємно згадувати Сашка Помазуна. Він ще маленьким прийшов до школи, але я одразу вгадав у ньому воротаря. З ним мені подобалося займатися окремо, оскільки я бачив, що Сашко — хлопець працьовитий і від додат-

Ще киянин... Початок 60-х.

кових занять отримує задоволення. Та й подорослішавши, він ставлення до справи не змінив.

— Питання, яке безпосередньо вас не торкалося, але може бути вам відоме. Як створювалася команда, що здобула путівку до вищої ліги?

— Шлях з другої ліги до вищої, пройдений за п'ять років, був періодом напруженої праці. Це зробив, зрозуміло, Євген Пилипович Лемешко, який змусив керівництво області докорінно переглянути ставлення до футболу. До "Металіста" повернулися деякі здібні футболісти, які були втрачені раніше, залучалися таланти інших міст. Це дало результат, і вихід у 81-му до вищої ліги став справжнім святом, відчуттям гарно виконаної справи.

Але втриматись в еліті ще важче, ніж потрапити до неї. Знадобилося підсилення тренерського штабу, і Євген Пилипович запропонував мені роботу тренера команди. Це було, здається, у 84-му році.

— Як поясните нестабільність гри "Металіста" в 85-му, коли він то перемагав чемпіона, то програвав "Спартакові" 0:7?

— Інколи трапляються такі матчі, коли в тебе не виходить нічого, а суперникові, навпаки, вдається все. Це був саме такий приклад: майже кожна атака спартаківців завершувалася голами, і ми нічого не могли вдіяти. Керівництво області було дуже незадоволене; Євгена Пилиповича викликали й вчинили "розбір польотів". Тоді Лемешко й сказав свій відомий вислів: "Краще один раз програти 0:7, ніж сім разів по 0:1". Справді, команді вдалося згуртуватися, й наступного суперника — чемпіона країни "Зеніт" — ми перемогли.

— Ще одна неприємна згадка — поразка від "Таврії" у чвертьфіналі Кубка СРСР 87-го року. Як це трапилося?

— У багатьох команд є така проблема: коли їм жеребкування дає слабкого суперника, вони подумки вже в наступному колі. "Таврія" була друголіговою командою, і хлопці дозволили собі розслабитися. За що й поплатилися місцем у півфіналі.

Але вже наступного року були зроблені висновки з поразки від "Таврії", і "Металіст", впевнено пройшовши нижчих за класом, дістався півфіналу, де його чекав "Жальгіріс". Суперник був відомий, але попереду ще жеребкування, яке мало визначити господаря поля в єдиному поєдинку. Євген Пилипович зібрав Леоніда Ткаченка, Романа Шподарунка й мене, щоб визначити — кому з нас їхати до Москви на жеребкування. Їхати, щоб взяти на себе відповідальність, не хотів ніхто. Тоді Лемешко сказав мені: "Поїдеш ти"...

У жеребкуванні я тяг першим. Витяг ампулу, в якій був напис "гості". Не знав, що далі робити, сідати на місце чи кудись йти, чи взагалі провалитися крізь землю... А представники "Жальгіріса", навпаки, почали ледь не танцювати від радощів; їхня радість була настільки бурхливою, що Микита Павлович Симонян, який вів жеребкування, сказав їм: "Складається враження, що ви вже виграли Кубок. Але ви ще навіть не обіграли "Металіст"!"

Я пішов у кабінет одного з працівників Управління футболу СРСР, щоб зателефонувати до Харкова, й навіть не міг згадати номер — такий був пригнічений тим, що сталося. Мені чомусь здавалося в той момент, що в гостях "Металіст" обов'язково програє, а вдома — переможе; хоча навіть своє поле насправді ніякої гарантії не давало: "Жальгіріс" був однією з найкращих команд країни, бронзовим призером чемпіонату-87. Нарешті заспокоївся й зателефонував Євгену Пилиповичу на базу.

— Ну, що там, як справи? — одразу ж спитав Лемешко.

— Євгене Пилиповичу, — відповідаю, — півфінал граємо в Вільнюсі, а фінал у Москві.

І поклав трубку. Потім ми часто згадували цей епізод, але я так і не зміг пояснити, чому сказав саме ці слова й чому одразу поклав трубку.

— Але сталося так, що саме фактор свого поля зіграв злий жарт з вільнюсцями...

— Насправді це був лише один з чинників, який заспокоїв литовців. Незадовго до півфіналу вони грали з ними матч чемпіонату й перемогли; тож, на їхню думку, історія мала повторитися. Але, як засвідчило життя, не повторилася. Ми вийшли в фінал і там перемогли "Торпедо". Кубок уперше приїхав до Харкова, що стало святом для міста і не тільки його. Йшли вітання з різних кутків країни, була навіть телеграма від колишніх харків'ян з Далекого Сходу.

Ця перемога є прикладом, на якому потрібно вчити сучасне покоління харків'ян. Команда здобула путівку до єврокубків, зрозуміла, що таке європейський рівень. Євген Пилипович ще раніше казав: "Ми здобули путівку до першої ліги, здобули путівку до вищої ліги. Сьогодні ставимо якісь завдання в елітному дивізіоні. Але глядачі вже бачили всі найкращі команди Союзу і їм потрібні нові видовища — єврокубки. Ось заради цього ми повинні виграти Кубок".

"ГОЛОВНЕ БУЛО — ЗБЕРЕГТИ КОМАНДУ"

— По закінченні сезону-88 Лемешко залишив "Металіст". Як би ви підсумували період співпраці з цим фахівцем?

— Це був, певно, найцікавіший період у житті. Євген Пилипович вельми суворий та вимогливий керівник, але чудова, добра й щира людина. У нього навчилися багатьом речам, які ще не раз знадобилися в житті.

— Чому Лемешко пішов?

— Починалася зміна поколінь, дехто виказував невдоволення. І Лемешко вирішив, що вже перепрацював у Харкові. Ми намагалися зупинити його, але він не згодився. Можливо, також далися взнаки сімейні обставини: Євген Пилипович поїхав до Києва, де жила його дочка, яка вийшла заміж за Протасова.

— Важко було починати без Лемешка?

— Багато хто в нас не вірив. Але в мене, у Ткаченка, який став головним тренером, було велике бажання працювати. Це був період чудових взаємин у колективі, період набування досвіду самостійної роботи, коли вже не було авторитету, який міг вирішити все. Але ми впоралися із завданням і навіть посіли престижне сьоме місце.

— Деякі футболісти згадують, що після успішного дебюту в 89-му Ткаченко змінився. Чи так це було?

— Ні. Він просто набув досвіду самостійної роботи. Період співпраці з Ткаченком згадується лише з приємністю. На жаль, тривав він недовго, оскільки почався, либонь, найважчий період у житті команди й моєму житті. Команду залишив Ткаченко, пішли провідні гравці — Призетко, Пец, Кандауров, Пушкуца, Помазун, Хомуха, Скаченко.

— Але саме в цей час до команди на деякий час повернувся Лемешко...

— Так. Тоді віце-президентом клубу ще працював Валерій Михайлович Бугай — він і запросив Лемешка. Євген Пилипович дав згоду. Спочатку "Металіст" досяг певних успіхів, але це було тимчасово — падіння зупинити вже було неможливо. Лемешко нікого не звинувачував, лише з жалем сказав: "Певно, настав уже не мій час". Він чудово розумів, до чого все йде, й визнав, що нічого вже вдіяти не може.

— Усі залишали команду; чому не пішли ви?

— Можливо, це буде надто гучно, але мені не дозволяла совість. Було відчуття, що команда нікому не потрібна. Від клубу залишилася тільки назва. Були хлопці, яким я говорив, що це тимчасова хвороба, яка мине. Мене багато запитували — чого ти чекаєш? Але я вірив, що все буде гаразд.

— І в найтяжчі для команди часи очолили її...

— Тоді головне було не здобути результат, а взагалі зберегти команду. Саме це я й робив. Мені допомагали — міський голова Кушнарьов, його заступник Пилипчук, нинішній президент клубу Бугай, який тоді пішов. Підтримував команду голова облспорткомітету Христоєв.

— Коли ж, нарешті, почалося відродження?

— Коли до керівництва областю прийшов Олег Олексійович Дьомін. Він поставив завдання — створити фактично новий клуб. Президентом його став Валерій Михайлович Бугай, і це був не випадковий вибір: ця людина завжди була небайдужа до долі "Металіста". До того ж, багато людей, які мали можливість взятися за цю справу, лише спостерігали й скептично посміхалися. А Бугай взявся, хоча таке рішення потребувало неабиякої мужності: починати треба було з руїн. І сьогодні, нарешті, результат є.

Друга людина, безпосередньо причетна до відродження, — Михайло Іванович Фоменко. Він навчив наших футболістів (і не тільки) професійному ставленню до справи. Зрозуміло, це відбулося не в один момент — треба було комплектуватися, знаходити гравців під схему гри Фоменка. Але коли це сталося, я на власні очі побачив, як зростають футболісти. Три роки співпраці з Фоменком, під час яких я брав участь в усіх тренувальних зборах, стали ще однією школою для мене.

Що найбільше імпонує в Фоменку? Він, працюючи з людьми, командою, ніколи не відступає од власних принципів, спрямованих на прогрес футболу. Деякі тренери, змушені обставинами, "ліплять" команду з того, що мають. Але Фоменко ніколи не підлаштовує свою модель під футболістів — і час показує, що саме він має слушність. Матчі, зіграні "Металістом" нинішнього року з "Шахтарем", "Кривбасом", "Карпатами", — найкраще тому свідчення. До того ж, Фоменко ніколи не переносить механічно схеми, знайомі йому по "Динамо", на сучасність. Окрім корисного досвіду співпраці з Лобановським, має ще одну важливу якість — талант.

— Розкажіть, будь ласка, про ваші нинішні обов'язки в "Металісті".

— Як віце-президент, відповідаю безпосередньо за команду і все, що пов'язане з її грою. Постійно на зборах, де беру на себе й тренерську роботу з воротарями. Відверто, я бажав працювати тренером, але Валерій Михайлович захотів мене бачити саме в ролі віце-президента.

— Ваше бачення нинішньої ролі "Металіста" в українському футболі.

— Сьогодні ми потрапили в складну ситуацію, в яку потрапляють люди, що досягли мети. Два роки всі в Україні, небайдужі до долі "Металіста", говорили: "Металіст" відроджується, "Металіст" повертає втрачені позиції; сьогодні "Металіст" відродився й повернувся на ту висоту, з якої колись впав. І дехто заспокоївся, мовляв, є команда у вищій лізі, й не найгірша, і годі. Але ж не можна зупинятися! Той рівень організації, забезпечення, який ми маємо сьогодні, команду вже не влаштовує.

Чи здатні ми на більше? Це таке ж запитання, як те, що нам часто задають — чи готові ми грати в єврокубках? Як на нього відповісти? У єврокубках більше двохсот команд, більшість з них не ставить на меті перемогу в розиграші. Якщо мене спитають — чи готові виграти єврокубок, я відверто скажу — ні. Але виступати на певному рівні, який від нас очікують, ми готові. Сподіваюсь, що вже в наступному році "Металіст" це доведе.

КИЇВ — ХАРКІВ

—Команда — ваша сім'я. Але й сім'я — ваша команда. З кого вона складається?

— З дружини, двох дітей та онучка. З дружиною Аллою ми познайомилися випадково. Сталося це в Харкові, хоча обоє родом з Києва. Був кінець 70-го року, мого першого року в "Металісті". Харків'янином я ще себе не відчував, отже, на Різдвяні свята збирався додому, до Києва. І тут мені та ще кільком хлопцям з команди надійшло запрошення на "Новорічний вогник" до Інтуристу, де й працювала майбутня дружина. І я... відмовився, оскільки вже взяв квиток на літак. Але один з наших футболістів, Борис Панков, узяв мій квиток і здав до каси, натомість узявши квиток на наступний день. Я вже зібрався летіти, коли він мені каже: "Куди ти? Твій літак завтра!" І показує дату. Що ж, виходу не було — довелося йти. Того вечора ми з Аллою познайомилися, потім довго зустрічалися й, нарешті, одружилися. Моя дружина закінчила Інститут іноземних мов, багато років працювала гідом-перекладачем. Сьогодні Алла Василівна очолює агенцію з іноземного туризму "Саламандра-тур".

Донечка Оля — вже сама мама. Моїй онучці три з половиною роки. Син Олег, якому вісімнадцять, з дитинства займався футболом у школі "Металіста" й зараз грає в другій команді. До того ж, учиться в політехнічному інституті.

— Але ж йому, як футболісту, складніше, ніж іншим — до нього ставлення особливе...

— Так. Я йому завжди це казав, пропонував навіть спробувати себе в іншому клубі, оскільки моя робота там накладає на Олега додаткові зобов'язання.

Мене ще часто запитують — чому мій син грає в полі, а не в воротах? Річ у тому, що я ніколи не нав'язував Олегові футбол: він сам змалку зацікавився ним. Дружина навіть запитувала: чого ти не займешся ним, не організуєш його? Але я спостерігав за тим, щоб почуття до футболу було його власним. Олег полюбив футбол, і тоді я почав займатися з ним.

— Чи є у вас якісь інтереси поза полем?

— Вільний час полюбляю проводити з сім'єю. І ще дуже люблю рибалити, адже виріс на Дніпрі. Труханів острів, Матвіївська затока були для нас як рідна домівка: грали у футбол, купалися. Але я менше купався, більше — стояв з вудочкою. Ось тільки зараз забув — коли востаннє був на риболовлі. Інколи витягую рибальські снасті, передивляюся й думаю, — коли буде час зайнятися цим?

— Після тривалої розмови про Харків ви знов згадали Київ. Яке ж з двох міст вам дорожче?

— Я не зміг би обрати, оскільки Київ і Харків з'єдналися для мене в неподільне ціле. Сьогодні я харків'янин, але інколи повертаюся на Поділ, сідаю на трамвай і їду Глибочицькою до Контрактової площі...

Розмову вів
Дмитро КОРОТКОВ.
Харків — Київ.

30 років під харківським прапором. Стадіон "Металіст", 1999 р.

У воротах "Металіста", Харків, початок 70-х.

АПЕТИТ КУП'ЯНСЬКОГО БОМБАРДИРА: ВІСІМ М'ЯЧІВ У ДВОХ МАТЧАХ!

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ. ДРУГА ЛІГА. 3 ТУР. 14 СЕРПНЯ — СУБОТА

ГРУПА "А"

"Буковина" — "Динамо" — 2:2.
"Цементник-Хорда" — "Поділля" — 0:1.
"Газовик" — "Нива" — 4:1.
"Папірник" — "Верес" — 3:3.
"Система-Борекс" — ФК "Калуш" — 1:0.
"Карпати-2" — "Енергетик" — 0:0.
"Нафтовик" — "Галичина" — 1:0 .

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
Газовик	**3**	**3**	**0**	**0**	**9-2**	**9**
Поділля	3	3	0	0	3-0	9
Енергетик	3	2	1	0	5-0	7
Нафтовик	3	2	0	1	4-3	6
Динамо	3	1	1	1	3-3	4
Буковина	3	1	1	1	3-3	4
Цементник-Хорда	3	1	1	1	4-1	4
Карпати-2	3	1	1	1	5-3	4
Папірник	3	1	1	1	5-6	4
Система-Борекс	3	1	1	1	1-2	4
ФК Калуш	3	1	0	2	2-4	3
Динамо-3	2	1	0	1	4-2	3
Нива	3	0	1	2	1-5	1
Галичина	3	0	1	2	0-4	1
Верес	3	0	1	2	4-10	1
Прикарпаття-2	**2**	**0**	**0**	**2**	**0-5**	**0**

Матч "Динамо-3" — "Прикарпаття-2" — перенесено на пізніший строк.

НАЙВЛУЧНІШІ:

	Г(п)	І
1. Василь Швед ("Газовик")	4(1)	3
2. Микола Трушко ("Нафтовик")	3	2
3. Ярослав Козак ("Газовик")	2	2
4. Андрій Луців ("Цементник-Хорда")	2	2
5. Леонід Маковський ("Поділля")	2	3
6. Павло Онисько ("Карпати-2")	2	2
7. Володимир Петровський ("Динамо-3")	2	2
8. Віктор Сидоренко ("Динамо")	2	3
9. Володимир Ткачук ("Папірник")	2	3

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

1. Олег Гринечко ("Нафтовик")
2. Андрій Сташко ("Нафтовик").

Віктор МОРОЗ з Бородянки

"Система-Борекс" — ФК "Калуш" — 1:0 (0:0).

Стадіон "Система-Борекс". 800 глядачів. 20 градусів.

Судді: В. Шумський (Львів) — 8,4, М. Кружко (Суми) — 9, О. Кармазін (Ромни) — 9.

Делегат ФФУ: М. Сосюра (Житомир).

Бородянка: Філіпченко, Піскун, Швець, Черв'як, Костюченко **(Тишко, 65),** Андрієвський, Авраменко (Ю. Бондарчук, 89), Сич, Кузьмін (Юрченко, 57), Побігаєв, Вол. Івахнюк. **Запасні:** Колесников, Сиденко, Сокол. Тренер: **Віктор Жилін.**

Калуш: Карнаух, Драган, А. Романчук, Магас (Воронич, 73), Гузоватий, Гарматій, **Русанівський,** Савка, Зуєнко, Ципердюк (Ганчук, 88), Васильків (Багрій, 87). **Запасні:** Волошин, Олевич, Мандрик. Тренер: **Володимир Мандрик.**

Гол: Тишко (87).

Попередження: Русанівський (9), Сич (12), Зуєнко (18), Васильків (44).

Кожен матч як вирішальний. Кілька сезонів поспіль "Система-Борекс" грала майже незмінним складом і ось у команді з`явилося одразу семеро нових виконавців — з добрим футбольним вишколом, проте взаєморозуміння, отже, й результативних дій на полі їм поки що бракує. Звідси і невиразний старт у чемпіонаті. А головне — побоювання, чи зможуть бородянці гідно конкурувати з минулорічними першолігівцями, кількома фарм-клубами та й з рештою посилених команд Західної зони.

Зрозуміло, що звітний матч не дав на це остаточної відповіді. Проте вселив оптимізм. Підопічні Віктора Жиліна цього разу прагнули грати в колективний футбол, вдавалися до групового маневру і доволі часто загрожували воротам суперника. Втратили нагоди забити м'яч Юрченко, Швець, Побігаєв і Івахнюк... Натомість у гостей таких моментів було мало. Вони зосередилися на обороні й лише контратакували спорадично, хоча і досить гостро. Конструктивно при цьому діяли Русанівський та ветеран команди Савка.

Загалом калушани справили непогане враження, особливо в обороні. А Карнаух не припустився жодної помилки — м'яч йому забив під час чергової веремії біля воріт Тишко, завдавши невідпорного удару з близької відстані.

Гра була надмірно силовою, жорсткою. Схоже, це стає ознакою нового сезону — на кожен матч команди виходять як на вирішальний.

Павло ШВАБ із Чернівців

"Буковина" — "Динамо" — 2:2 (1:1).

Стадіон "Буковина". 800 глядачів. 22 градуси.

Судді: Я. Маєревич (Ужгород) — 8,5, І. Староста (Іршава) — 9, В. Козик (Мукачеве) — 9.

Делегат ФФУ: М. Прозоровський (Вінниця).

Чернівці: Копильчук, Шпирнов, Будзан, Павлов, Швець (Солкан, 78), **Гунчак,** Гамаль, Ібрагимов (Гуцуляк, 63), Головачук (Мальцев, 41), Големба, Мигалатюк (Зароченцев, 78). **Запасні:** Раковиця, Ісаєв, Шеремета. Тренер: **Михайло Лахнюк.**

Львів: Крашевський, Горецький, Свищ, Романишин, Гринишин (Валенський, 87), А. Лопушинський, **Сидоренко,** Мизгала (Шумський, 55, Доморадов, 72), Баглай, Кудинов (Войтович, 67), Мацько (Краївський, 63). **Запасні:** Парпура, Сюрепа. Тренер: **Андрій Чих.**

Голи: Головачук (6), Сидоренко (35), Баглай (58), Гунчак (83).

Попередження: Гринишин (37), Големба (38), Лопушинський (58), Горецький (92).

Львів, як ми тепер знаємо, — колиска українського футболу, якому виповнилося 105 років. А ще Львів — футбольна столиця західної України. Бо навіть найкращі команди Ужгорода, Івано-Франківська, Тернополя та Чернівців, разом узяті (сюди ж можна сміливо долучити і клуби Рівного та Луцька), не досягали таких успіхів, які є в активі найкращих виконавців та команд Львова.

Однак буковинці завше намагалися гідно протистояти сильному сусідові і хоча в звітному матчі "Буковина" зустрілася лише з третьою за силою командою з міста Лева (після "Карпат" та ФК "Львів"), гра виявилася надзвичайно жвавою, хоча часом і хаотичною.

Маючи проблеми з нападом, тренер чернівецьких футболістів запросив одразу двох новачків — Ельдара Ібрагимова та Владислава Мальцева.

Якщо перший з них, вийшовши в стартовому складі, відзначився хоча б тим, що зробив голеву передачу, коли було забито перший м'яч, то другий новачок нічим особливим не запам'ятався. Та не робитимемо однозначного висновку, тим паче, що Мальцев зіграв усього трохи більше одного тайму.

Перший гол був курйозний. Головачук, перебуваючи один на один з Крашевським, пробив у лівий кут воріт. Голкіпер вчасно зреагував, однак удар у Головачука не вийшов і м'яч влетів у... протилежний кут. На 35-й хвилині Мизгала та Сидоренко, напрочуд легко "розібралися" із захистом "Буковини" і встановили рівновагу. До речі, і свій другий гол львів'яни забили після грубої помилки оборонця господарів поля та воротаря Копильчука, який необачно вибіг аж за межі штрафного майданчика. М'яч після удару Баглая легенько вкотився у порожні ворота буковинців. Та чернівчанам все ж вдалося уникнути поразки — Гунчак зблизька пробив головою дуже сильно і точно. Через кілька травм, які зазнавали гравці обох команд, до основного часу було додано аж сім хвилин. Але співвідношення сил на полі вони не змінили.

Отже, після трьох стартових матчів (причому двох — вдома) "Буковина" втратила п`ять очок з дев`яти можливих. Тривожний початок, як для команди, що ставить собі за мету в першому колі потрапити в трійку найкращих, а по завершенні чемпіонату вийти в першу лігу.

Геннадій ЛИТВАК з Малина

"Папірник" — "Верес" — 3:3 (1:1).

Стадіон "Авангард". 500 глядачів. 18 градусів.

Судді: А. Шандор — 8,3, А. Валенко — 9, С. Фірман (усі — Львів) — 9.

Делегат ФФУ: В. Губанов (Черкаси).

Малин: Вознюк, Панасюк (Іщенко, 88), Мосурець **Гошовець,** Волинець, Ткачук, Топольницький (Марченко, 50), Купрієнко, Лукашенко, Кукса, **О. Бондарчук. Запасні:** Кособуцький, Кондратович, Чисюк, Пасенко. Тренер: **Юрій Стрихарчук.**

Рівне: Ю. Поліщук, Синицький, Коломієць, Шапинський, Комар, Ковалець, Герасимук (Матиюк, 67), **Дьомушкін,** Кричильський, Українець, Гаркуша (Черінський, 90). **Запасні:** Шамич, Герус, Переходько. Тренер: **В'ячеслав Кобилецький.**

Голи: Кукса (42), Гошовець (45, у власні ворота), Бондарчук (69), Ткачук (90), Шапинський (86), Дьомушкін (89, з пенальті).

На 64-й хвилині Марченко не реалізував пенальті.

Попередження: Вознюк (42), Панасюк (48), Синицький (66), Комар (7), Ковалець (34), Дьомушкін (64).

Іван ФАРІОН з Миколаєва

"Цементник-Хорда" — "Поділля" — 0:1 (0:0).

Стадіон "Ювілейний". 3800 глядачів. 20 градусів.

Судді: С.Берізка (Київ) — 8,1, Я.Вересюк — 9, Я.Боднар (обидва — Тернопіль) — 9.

Делегат ФФУ: В.Кулібабенко (Київ).

Миколаїв: Дейнека, Білинський, Титов, **Гето-к,** Михін, Хрущ, Дудич, Брунець (Підлісецький, 65), Ярош (Чень, 73), Луців, Голошев (Апіян, 46). **Запасні:** Печунка, Чурок, Заваляк, Пштир. Тренер: **Ігор Герилів.**

Хмельницький: Порицький, Тимощук-к, Журка, Деусов (Шпаков, 42; Марко, 88), Бойчишин, Будник, Кострицький (Ошийко, 83), Маковський, **Крижанівський,** Сендель (Мостовий, 78), Голубка (Ятчук, 64). **Запасні:** Лановий, Мороз. Тренер: **Богдан Блавацький.**

Гол: Крижанівський (88).

Попередження: Журка (11), Бойчишин (50), Брунець (52), Дудич (61), Маковський (65).

М'яч у свої ворота цементники пропустили за дві хвилини до фінального свистка, коли, здавалося, щасливі подоляни в кращому випадку вивезуть з Миколаєва престижне очко. Втім, нарікати господарі повинні тільки на себе: створити стільки моментів і не реалізувати жодного — можна хіба що в кіно. Досить пригадати 55-у хвилину, коли Ярош, якого вивів на ударну позицію Хрущ, увірвався до штрафного майданчика, але так і не досяг мети. На 85-ій хвилині один перед воротами опинився Дудич, але пробив головою вище. Такі ж зручні нагоди були в Луціва, Гето, у того ж Хруща, але ними вони не скористалися.

Гості ж, основу яких становили колишні гравці жовквівського "Гараю" на чолі з львів`янами Богданом Блавацьким і Миколою Буськом, зробили основний акцент на персональній опіці, суворій ігровій дисципліні. Грали вони просто, але надійно, не давали суперникy оперативного простору, а як тільки отримували м`яч — моментально контратакували. У першому таймі небезпечно загрожували чужим воротам Крижанівський, Будник, а після перерви — Сендель. Правда, ці випади були епізодичними, більше часу в нападі провели господарі. У одному з таких епізодів, коли "Цементник", знекровлений затяжною, але безплідною атакою, не встиг вибудувати ефективну оборону, Крижанівський різаним ударом поставив переможну крапку. За своїм драматизмом цей матч міг би стати показовою ілюстрацією до теми "Психологія футболу і як нею опанувати".

ПІСЛЯМОВА:

Богдан БЛАВАЦЬКИЙ: "Радий, що поставлене завдання хлопці виконали. Ми знали силу "Цементника", це команда, варта поваги. Тому й грали суто від оборони. Кожний мав чітко розписане завдання, ми попросили футболістів якнайменше "самодіяльності".

Чи розраховував на перемогу? Можете не повірити, але ми були впевнені, що візьмемо в Миколаєві 3 очок".

Ігор ГЕРИЛІВ: "Сьогодні фортуна явно не на нашому боці. Можливо, мої підопічні трішки "перегоріли" перед відповідальним поєдинком. Винуватити когось з них не буду, вони старалися, віддали грі всі сили. Із поразки повчальні висновки зробимо неодмінно".

Ігор КРЕХОВЕЦЬКИЙ з Долини

"Нафтовик" — "Галичина" — 1:0 (1:0).

Стадіон "Нафтовик". 3200 глядачів. 25 градусів.

Судді: В. Каправчук (Вінниця) — 8,1, О. Сусик (Ужгород) — 9, М. Мондик (Іршава) — 9.

Делегат ФФУ: Г. Савчук (Київ).

Долина: Локатир, Бігун (Паньків, 52), Гошовський (Сташко, 65), **Дем'яник,** Романюк, Паславський, Кузьо, Пуга, (Партан, 55), Лесів, Івахнюк, Трушко (Кладько, 88). **Запасні:** Швець, Миськів. Тренер: **Степан Штень.**

Дрогобич: Левчук, Деркач, Греділь, Малинівський, **Панчук,** Матусевич (Крецул, 87), Нємченко (Білоус, 63), Розлач, Добрянський (Омелянов, 82), Петрик (Матвіїв, 88), Дуда (Кіндратів, 33). **Запасні:** Вакальчук, Яворський. Тренер: **Роман Покора.**

Гол: Дем'яник (31).

Попередження: Деркач (44), Добрянський (55), Гошовський (64), Малинівський (86).

Вилучення: Сташко (80, фол останньої надії).

Ярослав ПАСТЕРНАК із Комарного

"Газовик" — "Нива" — 4:1 (2:1)

Стадіон "Газовик". 1000 глядачів. 25 градусів.

Судді: І.Овчар (Івано-Франківськ) — 8,5, В.Криницький — 9, І.Оксенюк (обидва — Рівне) — 9.

Делегат ФФУ: В.Онисько (Тернопіль).

Комарне: Гайдук (Курмило, 83), Кисіль, Кулаєв, Приведа (Сидорко, 65), Дячок-к, Куриленко, **Шуга,** Телятник, Тверитинов (Кравець, 65), **Швед** (Спицин, 70), **Козак** (Вільгуцький, 61), Климко (Лалаєв, 70). Тренер: **Юрій Дубровний.**

Вінниця: Шумовицький, Сизончик (Войтенко, 55), Коваль (Матюк, 69), Шикір (Кудрявець, 57), Івашко, **Ляхович,** О.Веретинський, Трапля, Поплавський (А.Веретинський, 32), **Ковалишен,** Троян (Биковський, 63). Тренер: **Юрій Ковба.**

Голи: Швед (16, 20, 53, з пенальті), Сизончик (44), Вільгуцький (70).

Попередження: Сизончик (53), Кулаєв (78), Кудрявець (90).

Другий поспіль матч на своєму полі "Газовик" перемагає з рахунком 4:1. А якщо додати ще й виграш комарненців у гостях над "Прикарпаттям-2", то стане зрозуміло, що "Газовик" — лідер. Комарнинці поки що грали не з найсильнішими командами, однак дев`ять очок — це не мало. А наздоганяти завжди не просто.

Щодо останнього матчу з вінничанами, то перші два голи Швед забив після передач Козака — 2:0. І хоча гості згодом один м'яч відіграли, переінакшити хід гри все ж не змогли. Невдовзі збили Тверитинова і Швед з пенальті провів свій третій гол — 3:1, зробивши тим самим хет-трик. Цікаво, що наприкінці матчу головний тренер "Газовика" Юрій Дубровний поміняв усіх футболістів, однак це не послабило гру комарнинців. Перший же рейд по правому краю завершився передачею Вільгуцькому, а той поставив крапку в матчі — 4:1.

Гру наступного туру за участю "Газовика" (з "Поділлям") перенесено, оскільки, як розповів президент клубу Володимир Фек, команда поїде на традиційний турнір газовиків до Німеччини.

Павло ПИЛИПЧУК із Яворова

"Карпати-2" — "Енергетик" — 0:0.

Стадіон "Колос". 500 глядачів. 23 градуси.

Судді: Ю. Козачук — 8,4, І. Павленко — 9, С. Єрмолов (усі — Вінниця) — 9.

Делегат ФФУ: С. Щербак (Київ).

Львів: Тлумак, Бойко (Казимирський, 62), **Юрійчук-к,** Іванський, Онишкевич, Ометюх, Лакомський (Фамуляк, 76), Шукатка, Чорноіван (Личак, 46), Уштан, Онисько (Товкацький, 73). **Запасні:** Венчак, Залєз, Кабанов. Тренер: **Віктор Ходукін.**

Бурштин: Хомин, Стефюк, Дідик, Калапач, Концевич, Рудницький, Сусяк-к, Максим'юк (Данилишин, 60), Нагірний, Костишин, **Павлюх** (Щепанський, 71). **Запасні:** Ворош, Жбадинський, Гнатишин, Полозяк, Дитко. Тренер: **Михайло Гнатишин.**

Футболісти "Енергетика" приїхали до Яворова у ролі лідера групи "А" і з перших хвилин матчу хотіли довести невеликій глядацькій аудиторії, що їхнє лідерство не випадкове. На 19-й хвилині небезпечно пробивав штрафний Концевич, але м`яч пролетів за кілька сантиметрів над поперечиною воріт. За десять хвилин на дальній удар наважився нападник бурштинців Павлюх, але його удару бракувало влучності. Минає ще кілька хвилин — і шкіряна куля після удару все того ж Павлюха влучає в поперечину воріт господарів поля. Під завісу першого тайму небезпечно в падінні через себе пробивав напівоборонець "Карпат-2" Ометюх, але м`яч пролетів вище воріт. У складі львів`ян відчувалася відсутність у центрі поля Даниловського, який отримав травму, а Шукатка, якого тренери перевели із захисту в центр, не справлявся з новими функціями.

Друга половина зустрічі пройшла в рівній боротьбі, хоча гості першими провели небезпечну атаку, коли активний Павлюх з близької відстані не влучив у ворота. У карпатців вдало увійшов у гру нападник Личак, який замінив малоактивного дебютанта Чорноівана. На 73-й хвилині він з лівого краю вийшов віч-на-віч з кіпером "Енергетика", але пробив повз ворота. А наступна атака господарів поля закінчилася небезпечним ударом здалеку Шукатки, та знову не точно. У львів`ян активністю вирізнявся диспетчер Уштан, який на 77-й хвилині завдав підступного удару із-за меж штрафного майданчика, але гостей виручив досвідчений Хомин, який відбив м`яч на кутовий. Останні десять хвилин матчу пройшли в рівній боротьбі, а нічийний рахунок відповідав перебігу подій на полі.

Відродження: У ВІННИЦІ ЗБУДУВАЛИ "ПІРАМІДУ"

На початку весни 1999 року вінницька "Нива", учасник першості України в першій лізі, перейшла під юрисдикцію міськвиконкому і змінила не тільки статус, але й ім`я з "Ниви" на ФК "Вінниця". Здавалося, ФК "Нива", який не затонув у фінансовому болоті, залишить аматорський колектив "Академік-Нива" — учасник першості Вінницької області, чий виступ у цих змаганнях надто вдалим назвати не можна (5 місце серед дорослих команд). Але вже влітку під час коротенької перерви між першостями і реформуванням складу другої ліги керівництво держадміністрації і клуб на чолі з виконуючим обов`язки президента Петром Володимировичем Ничипоренком ухвалює рішення заявити колектив "Ниви" до професіональної ліги. Треба зазначити, що такі дії у Вінниці зустріли з розумінням і певною долею оптимізму, бо набувала реальних рис ідея розбудови футбольної піраміди, яка б міцно зв`язувала юнацькі, аматорські та професійні щаблі подільського футболу.

Але перші зустрічні кроки між двома клубами — ФК "Вінниця" та ФК "Нива" — пройшли перевірку комплексом перешкод, які вдалося здолати кілька днів тому. Був підписаний договір про співпрацю між цими колективами, який передбачає статус основного за ФК "Вінниця", а "Нива" — стає фарм-клубом. Таке рішення на сучасному етапі — єдино правильне. Сподіваємось, що стосунки між двома сторонами будуть дружніми та плідними на довгі роки і принесуть користь не тільки в спортивному аспекті.

Головним тренером команди було призначено Юрія Ковбу, майстра спорту СРСР, колись відомого в Україні футболіста. Посаду начальника команди довірено майстру спорту, заслуженому тренеру України Михайлу Петрову, а роль тренера — Василю Качорцю, який за довгі роки служіння футболу виховав плеяду здібних гравців. Основу команди "Нива" становить перспективна молодь подільського краю (Ігор Ляхович, Володимир Биковський, Олександр Крапля, Андрій Веретинський та інші), а також запрошені досвідчені гравці. Серед них — Олег Шумовицький, Олег Шикір, Ігор Коваль, Олександр Ковалишен та інші. Десятиденні збори провели в сусідній Молдові на базі клубу вищої ліги "Ністру" (Атаки), відбулося кілька товариських ігор. Сподіваємось, що дебютанти першості успішно виступатимуть у групі "А" другої ліги, а також виконають своє головне завдання — підготують гравців вищої кваліфікації.

Олександр КОЛЯДА.

ГРУПА "Б"

БОРИСФЕН — МЕТАЛУРГ-2	3:0
КРИВБАС-2 — КРИСТАЛ	3:1
ГІРНИК-СПОРТ — РИГОНДА	1:0
ПОРТОВИК — ЗІРКА-2	3:1
ОЛІМПІЯ ФК АЕС — ТОРПЕДО	1:0
ВІКТОР — ТИТАН	0:1
ЧОРНОМОРЕЦЬ — ОБОЛОНЬ-ППО-2	1:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Портовик	**3**	**3**	**0**	**0**	**9-4**	**9**
2. Оболонь-ППО-2	3	3	0	0	4-1	9
3. Борисфен	3	2	0	1	8-1	6
4. Кривбас-2	3	2	0	1	9-4	6
5. Металург-2	3	2	0	1	6-4	6
6. Олімпія ФК АЕС	3	1	1	1	2-2	4
7. Титан	3	1	1	1	3-3	4
8. Гірник-Спорт	3	1	1	1	1-1	4
9. Чорноморець	3	1	0	2	2-4	3
10. Кристал	3	1	0	2	3-7	3
11. Ригонда	3	1	0	2	3-8	3
12. Зірка-2	3	1	0	2	2-7	3
13. Торпедо	3	0	1	2	2-5	1
14. Віктор	**3**	**0**	**0**	**3**	**0-3**	**0**

БОМБАРДИРИ:

	Г(п)	І
1. Вадим Мельник ("Борисфен")	5	3
2. Олександр Бредіс ("Портовик")	3	3
3. Андрій Корнєв ("Оболонь-ППО-2")	3(1)	3
4. Андрій Бойченко ("Кривбас-2")	2	2
5. Олександр Віговський ("Ригонда")	2	2
6. Олександр Капуста ("Торпедо")	2(1)	2
7. Роман Кушнір ("Портовик")	2	2
8. Владислав Майоров ("Кривбас-2")	2	2
9. Валентин Полтавець ("Металург-2")	2	1

Валерій ВАЛЕРКО з Борисполя

"Борисфен" — "Металург-2" — 3:0 (3:0).

Стадіон "Колос". 1000 глядачів. Хмарно, перед грою — дощ. 23 градуси.

Судді: В.Бабій — 8,3, В.Соболевський — 9, Л.Тілько (всі — Житомир) — 9.

Делегат ФФУ: А.Норов (Миколаїв).

Бориспіль: Новиков, Качур, Котелюх (Щегель, 80), М.Стоян, Миклашевич, Гончар, Дмитрук (Кондратюк, 46), Д.Стоян, **Вад.Мельник** (Алахвердієв, 75), Рак-к (Крохмаль, 60), Наконечний (Литовчак, 65). **Запасні:** Оникієнко, Бідненко. Тренер: **Сергій Морозов.**

Запоріжжя: Пучка-к, Ісаєв, Черненко, Громов (Гришин, 46), Петров, Губрієнко (Годін, 62), Вік.Мельник (Налікашвілі, 68), Іващенко, Тищенко, Ілляшов, Ковган (Маклаков, 46). **Запасний:** Богуш. Тренер: **Олександр Томах.**

Голи: Качур (7, з пенальті), Вад.Мельник (40, 44).

Попередження: Губрієнко (17), Гончар (45), Петров (62), Крохмаль (66), Качур (76).

Господарі провели зустріч упевнено й з величезною ігровою перевагою. Не покладаючись на примхи фортуни (в Херсоні вона, як і олександрійські судді, відвернулася від юнаків Київщини), "Борисфен" ще до перерви вирішив долю поєдинку на свою користь.

Уже в дебюті Вадим Мельник заробив пенальті, а Василь Качур, який прагнув реабілітуватися за прикре вилучення з поля на старті турніру, чітко реалізував вирок арбітра.

Потім настала черга "бориспільського Янкера". Спочатку Мельник, своєчасно відгукнувшись на передачу Наконечного з правого флангу, виграв повітряну дуель у Пучки і повторним ударом — уже ногою — спрямував м`яча в ціль. А потім — технічно переправив "смугастого" в дальній кут після кутового, поданого Качуром. М`яч, ударившись об стійку, залетів у сітку воріт.

Опісля перерви відбувся позаплановий фестиваль нереалізованих моментів. Уболівальники — а вони в Борисполі вельми емоційні й щиро віддані улюбленій команді — тільки й встигали, що ахати та охати, хапаючись за голову. Тричі змарнував свій шанс Кондратюк, двічі — Крохмаль, Мельник упустив нагоду зробити другий у сезоні хет-трик, не використавши виходу сам на сам із голкіпером.

А Гончар і Качур потужними ударами перевірили на міцність поперечину...

"Досить і цього, попереду ще чимало матчів", — оптимістично перемовлялися симпатики "Борисфена", залишаючи затишний стадіон "Колос". І додавали з гордістю: "Зате ж як грають наші хлопці!".

ПІСЛЯМОВА

Ігор КОВАЛЕВИЧ, виконавчий директор ФК "Борисфен":

— Радий за хлопців, що швидко відновилися після херсонської осічки. Для молоді нашої — а "основу" клубу становлять 18-20-річні хлопчаки, здебільшого, місцеві вихованці — це вельми важливо, бо їхні ігрові проблеми не стільки фахового, скільки психологічного характеру.

Задоволений якістю колективних дій. Команда прогресує, це очевидно. Можу назвати й головні чинники цього.

По-перше, творча, цілеспрямована робота одного з найкращих українських фахівців Сергія Юрійовича Морозова, якому допомагають Олександр Дмитрович Рябокінь і Валерій Васильович Кіношенко.

По-друге, підтримка клубу місцевою владою та підприємцями. Міський голова Борисполя Олександр Михайлович Придатко сприяє в розв'язанні найскладніших проблем. Палкий шанувальник футболу, він старається не пропускати жодного матчу за участю "Борисфена". З допомогою наших друзів — компанії "Київгаз", очолюваної Георгом Денисовичем Іваненком, агрокомбінатів "Пуща-Водиця" (Олексій Васильович Приліпка) та "Тепличний" (Володимир Ілліч Чернишенко) команда провела під час міжсезоння повноцінний навчально-тренувальний збір в Угорщині.

Ми ставимо перед футболістами конкретну мету — вийти в першу лігу. Та це не самоціль, якої зазвичай досягають будь-якою ціною. Команда мусить обов'язково прогресувати, а футболісти — творчо зростати і виступати в збірних країни.

"Борисфен" працює не лише заради турнірних очок і аж ніяк не для матеріальної вигоди, а — на футбол України. Наші повпреди вже грали і грають у юнацьких збірних — Оникієнко, Бідненко, брати Стояни, Смалько... Упевнені, що підготуємо й інших, гідних зодягти синьо-жовту футболку представницьких національних команд.

Федір ГРЕБЕНЮК із Запоріжжя

"Віктор" (Запоріжжя) — "Титан" (Армянськ) — 0:1 (0:0).

15 серпня. Стадіон "Локомотив". 500 глядачів. 25 градусів.

Судді: І. Кочергін (Маріуполь) — 7,3, І. Карпенко (Кривий Ріг) — 9, М. Вовк (Охтирка) — 9.

Делегат ФФУ: Л. Бавикін (Харків).

Запоріжжя: Капустін, Вєтров, І. Іщенко (Устинов, 46), Кабаченко, Іванов, Гімро, Онищенко, Кривобок (Конотоп, 80), Лубко, Бабійчук, Гловацький (Ризанов, 83).

Тренер: **Володимир Кочегаров.**

Армянськ: Завгородній, Король, Візавер, Висоцький, Литвин, Ковальчук (Столярчук, 46), Пінчук, Губар, Арбузов (Сизов, 56), Кошелєв, Борисенко. Тренер: **Геннадій Титов.**

Гол: Сизов (61).

На 17-й хвилині Вєтров не реалізував пенальті.

Попередження: Бабійчук (30), Висоцький (52), Устинов (67), Гловацький (72), Борисенко (87).

Юрій РАСПУТІН із Кривого Рогу

"Кривбас-2" — "Кристал" — 3:1 (1:1).

Стадіон "Жовтневе". 23 градуси. 500 глядачів.

Судді: О. Орєхов — 8,5, О. Якименко — 8, С. Боклажко (усі — Київ) — 9.

Делегат ФФУ: С. Круликовський (Одеса).

Кривий Ріг: Правкін-к, Купцов, Соколенко, **Криулін,** Римшин (Бойченко, 60), Чечер (Хитрий, 78), Сухорученко, Сторожев, Яськов (Вакар, 83), Монахов, Майоров (Макєєв, 83). **Запасні:** Лазарчук, Чудак. Тренер: **Вадим Тищенко.**

Херсон: Литвиненко, Ананичев, Аверков, Коляда (Журавленко, 46), Кисіль, Петров, Соболь (Смирнов, 54), Снозовий (Захарчук, 58; Шарабура, 67), Богомол, **Любинський-к** (Чопик, 72), Берізка (Мальченко, 28). **Запасний:** Борисенко. Тренер: **Сергій Шевченко.**

Голи: Майоров (34), Любинський (39), Криулін (81), Хитрий (89).

Попередження: Соболь (50), Купцов (50), Кисіль (73).

Вилучення: Кисіль (88, друге попередження).

Справді, це був один з центральних матчів туру. Суперники — гідні один одного. Атакуючи до останніх хвилин, кривбасівці таки схилили шальки терезів на свою користь. Починалось все як і завжди. Господарі поля з перших хвилин почали планомірну облогу воріт "Кристала". Уже на другій хвилині Криулін зробив рейд по правому флангу та здійснив довгу передачу на Яськова, але молодий форвард опинився в положенні поза грою. За чверть години кривбасівці мали реальний шанс для відкриття рахунку. Криулін, пройшовши вже лівим флангом, зробив націлену передачу в штрафний майданчик гостей, де на м`яч чатував Римшин. Але його удар якимось дивом голкіпер "Кристала" відбив. Рахунок було відкрито на 34-й хвилині, Владислав Майоров, отримавши пас від Криуліна, увійшов у штрафний майданчик і обіграв воротаря та з гострого кута влучив у ворота гостей. Але за сім хвилин рівновагу було відновлено — Олександр Любинський з кута воротарського майданчика сильним ударом під поперечину робить рахунок нічийним.

Головні події в матчі розгорнулися наприкінці другого тайму. До цього на полі йшла рівна боротьба, шанси на перемогу були однакові. На 81-й хвилині найкращий, на мій погляд, гравець матчу В'ячеслав Криулін, отримавши пас від Сторожева, увірвався до штрафного майданчика гостей та невідпорним ударом у дальню "дев'ятку" вивів "Кривбас-2" вперед. Остаточний рахунок встановив Сергій Хитрий. Після подачі кутового він, підстрибнувши найвище, головою забиває третій м'яч у ворота Литвиненка.

Олександр КАЛЬКО із Севастополя

"Чорноморець" — "Оболонь-ППО" — 1:2 (1:0).

Стадіон "Севастополь". 600 глядачів. 30 градусів.

Судді: Б. Потапчук — 8,4, С. Цимбал — 9, С. Морозов (усі — Миколаїв) — 9.

Делегат ФФУ: Г. Городенко (Одеса).

Севастополь: Прокопенко, Колядін, Жуков (Євдокимов, 46), Буд-Гусаїм, Єршов, Вол. Таранов, Сугак, Рєшетняк-к, Кузнецов (Степанов, 46; Глушков, 84), Скворцов (Лобанов, 46), Вяч. Таранов. **Запасні:** Сутирін, Оленик. Тренер: **Валерій Петров.**

Київ: Козаченко, **Іванов** (Алімов, 59), Пакуленко (Комар, 75), Кочин, Прохоров, Глушок (Богуш, 37), Петриченко, Корнєв, Шиман (Крохмаль, 70), Петруня (Бобров, 55), Дамін-к (Смоловик, 84). **Запасний:** Ковальчук. Тренер: **Олег Федорчук.**

Голи: Сугак (30), Корнєв (48, 84, з пенальті).

Попередження: Єршов (7), Євдокимов (69), Скворцов (30), Шиман (59).

Вилучення: Євдокимов (89, друге попередження).

"Оболонь-ППО" вдало почала чемпіонат. Спочатку в Південноукраїнську вона подолала "Олімпію ФК АЕС", а потім на своєму полі — запорізький "Віктор" з однаковим мінімальним рахунком 1:0, що давало скептикам право на висновок, мовляв, поталанило. У протоколі звітного матчу зафіксована і проведена велика кількість замін — десять і попередження гравців, навіть вилучення одного з поля. Два призначених пенальті, нарешті рахунок з мінімальною перевагою — все це свідчить про напруженість поєдинку між "Чорноморцем" та "Оболонню-ППО". У Севастополі столична команда з гідністю вийшла з тяжких випробувань. Як і годиться лідеру, у матчі проти "Чорноморця" майже з перших хвилин гравці "Оболоні2 заходилися шукати ключі до воріт господарів поля. Одного разу гості влучили в їхню поперечину, другого разу — в бічну стійку. Та на 30-й хвилині кияни прогавили вихід капітана "Чорноморця" Решетняка. Після влучного удару севастопольця Сугака з одинадцятиметрової позначки в цьому матчі був відкритий рахунок. Насамкінець його героями були визнані воротар "Чорноморця" Прокопенко та оборонець "Оболоні" Іванов. Але і капітан киян Дамін — син в минулому відомого гравця київського "Динамо" Олександра Даміна, був на висоті. Сашко взяв на себе диспетчерські обов`язки. Його дотепні, несподівані і головне — точні передачі в район штрафного майданчика обумовили помилки в обороні "Чорноморця". А напад "Оболоні" мав нову нагоду загрожувати господарям поля. Саме після прострільної передачі Даміна вздовж воріт Корнєв відразу ж після перерви відновив перевагу в рахунку. А на 84-й хвилині сам Дамін наважився на чергову атаку й заробив одинадцятиметровий. Цього разу Корнєв вдало виконав пенальті.

Результат матчу свідчить про обгрунтовану заявку на лідерство. А в нового головного тренера "Чорноморця" Валерія Петрова, який прийняв команду напередодні чемпіонату, посилився головний біль з приводу гострих різнопланових проблем, переважно організаційного плану. У звітному матчі, між іншим, "Чорноморець" виступав у футболках, які позичив у севастопольському аматорському клубі "Чайка".

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ з Іллічівська

"Портовик" — "Зірка-2" — 3:1 (0:0).

Стадіон "Портовик". 1200 глядачів. 26 градусів.

Судді: Є.Венгер (Київ) — 8,8, Ю.Скорейко — 9, Р.Гамаль (обидва — Чернівці) — 9.

Делегат ФФУ: Г.Ілляков (Симферополь).

Іллічівськ: Степанов, Федосєєв (Моїсенков, 58), **Павлов** (Іллящук, 85), Говера (Шамота, 83), Савельєв, Бредіс, Прудивус, Тищенко **(Кушнір, 68)**, Данильченко (Варивода, 83), Краснянський-к, Гайдаржи. **Запасні:** Шушков. Тренер: **Ігор Савельєв.**

Кіровоград: Бажан, Романов, Русол, В.Михайленко, Руснак, Корінь, **Толкач,** К.Бурхан-к, Дяченко (О.Заєць, 52, Комар, 79), Мануйленко, Сергієнко. **Запасні:** Куценко, Чорноіван, Медвідь. Тренер: **Олексій Кацман.**

Голи: Кушнір (69, 80), Бредіс (74), Толкач (82, з пенальті).

На 51 хвилині Данильченко не реалізував пенальті (штанга).

Попередження: Руснак (10), Прудивус (31), Толкач (42), Русол (73).

Олександр ДВОЙНИСЮК із Південноукраїнська

"Олімпія ФК АЕС" — "Торпедо" — 1:0 (1:0).

Стадіон "Олімп". 900 глядачів. 23 градуси.

Судді: В. Швецов — 8,3, В. Царан — 9, І. Бицкало (всі — Одеса) — 9.

Делегат ФФУ: В. Новиков (Кривий Ріг).

Південноукраїнськ: Буряк, Мишко, Берегуля, Грушанський-к, О. Тарасенко (А. Тарасенко, 74), Бєліков, С. Сидорчук (Васін, 46), А. Сидорчук (Бойко, 90), Литвинов (Стефанишин, 46), Леоненко (Кемен, 37), Курбатов (Шустов, 68). **Запасні:** Чебатков. Тренер: **Валерій Мазур.**

Мелітополь: Галищев, Щербина, Босецький, Пономаренко, Коваленко (Шунтов, 52), Майстрюк, Іль'єнко, Штихар, Капуста, Ярмошенко, Рибальченко-к. **Запасні:** Марченко, Гришенко, І. Нойок, Мазуренко, Литвинов. Тренер: **Юрій Смагін.**

Гол: Курбатов (27).

Попередження: Штихар (38), Коваленко (50), Берегуля (65), А. Сидорчук (75), Ярмошенко (80), Пономаренко (89).

Уже на другій хвилині господарі створили сприятливий момент, але добре зіграв голкіпер Галишев. А згодом торпедівці, витримавши стартовий натиск "Олімпії" і самі почали шукати щастя в атаці, створивши кілька загроз. У центрі уваги оборони південноукраїнців постійно перебували небезпечні форварди суперника Олександр Капуста і Юрій Ярмошенко. Перший, до речі, двічі бив метрів з десяти, але м`яч влучав у сітку із зовнішнього боку воріт.

"Олімпії" вдалося відкрити рахунок після цікавої комбінації, яку влучно завершив нападник Євген Курбатов. Цей гравець виділявся нестандартними діями. Коли, нарешті, його було замінено, Євгена супроводжували оплески глядачів. У першому таймі команди мали нагоди забити із стандартних положень. Та постріли нівелювали воротарі або вони пролітали неподалік.

Перед перервою "Торпедо" ще більше додало, а найнебезпечніше атакував колишній гравець "Олімпії" Павло Штихар. Наприкінці тайму знову в центрі уваги був Капуста.

Характер гри змінився після перерви. Привабливішою була "Олімпія", хоча й гості мріяли про гол у відповідь. Мелітопольці тричі поспіль виконували кутові, та оборона витримала. Одного разу помилився Буряк, вибивши м`яч на ногу суперника, той, мабуть, не чекав подарунка та й з пострілом забарився. У середині другої половини лише стійка врятувала "Олімпію". Півоборонець "Торпедо" від лівої бровки намагався зробити прострiл. Підсилили господарів гравці, що вийшли на заміну. Максим Шустов двічі загрожував воротам, продуктивно в центрі поля заграли Васін та Стефанишин.

Головні тренери команд, колишні партнери по "Суднобудівнику" та спільній праці в Південноукраїнську реагували полярно. Валерій Мазур не сидів на лавці, а Юрій Смагін з неї до кінця гри не вставав.

Запам'яталася комбінація за участю Васіна, Грушанського та Бєликова ще через кілька хвилин. Васін вивів на зручну позицію Стефанишина, але замість удару в Максима вийшов прострiл, "замкнути" який ніхто не встиг. "Олімпія" здобула перемогу і мала троє очок.

Цей виграш — найкращий подарунок головному тренеру Валерію Мазуру та воротарю Євгену Буряку, які напередодні (13 серпня) були іменинниками. Велика кількість попереджень, найвірогідніше, неознака грубощів, а чітка профілактика головного арбітра. Взагалі молода суддівська бригада з південної Пальміри своїми діями залишила найкращі враження.

Володимир НЕЛЮБА з Комсомольська

"Гірник-Спорт" — "Ригонда" — 1:0 (0:0).

Стадіон "Юність". 500 глядачів. 24 градуси.

Судді: В.Шамич (Київ) — 8,3, М.Зайцев (Нікополь) — 9, О.Осадчий (Дніпропетровськ) — 9.

Делегат ФФУ: В.Найменко (Миколаїв).

Комсомольськ: Крикун, Коваленко, Самара (Топор, 53), Безпавлий, Ткаченко, Александров (Коннов, 46, Поправкін, 88), Мальованець-к, Симчук, Коновальчук (Скрипченко, 55, Сусик, 72), **Олійник,** Ковальов (Кирпич, 57). **Запасний:** Бурлака. Тренер: **Анатолій Думанський.**

Біла Церква: Шульга, Габорець, Попович, Бондаренко, Мильниченко, Бойко, Чиколовець (Колесник, 69), Білоцерківець, Прищепа (Кузьменко, 84), Рябчиков (Віговський, 59), Боженко. **Запасні:** Рябков, Бадло. Тренер: **Ігор Власенко.**

Гол: Олійник (56).

Попередження: Рябчиков (15), Самара (21), Чиколовець (32), Мельниченко (72), Прищепа (73).

У міжсезоння в складі "Гірника" з`явилися досвідчені виконавці Олександр Самара, Валерій Коваленко, Володимир Коновальчук, Сергій Ковальов. Очікується повернення з "Ворскли" Гребенюка. Та й тренерський корпус поповнився Валерієм Повстенком і Юрієм Панфіловим, людьми в футболі відомими. Одне слово, "Гірник" — фаворит дев`ятого чемпіонату. Тим прикріший невдалий старт у перших двох турах.

Гру "Гірник" почав без розвідки. На 3-й хвилині при розиграші кутового небезпечний удар завдав Семчук — і м`яч лише зачепив поперечину. Напруга біля воріт "Ригонди" не спадала, але по-справжньому голеву ситуацію футболісти "Гірника" створили лише на 24-й хвилині завдяки зв`язці Коваленко —Коновальчук. Завершального удару завдав Олійник, але вдало зіграв воротар гостей Шульга. Наприкінці першого тайму мали відзначитись Олійник і Ковальов, але цього разу фортуна була на боці гостей.

На початку другого тайму тренери "Гірника" випускають на поле молодих футболістів Коннова і Топора, які суттєво підсилили напад. На 55-й хвилині Сергій Коннов вийшов віч-на-віч з воротарем, красиво обіграв Шульгу і завдав удару по воротах, але зробив це несильно й оборонці вибили м`яч на кутовий. Не встигли гравці "Ригонди" оговтатись, як "Гірник" провів результативну атаку. Влад. Олійник вгатив м`яча під поперечину. За кілька секунд мав відзначитися й Хлібченко, який не влучив у порожні ворота з лінії площі воріт.

Ось за таким сценарієм гра проходила до фінального свистка. А що ж "Ригонда"? Добротна молода команда упродовж матчу мала кілька нагод засмутити господарів, але надійно зіграв воротар "Гірника" Крикун. Чи наміри "Гірника" вагомі, можливо, дасть відповідь наступний тур "Кристал" — "Гірник".

Трагедія

"ПОРТОВИК" СУМУЄ

Майже в кожному клубові є людина, що працює в ньому багато років. Це може бути тренер, начальник або адміністратор команди, лікар чи масажист. Таких людей, як правило, добре знають у футбольних колах країни, адже їхня відданість колективові не залишається непоміченою. Таким був і Сергій Коломийченко, який ще з початку 80-х обіймав посаду адміністратора в іллічівському "Портовику". Однак, його життєва дорога обірвалася на позначці 43 років. На жаль, минулого четверга його не стало...

... Напередодні матчу другого туру в групі "Б", в якому "Портовик" мав зустрічатися з мелітопольським "Торпедо" на виїзді, Сергій Коломийченко разом із товаришем поверталися додому. Була ніч. Як з`ясувалося, вона стала фатальною для адміністратора іллічівської команди. На одній з центральних вулиць Іллічівська до Коломийченка та його супутника "причепилися" хулігани. Побитий адміністратор "Портовика" потрапив до лікарні. Протягом п`яти днів він перебував у "комі", а минулого четверга помер.

У суботу, 14 серпня, об одинадцятій годині в Іллічівську відбулися проводи Сергія Коломийченка в останній путь, на яких були присутні всі, з ким пов'язувала його робота у футболі.

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

Футбольний клуб "Портовик" (Іллічівськ) та футбольна громадськість Одещини глибоко сумують з приводу трагічної загибелі адміністратора команди Сергія Євгеновича КОЛОМИЙЧЕНКА і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійного.

із перших уст

Ігор ВЛАСЕНКО:

"ПЕРЕМОГЛИ ЗАВДЯКИ ЦІЛКОВИТІЙ САМОВІДДАЧІ"

Нарешті, здійснилася мрія білоцерківських уболівальників. "Ригонда" перемогла в рідних стінах, і неабикого, а дублерів фаворита елітного дивізіону!.. Коментує пам'ятний матч головний тренер "Ригонди" Ігор ВЛАСЕНКО:

— Нам було важко, насамперед — психологічно, після стартової поразки від "Борисфена".

По-друге, в тому поєдинкові багато наших гравців зазнало травм і на звітний матч четверо футболістів вийшли, ще повністю не оговтавшись од них.

Хвилювання перед першою домашньою зустріччю й той факт, що команда більше року не перемагала на своєму полі, не дало можливості у першому таймі приборкати свій нервовий стан і продемонструвати ту гру, на яку налаштовувалися. У перерві вдалося заспокоїти хлопців і в другій половині команда показала справжній бійцівський характер, грамотну гру.

— А що стало запорукою успіху?

— Перемогли завдяки цілковитій самовіддачі та чіткому виконанню тактичного плану.

— У "Кривбасі-2" грало кілька представників "основи". Либонь, відчувався певний мандраж?

— Ні. Нині для "Ригонди" імена в складі суперників нічого не варті, вони будь-яким іменам протиставляють групові маневри. Адже хлопцям відомо, що сила суперника не в одному конкретному гравцю, а в колективних діях.

— Довгоочікувана перемога є своєрідним подарунком на ваш день народження, який відсвяткували 7 серпня...

— Це — один з найдорожчих подарунків у моєму житті. Я вдячний хлопцям за нього.

Також стрижневу роль зіграла підтримка вболівальників. Саме вони були тим "одинадцятим" гравцем, якого в другому таймі бракувало на полі (під завісу першої половини в складі "Ригонди" вилучили Снєгирьова — **прим. А. В.**). На жаль, наші матчі відвідує не велика кількість глядачів, але сподіватимемося, що незабаром на матчі приходитиме значно більше людей, "Ригонда" зробить для цього все можливе.

— Кого виокремите в команді?

— Я не прихильник цього, вважаю, що проти криворіжців, особливо в другому таймі, добре зіграла вся команда.

Утім, як аванс на майбутнє, хочу відзначити гру 17-річного Олександра Виговського.

Розмову вів Андрій ВАРАКІН.

Олег ФЕДОРЧУК:

"КОЛИШНІ НЕДОЛІКИ ТЕПЕР НАШІ КОЗИРІ"

Єдина команда групи "Б", що залишала свої ворота "сухими" після двох турів, — "Оболонь-ППО-2". Головний тренер Олег ФЕДОРЧУК погодився поділитися складовими успіху своєї команди, яка ще минулого чемпіонату представляла аматорів.

— "Віктор", як і наша команда, вкомплектований молодими і перспективними гравцями. Одразу після початку матчу мої підопічні взяли гру під свій контроль і почали планомірну облогу воріт "Віктора". Але теперішній наш основний недолік — нереалізація голевих моментів — у цьому матчі промовисто заявив про себе. І все ж таки на 63-й хвилині Корнєв ударом з близької відстані засмутив воротаря Капустина. Не хочу недооцінювати гравців із Запоріжжя, їхні гострі атаки часто дошкуляли гравцям оборони. Та якщо минулого чемпіонату оборонні редути нашої команди викликали найбільші турботи, то зараз вони є провідною ланкою нашої команди. Дуже великі надії покладаємо на воротаря Сидоренка, що грає за обидві команди й прогресує з кожним тренуванням. Також виокремлю гру Качина й Іванова, вони мають реальні шанси закріпитися в "основі" першої команди.

— "Оболонь-ППО-2" грає в Ірпені...

— Грати в Києві нині немає сенсу, бо навіть на матчі першої ліги ходить людей зовсім мало, тому вирішили виступати в регіоні. Обрали Ірпінь. Стан поля посередній, але спільними зусиллями цей недолік швидко ліквідуємо. Усім іншим задоволені: стан підтрибунних приміщень і весь сервіс на найвищому рівні, до того ж чудові вболівальники — а це основне, адже саме для них існує футбол. Одне слово, Ірпінь нас повністю влаштовує, домашні поєдинки проводитимемо на стадіоні "Ентузіаст". У нас склалися добрі ділові стосунки між кафедрою фізкультури, що має команду Аматорської ліги — УФЕІ. І керівництво нашого клубу ухвалило рішення, що УФЕІ (Ірпінь) стає фарм-клубом "Оболоні". Ми вже обмінялися кількома гравцями, але поки що їхні прізвища вам нічого не скажуть.

— Які завдання стоять перед командою?

— Основне — підготовка молодих гравців і реабілітація травмованих. А власне турнірного — немає. Грати якнайкраще, кожному футболістові зарекомендувати себе перед тренером, наставникам — розвинути в гравців психологію переможців.

— Що думаєте про створення ліги дублерів?

— Я — за! Вважаю, що мусимо повернутися до тієї футбольної системи, коли проводились турніри дублерів. По-перше, всі команди будуть у рівних умовах, тоді можна буде порівняти роботу тренерів і футбольних шкіл. Буде видно всі достоїнства і недоліки того чи іншого тренера.

Олександр МРОЗОВИЧ.

ГРУПА "В"

"ДЕСНА" — "АРСЕНАЛ" — 0:0.

"ЗОРЯ" — "КРЕМІНЬ" — 1:2.

"ОСКІЛ" — "МАШИНОБУДІВНИК" — 6:0.

"ЕЛЕКТРОН" — "ШАХТАР" — 1:0.

"ВОРСКЛА-2" — ФК "МИРГОРОД" — 4:0.

"МЕТАЛІСТ-2" — "АВАНГАРД" — 3:0.

"АДОМС" — "ДНІПРО-2" — 2:3.

	І	В	Н	П	М	О
1. Електрон	**3**	**3**	**0**	**0**	**6-2**	**9**
2. Оскіл	3	2	1	0	10-1	7
3. Дніпро-2	3	2	1	0	7-3	7
4. Арсенал	3	2	1	0	2-0	7
5. Кремінь	3	2	0	1	6-2	6
6. Металіст-2	3	2	0	1	5-3	6
7. Ворскла-2	3	1	1	1	6-5	4
8. Зоря	2	1	0	1	4-3	3
9. Авангард	3	1	0	2	5-7	3
10. Десна	3	0	2	1	1-5	2
11. Шахтар	3	0	1	2	1-4	1
12. Машинобудівник	2	0	1	1	1-7	1
13. Адомс	3	0	0	3	2-6	0
14. ФК "Миргород	**3**	**0**	**0**	**3**	**2-10**	**0**

НАЙВЛУЧНІШІ:

	Г	І
Руслан ТАБАЧУН ("Оскіл")	8(1)	3
2. Віктор КОЗІЙ ("Ворскла-2")	4	3
3. Геннадій СТРІЛЯНИЙ ("Електрон")	3	2

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

Сергій ГУЛИЙ ("Кремінь")

Володимир КРАВЧЕНКО ("Металіст-2")

Сергій ГАБРІЄЛОВ з Куп'янська

"Оскіл" — "Машинобудівник" — 6:0 (4:0).

Стадіон "Оскіл". 1200 глядачів. 25 градусів.

Судді: В. Курганов — 8,7, О. Перепелиця (обидва — Олександрія) — 9, С. Алексахін (Кіровоград) — 9.

Делегат ФФУ: О. Челишев (Севастополь).

Куп'янськ: Виськоватов (Коленда, 75), Рудаков (Шостак, 76), Осьмачко, Загоруйко, Бугрим-к (Назарко, 64), Возний (Радзієвський, 58; Циб, 63), Григоров, Стремоухов (Острий, 72), **Табачун, Покуса (Голобородько**, 53). Тренер: **Ігор Сіроштан.**

Дружківка: Тимофєєв (Гарін, 33), Кобзін, Красников, Кирилюк (Чорнокозинський, 54), Масальський, Чаган (Антонов, 78), Одинцов (Ізвеков, 59), Комолов (Хомутов, 39), Барабаш-к. Тренер: **Віктор Пищев.**

Голи: Табачун (21, 31, 40, з пенальті, 75), Покуса (26), Голобородько (86).

Попередження: Красников (8), Радзієвський (66), Гарін (90).

Уболівальники завжди хвилюються, коли їхня команда зустрічається з невідомим суперником.

Уже в дебюті матчу господарі поля примусили помилятися досвідчених оборонців гостей, вони не встигали за стрімкими гравцями "Осколу" і щоразу зупиняли їх порушенням правил. На 21-й хвилині після виконання штрафного оборонець господарів Возний знайшов у карному майданчику суперників Руслана Табачуна і той ефектно, одним дотиком голови послав шкіряну кулю в "дев`ятку" воріт Володимира Тимофєєва. За п`ять хвилин за влучний удар уже аплодували Олегу Покусі. Потім уболівальники побачили ще чотири голи, забиті супротивнику їхніми улюбленцями.

Це була, мабуть, одна з найкращих ігор "Осколу". Гості спробували "розмочити" рахунок та надійно зіграв молодий воротар Максим Коленда. Були ще й голи Руслана Табачуна і Романа Голобородька. Але тренер "Осколу" І. Сіроштан вважає, що основні іспити для команди — наступні зустрічі з "Кременем", "Зорею" та "Десною".

Олександр КВАША з Ромнів

"Електрон" — "Шахтар" — 1:0 (1:0).

Стадіон "Електрон". 4000 глядачів. 25 градусів.

Судді: О. Саліхов (Дніпропетровськ) — 8,2 О. Шерстюк — 9, О. Олійник (обидва Полтава) — 9.

Делегат ФФУ: В. Кохановський (Київ).

Ромни: Гуржій, Брагинець, Матюха, Кулик, Товкач, **Доронченко**, Марусич, Наливайко, І. Толстов (Немешкало, 78), Шестаков-к, Стріляний (Шевчук, 80). **Запасні:** Царицин, Дубров, Долгошеєв, Кліщенко, Суятинов. Тренер: **Олександр Кваша.**

Горлівка: Мисников-к, Мараков, **Гатилов**, Слабяк, Глущенко, Грачов, Хміль, Скляров, Таранда, Рєзник, Бахарєв. **На заміну виходили:** Лисков, Вовк, Ворников, Лавринцов, Лиженков. Тренер: **Володимир Ронський.**

Гол: Толстов (12).

Попередження: Бахарєв (7), Кулик (42), Гатилов (58), Брагинець (60).

Сергій ВОЛКОВ з Луганська

"Зоря" — "Кремінь" — 1:2 (1:1).

Стадіон "Авангард". 2500 глядачів. 33 градуси.

Судді: Є.Котенко — 8,5, А.Шуренков (обидва — Суми) — 9, О.Сидоренко (Шостка) — 9.

Делегат ФФУ: В.П'яних (Донецьк).

Луганськ: Бабенко, Севастьянов, Лємзяков, Марченко, А.Пилипенко, І.Галюза, С.Шевченко-к, Ардальянов (Баранов, 48), **Мащенко**, Симбірьов (Ричихін, 75), Бут (Бойко, 71). **Запасні:** Іваненко, Сірий, Ізотов, Нагорний. Тренер: **Вадим Добіжа.**

Кременчук: Сиротін, Сичов, Стахів, Сахно, **Гречаний**, Гулий, **Гусак**, Завгородній (Гопкало, 57; Головатий, 65), Ковальков, Яновський-к, Р.Поліщук. **Запасні:** В.Олійник, Ханенко, Бакалов. Тренер: **Семен Осиновський.**

Голи: Мащенко (3), Гречаний (23), Гусак (48).

На 50-й хвилині Шевченко не реалізував пенальті.

Попередження: Гулий (14), Бут (33), Бойко (73), Лємзяков (86).

Вилучення: Гулий (32, друге попередження).

Команди, що зустрілися цього разу в Луганську, свого часу встигли пограти й у вищій лізі. А тепер через різні обставини грають у другому ешелоні українського футболу.

Гості готувалися до матчу ретельно й навіть встигли заявити у своїх лавах двох гравців запорізького "Металурга" — Ковалькова та Олійника.

Господарі ж тільки за два дні повернулися з Йорданії, де проводили міжнародні товариські зустрічі із збірною цієї країни.

Гра розпочалася дуже жваво і вже на третій хвилині Мащенко з гострого кута забив дещо курйозний м'яч. Спочатку "Зоря" атакувала і володіла ініціативою, але потім "Кремінь" вирівняв гру і наслідком цього став м'яч, забитий гостями на двадцять третій хвилині.

Біля карного майданчика збили Поліщука і Гречаний покарав луганчан гарматним ударом. Рахунок став 1:1. На 33-й хвилині з поля було вилучено Гулого і "Зоря" мала чисельну перевагу протягом шістдесяти (!) хвилин.

У другому таймі Гусак забиває другий гол у ворота "Зорі".

За дві хвилини гравці "Кременя" збивають у карному майданчику Шевченка. Він сам виконує пенальті, але не влучає у ворота. Можливості для зміни результату були, але луганчанам так і не вдалося добитися бодай нічийного результату.

"Кремінь" же в цьому матчі виглядав організованою командою. Є тут кому забивати, є свої майстри виконання стандартних положень, є й настирливі гравці (наприклад, Поліщук), які борються до останнього.

А що ж "Зоря"? Залишимо це запитання без відповіді. Поживемо — побачимо.

Віктор МУХА з Чернігова

"Десна" — "Арсенал" — 0:0.

Стадіон імені Ю.Гагаріна. 700 глядачів. 22 градуси.

Судді: В.Тютюнник — 8,8, В.Ніколаєнко — 9, С.Соботюк — (усі — Київ) — 9.

Делегат ФФУ: А.Кескюла (Павлоград).

Чернігів: Литвин, Сартанія, Іващенко-к, **Позняк**, Олексієнко, Мацута, Ницький, Бабор (Данилевський, 31), Кожем'яченко, Пилипейко (Перевозчиков, 87), Попов. **Запасні:** Митько, Жорняк, Чорний, Полянця, Кисленко. Тренер: **Юрій Грузнов.**

Харків: Кудимов, **Комардін-к**, Гук, Чирва (Субота, 85), Кисіль, Маслов, Ємельянов, Величко (Г.Пилипенко, 80), Савенко (Ларін, 89), Григоров (Черевень, 62), Мартинюк (Князєв, 89). **Запасні:** Столбовой, Ткаченко. Тренер: **Валентин Крячко.**

Попередження: Гук (37).

Буквально за хвилину до того, як під звуки футбольного маршу команди вибігли на поле, вперіщив дощ і лив упродовж усього першого тайму.

За таких умов зростала ймовірність того, що до голу може призвести будь-яка випадковість. І в середині першої половини гри один із гравців чернігівців ледь не "зрізав" м`яч у власні ворота, влучивши у бічну стійку.

Після перерви боротьба тривала вже без акомпанементу дощу. Але, ясна річ, поле і шкіряна куля були мокрими й слизькими. До того ж, обидва воротарських майданчики перетворилися майже на суцільні калюжі.

З огляду на це гості зробили ставку на удари здалеку. Однак усі їхні "постріли" були неточними. У свою чергу господарі поля тричі могли вразити ціль з близької відстані. Проте молодий півоборонець Вадим Ницький, котрий двічі опинявся на відмінній для завдання удару позиції, та й досвідчений нападник Петро Пилипейко, не влучили у "рамку".

А перед самісіньким фінальним свистком мав шанс вирішити долю поєдинку харків'янин Юрій Субота. Адже його спроба забити ефектний гол головою у падінні ледь не увінчалася успіхом.

На прохання поділитися враженнями про цю зустріч головний тренер гостей Валентин Крячко зазначив, що гра була рівною. А ось наставник футболістів "Десни" Юрій Грузнов звернув увагу на кращу функціональну підготовку харків`ян.

Це й не дивно, оскільки чернігівська команда через нехлійське до неї ставлення у місті, до нинішнього сезону практично не готувалася. Разом із тим наставник чернігівців зауважив, що футболісти додають у кожній грі. І зараз вони свої фізичні можливості вже використовують відсотків на вісімдесят.

Юрій ЛАНДЕР з Харкова

"Металіст-2" — "Авангард" — 3:0 (1:0).

Стадіон ХТЗ. 500 глядачів. 25 градусів.

Судді: О. Горностаєв (Полтава) — 8,3, С. Корнійко (Миргород) — 8, Р. Бахуринський (Полтава) — 9.

Делегат ФФУ: О. Токаренко (Миколаїв).

Харків: Стойко, Чуяс, Санін, Погорєлов (Озеров, 55), Лоц, Вол. Кравченко, Сєриков (Заєць, 63), **Запояска**, Чуприн (Шатило, 64), О. Шевченко-к, **Рижих** (Удовенко, 75). **Запасні:** Сарана, Григор'єв, Алієв. Тренер: **Іван Панчишин.**

Ровеньки: Кутненко (Захаров, 81), Гончаров, Чумаченко, Сивак (Шакун, 34), Малашенко (Лапін, 83), Попехін, Рогоцький, Чехов-к (Литвинов, 33), Моос, Когут, Старовик (Зенцов, 80) **Запасні:** Аврамчук, Матушкін. Тренер: **Анатолій Куксов.**

Голи: Рижих (14), Запояска (55), Шатило (63).

Попередження: Чуприн (27), Кравченко (61).

Вилучення: Кравченко (86, друге попередження).

Перевага резерву "Металіста" була дуже відчутна. Навіть не вірилося, що ще два роки тому обидві команди грали разом у першій лізі. Прикро, адже Луганщина свого часу славилася майстрами шкіряного м`яча, та нині повністю втратила свої позиції. Хоча спортивні школи щорічно й готують здібну зміну, але потрапляє вона до інших клубів.

Рахунок звітного матчу 3:0 не відображує переваг на полі, котрі мали в той день харків'яни. Він міг бути й більшим. Уже на п'ятнадцятій хвилині після проходу правим флангом Рижих у падінні спрямовує м'яч у сітку воріт супротивника. У другому таймі Запояска метрів з двадцяти влучним ударом подвоює рахунок.

А за дев'ять хвилин після цього індивідуальний прохід молодого нападника харків'ян Олега Шатила, якому вдалося обвести підряд трьох оборонців "Авангарду", забезпечив остаточний результат.

Ігор РОМАНОВ з Полтави

"Ворскла-2" — ФК "Миргород" — 4:0 (1:0).

Стадіон "Локомотив". 500 глядачів. 18 градусів.

Судді: В.Шевченко — 9,0. С.Євдокимов — 9, С.Глущак — (усі — Харків) — 9.

Делегат ФФУ: С.Ждан (Кременчук).

Полтава: Крут, Олефір, Зипунников-к, **Мазейко**, Черкасов (Коваленко, 64), Кобзєв (Городчанін, 60), Диндиков, Сіренко, Бєлаков (Павлюченко, 79), Стасовський (Федосєєв, 77), **Козій. Запасний:** Любченко. Тренер: **Іван Шарій.**

Миргород: Верещака (Галицький, 71), Бондар, Швець, Юрченко, Савчуков-к, Дрібний, Олійник (Шаповалов, 63), Рагулін (Богиня, 36), Соловей (Калюжний, 45), Волосов, Лісовий (Кривошапка, 58). **Запасний:** Востриков. Тренер: **Володимир Гришко.**

Голи: Бєлаков (32), Козій (68, 73), Зипунников (85).

Попередження: Швець (25), Бєлаков (33), Волосов (36), Шаповалов (76), Калюжний (83), Стасовський (84).

Миргородці почали гру обережно, вміло утримуючи м'яч на своїй половині поля. Полтавці ж під час його відбору одразу намагалися закинути шкіряну кулю за спини оборонців супротивника. Одна з таких передач вдалася. Нею вміло скористався Бєлаков і, прицільно пробивши по вортах, відкрив рахунок.

Пізніше двічі відзначився Козій. Наприкінці матчу провів свій гол і капітан "Ворскли" Зипунников.

Валерій ЗУБЕНКО з Кременчука

"Адомс" — "Дніпро-2" — 2:3 (2:2).

Стадіон "Політехнік". 2000 глядачів. 25 градусів.

Судді: О. Штика (Біла Церква) — 8,2, О. Кревський (Вишгород) — 9, В. Денисюк (Фастів) — 9.

Делегат ФФУ: В. Жилін (Суми).

Кременчук: Прихожий, Лунгу, Берун, Блохін, Векленко, Красноперов, Гаврилюк, Медведєв, **Бояр-к** (Святелик, 90), Касьян (Жарков, 74), Солнишкін (Леонов, 40). **Запасні:** Хрієнко, Возянов. Тренер: **Геннадій Чичиков.**

Дніпропетровськ: Старцев, Поклонський, Приходько (Задорожний, 27), Козар-к, Шершун, Стратулат (Калиниченко), Зубченко (Филимонов, 57), Савенчук (Косилов, 43), **Слабишев**, Ротань (Валяєв, 27), Шевцов. **Запасні:** Куслій, Матюхін. Тренер: **Микола Федоренко.**

Голи: Бояр (16), Солнишкін (21, з пенальті), Слабишев (31, 88), Валяєв (33).

Попередження: Старцев (21), Шершун (45), Лунгу (64), Задорожний (65).

"Дніпро", використавши вимушену паузу, пов`язану з перенесенням матчу із столичним ЦСКА, прибув до Кременчука в повному бойовому складі. Та господарі гру почали впевнено. Уже на 15-й хвилині Руслан Бояр, скориставшись позиційною помилкою центральних оборонців гостей, вийшов один на один з їхнім воротарем. Старцев поспішив назустріч, але капітан "Адомса" переміг у двобої й відкрив рахунок.

А ще за п'ять хвилин оборонці "Дніпра" дозволили цього разу Касьяну вийти на вигідну позицію і Старцев лише ціною порушення зупинив прохід форварда. Солнишкін чітко виконав вирок судді, пославши м'яч з одинадцятиметрової позначки у верхній кут воріт.

Через невдалий початок матчу примусив тренера "Дніпра" Миколу Федоренка зробити кілька замін. Вони привнесли впевненість у оборонні порядки гостей. А господарі, окрилені успіхом, зарано переоцінили власні можливості. За це невдовзі і були покарані голом, який забив Юрій Слабишев.

Невдовзі ударний дует Слабишев — Валяєв знов відзначився. М'яч під перекладину послав уже Валяєв.

У другому таймі "Адомсу" довелося все починати наново. Та гості надовго затисли господарів на їхній половині поля.

Лише з появою в складі кременчужан реактивного форварда Жаркова вдалося створити небезпеку біля воріт "Дніпра". Але від голу врятувала штанга.

Останні хвилини матчу проходили під диктовку гостей. Саме в цей час Юрій Слабишев ударом головою замкнув передачу, поставивши переможну крапку в грі.

Гра в регіонах

НАЛЕЖНИЙ ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ РІВЕНЬ

На початку липня завершилися змагання в двох групах першості Вінницької області з футболу, в яких взяли участь двома складами (дорослі та юнаки) 25 аматорських колективів. Зробити деякі підсумки звітного турніру запросив голову Вінницької ООФ Володимира Володимировича ДЗЮБУ.

— Володимире Володимировичу, дайте, будь ласка, загальну оцінку першості Вінниччини сезону-1998/99 років.

— Потрібно, без перебільшення, визнати, що змагання першості нашої області пройшли належно, без надзвичайних ситуацій. Команди, за рідким винятком, відповідально поставилися до своїх обов'язків. На пристойному рівні все зробили суддівський (голова АФА — Ігор Павленко) та інспекторський корпуси (голова — Борис Киценко). Ніяких суттєвих нарікань з боку учасників змагань бути не може, а оцінку самому турніру виставив би "задовільно".

— Які, на ваш погляд, команди продемонстрували змістовну гру в першості, а які клуби не виправдали сподівань?

— Майстерність виконавців усіх колективів, порівнюючи з минулими першостями, вищою не стала. Цей факт пов'язую з критичним фінансовим становищем переважної більшості команд, які не в змозі запрошувати під свої прапори гравців з певним майстрівським досвідом. Ветерани поступово "сходять", а молоді, хай і обдарований, не вистачає "футбольної науки".

Впевнено завершило сезон кирнасівське "Поділля", якому вдалося зміцнити очковий багаж після першого кола. Лаври переможців треба поділити між усіма гравцями та тренерами колективу, але все ж таки відзначу тренерську вдачу Олексія Павлюка і класний футбол у виконанні лідера команди, її капітана Юрія Савенка.

Цікаво й результативно виступили — "Кіровець" із Могилів-Подільського (президент — Михайло Гоцуляк, тренер — Олександр Галета) та вінницький "Хімік" (президент — Володимир Маринович, тренер — Ігор Лисик). Боротьба за "срібло" точилася між цими двома колективами аж до фінішу, але "фартовими" виявилися гравці з півдня області.

Розчарували армійські команди з Калинівки, Гайсина, Козятина. Проблема цих клубів бачиться в постійному тасуванні складу, пов'язаного з призовом молодих спортсменів до лав Збройних Сил. Але "Мортира" все-таки "вибачилась" перед уболівальниками, перемігши в чемпіонаті армійських команд країни (президент і головний тренер — Євген Єруков).

— Друга група теж мала своїх лідерів...

— Так, конкурувати з погребищенським "Колосом" (наставники — Василь Опечук, Віктор Рудницький) та жмеринським "Локомотивом" (Яків Дерев'яний) не зміг жоден колектив групи, так що їх підвищення в класі цілком слушне.

— Як пройшов турнір юнацьких команд?

— Знову ж таки кращими стали кирнасівчани, від яких всього на кілька очок відстали підопічні Михайла Петрова та Івана Подзигуна з "Академіка-Ниви". На високому рівні виступили юнаки "Світанку" (тренери — Паша Касанов, Валерій Базалицький), приємно здивував Валерій Крисов з молодіжним "Будівельником".

— Що чути про ще недавні неаматорські колективи з Бершаді, Шаргорода?

— Уже сьогодні лунають вісточки на нашу адресу з цих футбольних міст області. Якщо вони бажатимуть грати в першості області, ми підемо їм назустріч. Тільки в яку групу їх заявляти — в першу, чи в другу? Складне питання...

— Який вигляд мають стадіони Вінниччини?

— Серед найкращих стадіони в Кирнасівці, Гайсині, Ладижині, Козятині, Вінниці ("Хімік"). Реконструкція футбольних полів йде у Тростянці та Вінниці (ЦПКІВ). Це наші "плюси". А от у Літині, Липовці, Моївці на спортивні споруди боляче дивитися.

— Кілька слів про фінал Кубка області.

— У вирішальному матчі за Кубок зустрілися лідери першої та другої груп — "Поділля" та "Колос". Сильнішими виявилися іменитіші кирнасівчани, які вже в перші 45 хвилин зустрічі тричі відзначилися (Савенко, 27; Брус, 28; Гоцуляк, 41). Рахунок до фінального свистка так і залишився незмінним — 3:0. Ось який склад **"Поділля"** виборов Кубок Вінниччини: Орел (Шумовицький), Гоцуляк, Пілецький (Жеребко), Фидра, Іщук, Шикір, Савенко, Лукашенко (Яневич), Опаренюк (Шмигельський), Брус (Козинець), Янковий.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ ЧЕМПІОНАТУ — 1998/99

ПЕРША ГРУПА

	І	В	Н	П	М	О
1. Поділля (Кирнасівка)	**26**	**21**	**4**	**1**	**59-11**	**67**
2. Кіровець (Могилів-Подільський)	**26**	**17**	**7**	**2**	**49-20**	**58**
3. Хімік (Вінниця)	**26**	**16**	**6**	**4**	**42-20**	**54**
4. Лісовик (Тульчин)	26	14	5	7	54-33	47
5. Академік-Нива (Вінниця)	26	12	5	9	48-31	41
6. Мортира (Калинівка)	26	11	5	10	37-29	38
7. Нива (Тростянець)	26	10	7	9	35-30	37
8. Сокіл (Гайсин)	26	10	6	10	31-31	36
9. Світанок (Вінницький р-н)	26	9	2	15	27-45	29
10. Авангард (Ладижин)	26	8	5	13	33-41	29
11. Горизонт (Козятин)	26	8	4	14	28-36	28
12. Факел (Липовець)	26	6	6	14	25-49	24
13. Будівельник (Гнівань)	26	4	6	16	19-57	18
14. Гарт (Іллінці)	26	1	2	23	14-68	5

Олександр КОЛЯДА.

"Шкіряний м'яч"

"АВАЛЬ" ЗНАЄ, КОМУ ДОПОМАГАЄ

Фінал всеукраїнських змагань на призи клубу "Шкіряний м`яч" у середній віковій групі (1986 р. н.), що відбувся в Артемівську, викликав справжній бум серед мешканців міста. Головні ж герої футбольного дійства — команди Олександрії, Нової Каховки, Кременчука, Артемівська, Коростеня, Івано-Франківська, Луцька й Бородянки — своєю грою сповна виправдали надії численних уболівальників.

Господарі гостинно зустріли юних футболістів, найкращих було відзначено сувенірами й нагородами від банку "Аваль". Постійна увага до дітей його голови Федора Івановича Шпига є запорукою розвитку вітчизняного футболу. Приємно відзначити, що географія "Шкіряного м`яча" постійно розширюється — у цьогорічних змаганнях взяли участь тисячі команд. Тим почеснішою є перемога олександрійського "Кристала", який пройшов усі шість етапів, здобувши перемогу над ровесниками з Бородянки й у вирішальній зустрічі.

По завершенню турніру в Донецьку відбулося засідання дисциплінарного комітету ААФУ, який задовольнив протест тренера команди "Авдієвець" (гравці 1985 р. н.). Таким чином, замість колективу "Авток", який на зональних змаганнях посів першу сходинку з порушенням регламента, на фінал старшої вікової групи до Полтави вирушить "Авдієвець".

Олег ЛЮЛЬКА.

СТИКОВІ МАТЧІ:

за перше місце: "Кристал" (Олександрія) — ФК "Бородянка" (Бородянка) — 1:0;

за третє місце: "Надія" (Луцьк) — "Галичина" (Івано-Франківськ) — 2:1;

за п'яте місце: "Локомотив" (Коростень) — "Гайдаровець" (Артемівськ) — 2:0.

за сьоме місце: "Супутник" (Кременчук) — "Таврія" (Нова Каховка) — 1:0.

Подія

І ЗНОВУ "ДНІПРО". ЯК І ДЕСЯТЬ РОКІВ ТОМУ

У Дніпропетровську відбувся поєдинок, присвячений 10-річчю перемоги "Дніпра" в Кубкові СРСР. Глядачі, що прийшли на Центральний стадіон "Метеор", тепло привітали команди ветеранів "Дніпра" та московського "Торпедо".

На поле в складах обох колективів вийшло кілька безпосередніх учасників поєдинку десятирічної давнини: Сидельников, Червоний, Багмут, Яровенко, Шох, Ковач, Агашков, Ширинбеков. Рахунок відкрили ветерани "Дніпра". На 22-й хвилині після флангової передачі Червоного в район 11-метрової позначки Куліш, витримавши паузу, влучно пробив по воротах автозаводців, які захищав Подшивалов. За чотири хвилини гості організували непогану атаку, в результаті якої Соловйов опинився віч-на-віч з Городовим і зрівняв рахунок. Однак до перерви Євген Яровенко вивів свою команду вперед.

Після перепочинку суперники ще по разу відзначилися. Спочатку дніпропетровець Трубников майже з центра поля втік від оборонців "Торпедо" і збільшив розрив у рахунку до двох м`ячів. А потім Тишков після потужної атаки влучно пробив метрів з 10-ти. Отже, 3:2 на користь ветеранів "Дніпра". Ось стартові склади обох команд, котрі вийшли на поле "Метеора":

"Дніпро-89": Городов, Куліш, Сидельников, Пучков, Сорокалєт, Червоний, Багмут, Яровенко, Шох, Трубников, Оленьов.

"Торпедо-89": Подшивалов, Янець, Ковач, Полукаров, Сучилін, Шустиков, Кобзєв, Агашков, Соловйов, Ширинбеков, Тишков.

Після перерви на полі в складі "Дніпра" вийшов Кобзарєв, у "Торпедо" — Никонов, М. Воронін і Батанов.

Олександр ПЕТРОВ.

Міжнародні зустрічі

ДОБРЯНКА ПРОТИ КАЛІФОРНІЇ

Більше двох тисяч глядачів, серед яких були й любителі футболу з ближніх сіл Білорусі, спостерігали за міжнародним товариським матчем у селищі Добрянці Ріпкинського району на Чернігівщині між тамтешнім ФК "Полісся", що виступає в першій лізі обласного чемпіонату, та любительською збірною американського штату Каліфорнія. Ця зустріч відбулася в рамках європейського турне заокеанської команди, започаткованого поєдинками у Таллінні та Ризі.

На радість добрянських уболівальників, уже на 15-й хвилині господарі поля відкрили рахунок. Багатоходову комбінацію точним ударом увінчав Руслан Попов. На початку другого тайму Максиму Мартелову вдалося подвоїти результат. А після того, як гості відквитали один м'яч, стрімкі атаки накочувалися то на одні, то на інші ворота і гра аж до фінального свистка тримала публіку в напруженні.

Найкращим гравцем матчу був визнаний американський голкіпер Майк Реглі, якому вручили спеціальний приз — велику матрьошку. І коли Майк почав її розбирати, то знайшов усередині... пляшку сорокаградусної горілки.

Треба відзначити, що ФК "Полісся" стало справжнім відкриттям сезону —99 на Чернігівщині. Команда з древнього селища лідирує в північній зоні першої ліги. У першому колі добрянці лише одну гру звели до нічиєї, решту ж виграли, причому, як правило, з великим рахунком.

А за відмінними спортивними показниками — солідні, як для аматорського колективу, тили. І про це насамперед турбується президент ФК "Полісся", молодий чернігівськй підприємець Іван Чаус, котрий пройнявся похвальним бажанням "прописати" в рідному селищі добротний футбол, і знайшов взаєморозуміння у директора добрянського держлісгоспу І.О.Горахівського. До речі, сам президент футбольного клубу повісив на цвяшок бутси досить недавно. І.Чаус грав за чернігівські команди "Домобудівник" та "Динамо". Іще торік, забивши одинадцять м`ячів, став третім снайпером обласного чемпіонату. Зараз у Добрянці — затишно впорядкований стадіон. Недавно тут відкрили дитячу футбольну школу. Створюється комерційна структура, яка працюватиме на футбол.

Того ж дня, але кількома годинами раніше, в обласному центрі відбулася зустріч іншої — жіночої збірної штату Каліфорнія з чернігівською "Легендою-Чексіл". Хоча в складі гостей були дві футболістки, що входять до складу збірної США, що, як відомо, стала чемпіоном світу, перемога господарок поля виявилася переконливою. Ще до перерви в них відзначилася Альона Ходарєва, Юлія Карпенкова, Віра Кобилецька, а після міжтаймового відпочинку — Людмила Кузнецова (двічі). Після влучного удару Кеті Карріс було встановлено остаточний рахунок — 6:1.

Заради об'єктивності треба зазначити, що американки, як то кажуть, потрапили з корабля на бал. Їхній автобус чомусь протримали на білоруській митниці більш як півдоби. З огляду на це керівництво "Легенди-Чексіл" запропонувало провести скорочений матч (два тайми по 30 хвилин), але гості відмовилися. Наступного дня повторний матч суперниць у Борисполі Київської області проходив за іншим сценарієм. Щоправда, в першій сорокап'ятихвилинці заявку на перемогу зробили українки. Голи забили Віра Кобилецька й Тетяна Чорна. А коли Даяна Собек скоротила розрив у рахунку, та ж Кобилецька спромоглася до перерви ще раз поцілити у ворота. Однак у другому таймі ініціативою заволоділи гості. Врешті, завдяки влучним ударам Даяни Собек та Карін Голдрап матч було зведено внічию — 3:3.

Лишається додати, що виступам каліфорнійських спортсменів в Україні посприяли жіночий комітет ФФУ і туристична фірма "Призма-13".

Віктор МУХА.

НАЦІОНАЛЬНІ ЧЕМПІОНАТИ

АНГЛІЯ

ЧИ НАДОВГО ЗАТРИМАЄТЬСЯ ГУЛЛІТ?

14 серпня — субота

"Бредфорд" — "Шеффілд Уенсдей" — 1:1 (0:1).
18276 глядачів.
Голи: Бегрі (89, з пенальті) — Драйєр (39, у свої ворота).

"Дербі" — "Мідлсбро" — 1:3 (1:2).
24045 глядачів.
Голи: Бартон (41) — Дін (9), Циге (20), Рікард (66, з пенальті).

"Лестер" — "Челсі" — 2:2 (1:0).
21068 глядачів.
Голи: Хескі (10), Іззет (90, з пенальті) — Вайз (48), Сінклейєр (90, у свої ворота).

"Ліверпуль" — "Уотфорд" — 0:1 (0:1).
44174 глядачі.
Гол: Муні (14).

"Манчестер Юнайтед" — "Лідс" — 2:0 (0:0).
55187 глядачів.
Голи: Йорк (76, 80).

"Сандерленд" — "Арсенал" — 0:0.

"Тоттенхем" — "Евертон" — 3:2 (1:1).
34539 глядачів.
Голи: Шервуд (34), Леонардсен (82), Іверсен (86) — Ансворт (24, 77 — обидва з пенальті).

"Уімблдон" — "Ковентрі" — 1:1 (0:0).
10365 глядачів.
Голи: Корт (67) — Макалістер (90, з пенальті).

15 травня — неділя

"Саутгемптон" — "Ньюкасл" — 4:2 (0:1).
15030 глядачів.
Голи: Кашлул (52, 69), Пахар (67), Х'юз (79) — Ширер (23, з пенальті), Спід (85).

В українських уболівальників цікавість до "Арсеналу" подвійна, адже провідний оборонець Лужний виступає саме в цьому клубі. На жаль, Олег усю гру спостерігав з лави запасних, і все ж наведемо склад **"Арсеналу"**: Меннінгер, Діксон, Кіоун, Алсон, Сильвіньйо, Парлор, Вієра, Петі (Люнгберг, 41), Анрі, Бергкамп (Боа Морте, 45), Кану.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Манчестер Юнайтед	**3**	**2**	**1**	**0**	**7-1**	**7**
2. Арсенал	**3**	**2**	**1**	**0**	**4-2**	**7**
3. Астон Вілла	**2**	**2**	**0**	**0**	**4-0**	**6**
4. Мідлсбро	3	2	0	1	6-4	6
5. Тоттенхем	3	2	0	1	6-4	6
6. Саутгемптон	3	2	0	1	5-5	6
7. Челсі	2	1	1	0	6-2	4
8. Лідс	3	1	1	1	3-2	4
9. Бредфорд	2	1	1	0	2-1	4
10. Уімблдон	3	1	1	1	6-6	4
11. Лестер	3	1	1	1	4-4	4
12. Сандерленд	3	1	1	1	2-4	4
13. Вест Хем	1	1	0	0	1-0	3
14. Ліверпуль	2	1	0	1	2-2	3
15. Уотфорд	3	1	0	2	3-5	3
16. Ковентрі	3	0	1	2	1-3	1
17. Дербі Каунті	3	0	1	2	2-5	1
18. Евертон	**3**	**0**	**1**	**2**	**3-7**	**1**
19. Шеффілд Уенсдей	**3**	**0**	**1**	**2**	**2-7**	**1**
20. Ньюкасл	**3**	**0**	**0**	**3**	**3-8**	**0**

БОМБАРДИРИ:

Дуайт Йорк ("Манчестер Юнайтед") — 4,
Майкл Бріджес ("Лідс"), Гамільтон Рікард ("Мідлсбро"), Карл Корт ("Уімблдон") — по 3.

РОСІЯ

ЦСКА: СИНДРОМ "МЕЛЬДЕ" ТРИМАЄТЬСЯ

20 ТУР

14 серпня — субота

"Ротор" — "Зеніт" — 2:2 (2:1).
11000 глядачів.
Голи: Кривов (18), Осипов (33, з пенальті) — Панов (45), Лепьохін (66).

"Жемчужина" — "Динамо" — 1:0 (1:0).
7000 глядачів.
Гол: Коваленко (33).

"Локомотив" Н-Н — "Аланія" — 2:1 (1:1).
14600 глядачів.
Голи: Аваков (38), Липко (80) — Деметрадзе (34, з пенальті).

"Торпедо" — "Уралан" — 3:1 (2:1).
1200 глядачів.
Голи: Камольцев (24), Шкапенко (43, 56, з пенальті) — Микалаюнас (45).

"Сатурн" — "Крилья Совєтов" — 2:0 (1:0).
9000 глядачів.
Голи: Грязін (43), Меншиков (70).

"Ростсільмаш" — "Шинник" — 0:0.
8000 глядачів.

15 серпня — неділя

"Локомотив" — "Чорноморець" — 2:1 (0:1).
1500 глядачів.
Голи: Лоськов (49), Смертін (90) — Камнєв (5).

ЦСКА — "Спартак" — 0:4 (0:1).
30000 глядачів.
Суддя: Анохін (Москва).
ЦСКА: Гончаров, Минько, Варламов, Боков, Семак-к, Аксьонов, Хомуха, Шишкін (Первушин, 19), Цаллін (Навоченко, 77), Кулик, Філіпенков (Савельєв, 65).
"Спартак": Филимонов, Ковтун, Хлестов, Парфенов, Бушманов, Баранов, Безродний, Робсон, Ширко (Канищев, 83), Титов, Тихонов-к.
Голи: Баранов (22), Титов (66), Безродний (79, 83).
Попередження: Філіпенков (17), Ковтун (20), Парфенов (23), Варламов (28), Аксьонов (35), Боков (66), Безродний (68).

Майже рік тому, зустрічаючись із "Спартаком", ЦСКА переміг 4:1, і це стало вершиною переможної серії армійців. Нинішня зустріч суперників була, схоже, найнижчою точкою падіння команди Долматова. Конкуренції чемпіонові, якої очікували від ЦСКА в чемпіонаті, він не зміг скласти навіть у звітному матчі. Лише в першому таймі армійці намагалися грати на рівних з "червоно-білими", але гол білоруса Баранова із штрафного, призначеного за 30 метрів од воріт ЦСКА, поклав край сподіванням армійських фанів. У другому ж таймі, за словами Долматова, його команда "здалася на милість переможців". Титов з двох стовідсоткових нагод використав одну, Безродний з двох — дві.

0:4 — саме з таким рахунком ЦСКА зовсім недавно поступилося "Мельде"; схоже, що нелогічна поразка від норвежців досі не дає змоги команді Долматова вийти з кризи. На відміну од "Спартака", який впевнено крокує і до групового турніру Ліги чемпіонів, і до чемпіонських регалій.

Ще одному учасникові єврокубків — "Локомотивові" — перемога далася важко. На гол українця Камнєва на 5-й хвилині москвичі відповіли голом Лоськова лише в другому таймі, а крапку в матчі вже у доданий час поставив той, кого ще недавно зараховували до нашого "Динамо" — Олексій Смертін.

Героєм матчу автозаводців з "Ураланом" став недавній киянин Павло Шкапенко — на його рахунку гол плюс реалізований пенальті. Свій внесок у перемогу нижньогородського "Локомотива" зробив ще один колишній гравець з України — Арсен Аваков, який зрівняв рахунок у матчі з "Аланією" після того, як його відкрив з пенальті лідер російських бомбардирів Георгій Деметрадзе.

З інших результатів варто виділити нічию "Зеніта" у Волгограді, де напередодні матчу збірної знову нагадав про себе Панов.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Спартак	**24**	**17**	**5**	**2**	**54-18**	**56**
2. Локомотив М	**20**	**13**	**4**	**3**	**44-21**	**43**
3. ЦСКА	**20**	**10**	**7**	**3**	**36-18**	**37**
4. Торпедо	21	9	9	3	28-24	36
5. Динамо	20	9	5	6	33-27	32
6. Аланія	19	9	4	6	41-26	31
7. Ростсільмаш	18	7	6	5	20-19	27
8. Зеніт	20	6	8	6	26-25	26
9. Локомотив Н-Н	20	7	4	9	24-31	25
10. Ротор	21	6	4	11	27-40	22
11. Сатурн	21	5	6	10	20-30	21
12. Крилья Совєтов	21	5	4	12	26-36	19
13. Чорноморець	20	4	5	11	18-34	17
14. Жемчужина	20	3	8	9	15-32	17
15. Уралан	**19**	**4**	**4**	**11**	**13-27**	**16**
16. Шинник	**20**	**3**	**7**	**10**	**13-30**	**16**

БОМБАРДИРИ:

Георгій Деметрадзе ("Аланія") — 17
Андрій Тихонов ("Спартак") — 16
Олег Терьохин ("Динамо") — 10
Арсен Аваков ("Локомотив" Н-Н) — 10

ФРАНЦІЯ

ДАВИД ТРЕЗЕГЕ: ПОЧИНАЄМО ЗАБИВАТИ

3 ТУР

14 серпня — субота

"ПСЖ" — "Мец" — 2:1 (2:1).
41549 глядачів.
Голи: Алжеріно (5), Окоча (29) — Мейріє (10).

"Осер" — "Седан" — 3:1 (2:0).
12000 глядачів.
Голи: Гіварш (16), Січельський (36), Таїніо (83) — Ді Россо (82).
Вилучення: Женешамп ("0", 59),

"Нансі" — "Гавр" — 3:0 (0:0).
8000 глядачів.
Голи: Боттелін (50), Біанкалані (52), Каскаріно (89).

"Бордо" — "Труа" — 4:0 (1:0).
31000 глядачів.
Голи: Зіані (45, 47), Лаланд (75, 90).

"Монако" — "Бастія" — 4:0 (1:0).
14000 глядачів.
Голи: Трезеге (40, 75, 78), Гулі (88, з пенальті).

"Нант" — "Ресинг" — 0:1 (0:0).
32000 глядачів.
Гол: Джоб (51).

"Страсбур" — "Монпельє" — 2:0 (1:0).
19000 глядачів.
Голи: Гаас (45), Бертін (82, з пенальті).

15 серпня — неділя

"Ліон" — "Ренн" — 2:2 (1:1).
30000 глядачів.
Голи: Андерсон (31), Картерон (89) — Баззіла (45), Нонда (74).

"Олімпік" — "Сент Етьєн" — 3:3 (1:1).
60000 глядачів.
Голи: Раванеллі (5), Бакайоко (50, з пенальті), Моріс (79) — Педрон (38, 60), Сарр (86).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. ПСЖ	**3**	**3**	**0**	**0**	**6-2**	**9**
2. Бордо	**3**	**2**	**1**	**0**	**9-4**	**7**
3. Нант	**3**	**2**	**0**	**1**	**3-1**	**6**
4. Ресинг	3	2	0	1	2-1	6
5. Осер	3	2	0	1	5-5	6
6. Страсбур	3	2	0	1	3-3	6
7. Олімпік	3	1	2	0	6-3	5
8. Монако	3	1	1	1	6-3	4
9. Мец	3	1	1	1	4-2	4
10. Ліон	3	1	1	1	5-5	4
11. Монпельє	3	1	1	1	4-5	4
12. Нансі	3	1	0	2	5-5	3
13. Бастія	3	1	0	2	5-7	3
14. Седан	3	1	0	2	4-7	3
15. Сент-Етьєн	3	0	2	1	5-7	2
16. Ренн	**3**	**0**	**2**	**1**	**3-5**	**2**
17. Гавр	**3**	**0**	**1**	**2**	**0-4**	**1**
18. Труа	**3**	**0**	**0**	**3**	**1-7**	**0**

БОМБАРДИРИ:

1. Давид Трезеге ("Монако") — 4.
2. Тоні Верель ("Ліон"), Ліліан Лаланд ("Бордо"), Стефан Педрон ("Сент-Етьєн") — 3.

НІМЕЧЧИНА

МИРНИЙ ПОЧАТОК СЕЗОНУ

1 ТУР

13 серпня — п'ятниця

"Вольфсбург" — "Мюнхен-1860" — 2:1 (0:1).
18268 глядачів.
Голи: Банга (75), Новак (89) — Томсен (17, у свої ворота).
Вилучення: Желич (60), Просеник (68) — обидва "Мюнхен-1860".

"Дуйсбург" — "Байєр" — 0:0.
20307 глядачів.
Вилучення: Живкович ("Б", 4).

Срібний призер минулого сезону так і не зміг подолати опір посереднього "Дуйсбурга". Господарям відчутно допомогло вилучення гравця леверкузенців Живковича.

14 серпня — субота

"Кайзерслаутерн" — "Борусія" — 1:0 (0:0).
41500 глядачів.
Гол: Маршалл (67).

"Шальке-04" — "Армінія" — 1:1 (1:0).
51000 глядачів.
Голи: Нємец (45) — Лаббадіа (67).

"Штутгарт" — "Вердер" — 0:0.
30000 глядачів.
Вилучення: Сольдо ("Ш", 57).

"Байєрн" — "Гамбург" — 2:2 (1:1).
63000 глядачів.
Голи: Баббель (33), Елбер (90) — Ковач (35), Прагер (82).

Чемпіон почав похід за новим титулом з нічиєї, хоча далася вона мюнхенцям нелегко. Лише на останніх секундах Елбер, котрий відновився після травми, зміг встановити рівновагу.

"Айнтрахт" — "Унтергахінг" — 3:0 (1:0).
40000 глядачів.
Голи: Гує-Мієн (37), Фйортофт (47, з пенальті), Салуа (86).
Вилучення: Когль ("У", 79).

15 серпня — неділя

"Ульм" — "Фрайбург" — 1:1 (0:1).
22000 глядачів.
Голи: Гора (48, з пенальті) — Грауер (2, у свої ворота).

"Герта" — "Ганза" — 5:2 (2:1).
65996 глядачів.
Голи: Елерс (14, у свої ворота), Даєї (33), Вош (51), Тречок (61), Дайслер (75) — Шнайдер (6), Арвидссон (67).

Берлінська "Герта", що стрімко увірвалася до трійки призерів минулого чемпіонату, найпотужніше почала новий сезон. Дебютанти Ліги чемпіонів розгромили "Ганзу" і в доброму настрої готуються до повторного матчу третього кваліфікаційного раунду найпрестижнішого євротурніру.

ІСПАНІЯ

СУПЕРКУБОК КРАЇНИ ПОВТОРНИЙ МАТЧ

15 серпня — неділя

"Барселона" — "Валенсія" — 3:3 (2:1).
60000 глядачів.
Голи: Клюйверт (13, 63), Рональд де Бур (20) — Альбельда (14), Санчес (53), Фаринос (65).
Вилучення: Альбельда (85).
Перший матч — 0:1.

ПОРТУГАЛІЯ

СУПЕРКУБОК КРАЇНИ ПОВТОРНИЙ МАТЧ

15 серпня — неділя

"Порту" — "Бейра Мар" — 3:1 (1:0).
14000 глядачів.
Голи: Жардель (5, 81), Карвальйо (84, у свої ворота) — Морайш (28, з пенальті).
Вилучення: Конаду ("БМ", 67).
Перший матч — 2:1.

Таблиця коефіцієнтів УЄФА

БЕЗ ОЧКОВИХ ВТРАТ

Країна	1995/96	1996/97	1997/98	1998/99	Очки	Команд стартувало	Команд залишилось	1999/2000	Сума
1. Італія	9,500	10,142	12,285	12,000	1	7 (1)*	7	0,142	44,069
2. Іспанія	11,000	11,600	8,428	10,000	1,5	7	7	0,214	41,242
3. Німеччина	8,833	9,142	11,000	6,357	2	7 (1)*	7	0,285	35,617
4. Франція	9,875	7,125	6,800	8,642	0	6 (3)*	6	0,000	32,242
5. Голландія	12,500	6,250	6,833	4,833	0,5	6	6	0,083	30,499
6. Англія	4,333	7,400	7,785	7,437	1	6 (1)*	6	0,166	27,121
7. Росія	5,400	2,750	9,875	7,000	3	4	3	0,750	25,775
8. Греція	7,250	3,500	6,500	6,200	0,5	6	6	0,083	23,533
9. Чехія	10,333	3,666	4,875	2,250	0,5	4	4	0,125	21,249
10. Україна	3,333	1,500	5,625	7,333	5	4	4	1,250	19,041
11. Португалія	4,400	7,400	3,146	3,500	1	6	6	0,166	18,882
12. Австрія	4,500	3,875	3,875	4,375	4	4	4	1,000	17,625
13. Норвегія	3,125	5,375	4,600	3,800	3,5	5	5	0,700	17,600
14. Швейцарія	3,500	5,375	2,250	5,750	2	4	4	0,500	17,375
15. Данія	4,750	4,300	3,250	4,125	3	4	4	0,750	17,175
16. Туреччина	1,625	6,875	4,400	3,200	3	5	4	0,600	16,700
17. Бельгія	1,900	4,500	3,900	5,500	3	4	3	0,750	16,550
18. Шотландія	3,500	3,125	3,125	5,625	4,5	4	4	1,125	16,500
19. Польща	4,125	4,125	2,500	4,000	2	4	4	0,500	15,250
20. Хорватія	0,500	3,333	5,166	4,875	1,5	4	3	0,375	14,249
21. Румунія	2,875	4,500	3,125	2,500	2,5	3	2	0,833	13,833
22. Угорщина	3,000	2,833	4,125	2,333	3,5	4	4	0,875	13,166
23. Швеція	2,125	4,800	1,900	2,375	4	3	3	1,333	12,533
24. Ізраїль	1,250	1,125	3,166	5,000	3	3	3	1,000	11,541
25. Словаччина	1,833	2,500	2,666	3,333	2	4	3	0,500	10,832
26. Кипр	1,666	2,833	2,333	2,500	3	3	3	1,000	10,332
27. Югославія	0,500	2,250	1,333	4,166	6	3	3	2,000	10,249
28. Словенія	1,666	1,666	3,166	2,333	3,5	3	3	1,166	9,997
29. Грузія	0,500	4,000	2,666	1,000	3	3	2	1,000	9,166
30. Фінляндія	1,000	1,875	1,166	3,000	3	3	2	1,500	8,541
31. Болгарія	1,875	1,333	0,666	2,833	4,5	3	2	1,500	8,207
32. Білорусь	3,750	1,500	1,833	0,500	0	3	2	0,000	7,583
33. Латвія	1,333	1,333	1,666	1,500	5	3	3	1,666	7,498
34. Ісландія	1,833	1,333	1,500	0,666	3	3	2	1,000	6,332
35. Молдова	3,000	0,500	0,333	0,500	4	3	3	1,333	5,666
36. Македонія	2,250	1,166	0,666	0,333	1	3	2	0,333	4,748
37. Литва	1,000	1,000	0,666	0,666	2,5	3	2	0,833	4,165
38, Естонія	0,750	1,333	0,166	0,333	0	4	3	0,000	2,582
39. Уельс	0,333	1,333	0,000	0,166	0,5	3	2	0,166	1,998
40. Вірменія	0,750	0,833	0,333	0,000	0	3	2	0,000	1,916
41. Мальта	0,166	0,333	0,333	0,333	1,5	3	2	0,500	1,665
42. Фарери	0,750	0,000	0,166	0,333	0,5	3	2	0,166	1,415
43. Півн.Ірландія	0,500	0,333	0,166	0,333	0	3	2	0,000	1,332
44. Ірландія	0,333	0,333	0,166	0,500	0	3	2	0,000	1,332
45. Азербайджан	0,250	0,666	0,000	0,000	1	3	2	0,333	1,249
46. Люксембург	1,000	0,166	0,000	0,000	0	3	2	0,000	1,166
47. Ліхтенштейн	0,000	1,000	0,000	0,000	0	1	1	0,000	1,000
48. Албанія	0,333	0,000	0,000	0,333	0,5	3	2	0,166	0,832
49. Боснія	0,000	0,000	0,000	0,500	0	0	0	0,000	0,500
50. Андорра	0,000	0,000	0,000	0,000	0	1	1	0,000	0,000

Примітка. На кваліфікаційних етапах за перемогу нараховується одне очко, за нічию — півочка.

Зірочками помічені країни, команди яких виступають в Кубку Інтертото і є ймовірними учасниками (три команди) Кубка УЄФА.

Редактор номера - Сергій ПІЛЬКЕВИЧ
Старший коректор - Людмила САФОНОВА

"Український футбол" - видання газети "Молодь України". Свідоцтво про реєстрацію КВ № 1778

Наш розрахунковий рахунок № 26003511 у Першому Київському філіалі АППБ "Аваль", МФО 322506, для "Українського футболу", код 05905668.

Видавництво "Преса України", 252047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

441-83-52, 441-83-03, 441-83-85, 441-83-90. Факс 225-31-52, 441-83-03. Відділ реклами та реалізації 441-88-91.

252047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50, редакція газети "Український футбол".

Щоденно, крім суботи і неділі, з 9-ї до 18-ї години.

В.о. головного редактора Ю. А. БРЯЗГУНОВ

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:
Віктор БАННИКОВ (перший віце-президент Федерації футболу України), Володимир БОДЕНЧУК (головний редактор), Юрій БОНДАР, Валерій ВАЛЕРКО, Микола МОТОРНИЙ (заступник головного редактора), Сергій ПІЛЬКЕВИЧ, Федір ШПИГ (президент банку "Аваль").

Електронна пошта my@ molod. kiev. ua
WEB-сторінка в Інтернеті — http://uamedia.visti.net/uf

Тираж 70 156 примірників.
Зам. 0327088. Індекс 60994.
12.4567890